

Ліягона

A photograph of a man with a shaved head, wearing a light-colored button-down shirt and jeans, carrying a young girl on his shoulders. The girl is wearing a brown t-shirt, pink pants, and white sneakers. She has her arms outstretched and is smiling. The man is also smiling. They are in a forest with green trees and sunlight filtering through the leaves.

**10 способів втілення
Господнього
плану у вашому
житті, с. 14.**

**Єдність у Кворумах
сімдесятичників—взірець для
наслідування, с. 38.**

**Чому ваш вибір має
значення? с. 62**

**Моє рішення про побачення
з Полом, с. 65**

*“Благословенний той
муж, що поклада-
ється на Господа, що
Господь—то надія
його!*

*І він буде, як дерево
те, над водою
посаджене, що над
потокм пускає
коріння, ... і його
листя зелене”.*

Єремія 17:7–8

ПОСЛАННЯ

- 4** Послання Першого Президентства: Служіть Господу з любов'ю
Президент Томас С. Монсон
- 7** Послання візитного вчителювання: Божественна місія Ісуса Христа: Добрий Пастир

СТАТТІ

- 14** Життя, сповнене миру, радості й мети
Старійшина Річард Г. Скотт
Ці 10 рішень можуть допомогти вам встановити взірць успішного і щасливого життя.

НА ОБКЛАДИНЦІ

Перша сторінка обкладинки: Фотоілюстрація Леслі Нільссона. Друга сторінка обкладинки: фотографія © Yann Arthus-Bertrand/Altitude.

22 Авраамів завіт

Кожен член Церкви стає причасником Авраамового завіту. Ця схема покаже вам історію цього завіту.

26 Піонери в кожній країні: "Та величезна імперія": зростання Церкви в Росії

Джеймс А. Міллер
Святі останніх днів будують на основі пророцтва, встановлюючи Церкву в Росії.

32 Нове життя: жити і плекати

Ів Харт
Навернені по всьому світу розповідають про те, як вони посадили насіння віри і допомогли йому пустити сильне коріння в євангелії.

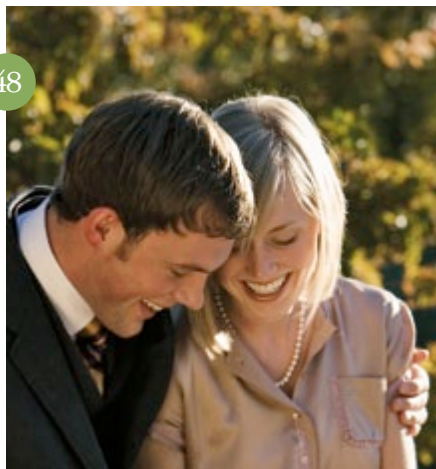
38 Нарощувати духовну силу в кворумах священства

Старійшина Рональд А. Разбанд
Єдність і сила у кворумах сімдесятиників може служити зразком для всіх кворумів священства.

РУБРИКИ

- 8** Блокнот жовтневої конференції 2013 р.
- 10** Пророки Старого Завіту: Ной
- 11** Як навчати з брошури *Заради зміцнення молоді*: Служіння
- 12** Наші домівки, наші сім'ї: Як підготуватися, щоб стати вічною сім'єю
Марко Кастро Кастро
- 44** Голоси святих останніх днів
- 80** До нових зустрічей: Знаки
Джеррі Пік

48

- 48 Говорити, слухати і любити**
Марк Оглтрі
Баланс між трьома видами ведення розмови може вести до здорових стосунків.

Чи зможете ви в цьому номері знайти заховану Ліягону? Підказка: це важливо.

62

Вирішіть, що ви хочете від життя ...

- 52 Храміві благословення**
Старійшина Роберт Д. Хейлз
Наша підготовка до відвідування храму—це один з найважливіших життєвих досвідів.

- 56 Запитання і відповіді**
Храм знаходиться так далеко, що я не можу відвідувати його часто. Як можна зробити так, щоб храм посів важливіше місце в моєму житті вже сьогодні?

- 58 Заради зміцнення молоді: Вірне, сповнене любові, служіння**
Керол Ф. Мак-Конкі

- 60 Як ми вручали набори "Повернення додому"**
Олівет Гасанг
Нищівний тайфун зруйнував тисячі домівок. То була моя нагода послужити.

- 61 Як заповнити свою книгу життя**
Старійшина Л. Том Перрі
Як заповнити своє життя подіями, після яких ви скажете: "Я радий, що зробив це".

- 62 Чому вибір має значення**
Мінді Рей Фрідмен

- 65 Ходити на побачення, чи не ходити**
Саванна М. Смітсон
Пол запросив мене на побачення, і він був хорошим другом. Чому мені не слід іти?

76

- 66 Урожай**
Старійшина Коїчі Аоягі
Врожай рису було зібрано лише наполовину. За таких обставин мені б не дозволили піти до Церкви.

- 67 Небесний Батько любить вас**
Президент Томас С. Монсон

- 68 Найкраща сім'я назавжди**
Олівія Корі
Дівчата не хотіли спілкуватися з Олівією. Вона їй не думала, що відро фарби зможе цьому зарадити.

- 70 Особливий свідок: Чому так важливо служити іншим людям?**
Старійшина М. Рассел Баллард

- 71 Наша сторінка**

- 72 Друзі по всьому світу: Я—Арина з Росії**
Емі Джейн Левітт

- 74 Початкове товариство вдома: Небесний Батько має план для Своїх дітей**

- 76 Для молодших дітей**

- 81 Портрет пророка:**
Спенсер В. Кімбол

Перше Президентство: Томас С. Монсон,
Генрі Б. Айрінг, Дітер Ф. Ухтдорф

Кворум Дванадцятьох Апостолів: Бойд К. Пекер,
Л. Том Перрі, Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс,
М. Рассел Баллард, Річард Г. Скотт, Роберт Д. Хейлз,
Джеффри Р. Холланд, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук,
Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен

Редактор: Крейг А. Кардон

Консультанти: Хосе Л. Алонсо, Мервін Б. Арнольд,
Шейн М. Боуен, Стенлі Г. Елліс, Крістоффер Голден

Головний директор: Девід Т. Ворнер

Директор з питань підтримки

сім'ї і членів Церкви: Вінсент А. Вон

Директор церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарф Кеннон

Головний редактор: Р. Вел Джонсон

Помічник головного редактора: Раян Карр

Редколегія: Сюзен Барретт, Британі Бетті, Девід Діксон,
Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Мінді Рей Фрідмен,
Лорі Фуллер, Гарретт Х. Графф, Ларен Портер Гонт,
Дженіфер Грейс Джоунс, Майкл Р. Морріс, Саллі Джонсон
Одекірк, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінборо, Річард М.
Ромні, Пол Ванденберге, Марісса Віддісон

Головний директор художнього відділу:

Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрюс, Фей П. Андрус, С. Кімболл
Ботт, Томас Чайлд, Нейт Джайнс, Коллін Хінклі, Ерік
П. Джонсен, Сюзен Лофгрєн, Скотт М. Моой, Марк В.
Робінсон, Брет Тир, К. Ніколь Уолкенхорт

Координатор з прав власності: Колліт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Склад видавництва: Кевін С. Бенкс, Конні Боуторп Брідж,
Джулі Бурдетт, Брайан В. Двіджі, Деніс Кірібі, Джинні Дж.
Нільсон, Гейл Тейт Рафферті

Підготовка до друку: Джефф Л. Мартін

Відповідальний за друк: Крейг К. Седжвік

Відповідальний за розповсюдження:

Стівен Р. Крістіансен

За інформацією щодо передплати і цін поза межами
Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org
або звертайтеся до місцевого розподільного центру Церкви
або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт
iahona.lds.org; поштою до *Liahona*, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або
електронною поштою на адресу: iahona@ldschurch.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас"
або "дороговказ") друкується: албанською, англійською,
біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською,
голландською, грецькою, датською, естонською,
індонезійською, ісландською, іспанською, італійською,
камбоджійською, китайською, кірибати, корейською,
китайською (спрощеною), латвійською, литовською,
мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою,
норвезькою, польською, португальською, російською,
румунською, самоанською, себуано, словенською,
суахілі, тагальською, тайт'янською, тайською, тонганською,
угорською, українською, урду, фіджійською, фінською,
французькою, хорватською, чеською, шведською та
японською мовами. (Періодичність видання різна в
залежності від мови).

© 2014 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено.
Printed in the United States of America.

Текст та ілюстрації з *Ліягони* можна копіювати для
разового некомерційного церковного або домашнього
використання. Ілюстративні матеріали не можна копіювати,
якщо інше не зазначено у відповідному місці біля ілюстрації.
Із запитаннями щодо авторських прав звертайтеся до Офісу
інтелектуальної власності за адресою: Intellectual Property
Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA;
електронна адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

February 2014 Vol. 17 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480)
Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days'
notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address must be included.
Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American
Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ідеї для домашнього сімейного вечора

У цьому номері є статті та вправи, якими можна скористатися на домашньому
сімейному вечорі. Ось два приклади:

ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ КРЕЙГА ДІМОНДА

"Ной", с. 10: ви можете розповісти історію про Ноя, використовуючи театр тіней. У темній кімнаті направте джерело світла (наприклад, ліхтарик) на стіну. Ви і ваша сім'я можете за допомогою рук утворювати тіні різної форми на стіні, щоб розповісти про ковчег, тварин, дощ, голуба і веселку. У кінці ви поговорите про те, як ми можемо наслідувати сучасних пророків у наш час і заспівати пісню "Йди за пророком" (Збірник дитячих пісень, сс. 58–59) або іншу пісню про пророків.

"Найкраща сім'я назавжди", с. 68: ви можете провести захід, який зміцнить стосунки між членами сім'ї. Можна щось пофарбувати, як Олівія і Джейн, або попрацювати над чимось іншим. Після цього ви можете поговорити про те, як справлятися з тиском однолітків і поміркуйте, які благословення нам приносять міцні дружні стосунки з членами сім'ї. Ви можете поговорити про персонажів з Писань, яких зміцнювала їхня дружба з членами сім'ї, наприклад: Марію та Єлисавету, Нефія і Сама та Джозефа і Гайрума Смітів.

ВАШОЮ МОВОЮ

Ліягона та інші церковні матеріали доступні багатьма мовами на сайті languages.lds.org.

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Вдячність, 60
Випробування, 32
Віра, 14, 47
Завіт, 22
Заповіді, 62, 66
Ісус Христос, 7, 14, 47
Кворуми, 38, 44
Кімбол, Спенсер В., 81
Любов, 4, 46, 48, 67
Мир, 14
Місіонерська робота, 26, 32, 66, 71

Навернення, 32, 46
Ной, 10
Норми, 14, 65
Піонери, 26
План спасіння, 22, 61, 62, 74
Побачення, 65
Покликання, 14, 32
Радість, 14
Росія, 26, 72
Свідчення, 32
Світло, 45

Свобода волі, 61, 62
Святий Дух, 45, 80
Священство, 22, 38
Сім'я, 12, 32, 68
Служіння, 4, 11, 14, 32, 38, 44, 58, 60, 70
Суботній день, 66
Храмова робота, 14, 26, 32, 52, 56
Хрищення, 71
Цілі, 62
Шлюб, 12, 48, 52

Президент
Томас С. Монсон

СЛУЖІТЬ ГОСПОДУ З ЛЮБОВ'Ю

Господь Ісус Христос навчав: “Бо хто хоче душу свою зберегти, той погубить її, а хто ради Мене згубить душу свою, той її збереже” (Лука 9:24).

“Я вважаю,—сказав Президент Томас С. Монсон,—що Спаситель каже нам, що якщо ми не губимо себе у служінні іншим, то наше життя має небагато сенсу. Ті, хто живуть лише для себе, зрештою зсихаються і, образно кажучи, втрачають своє життя, у той час як ті, хто втрачають себе у служінні іншим, ростуть і розквітають—і в результаті рятують своє життя”¹.

У наступних цитатах, що описують служіння Президента Томаса С. Монсона, він нагадає святим останніх днів, що вони—руки Господа і що благословення вічності чекають на тих, хто вірно служить іншим.

Служіння у храмі

“Ми здійснюємо величне служіння, виконуючи вікарні обряди за тих, хто вже пішов за завісу. Найчастіше нам незнайомі ті люди, для яких ми виконуємо роботу. Ми не чекаємо слів подяки і навіть не певні, чи приймуть вони те, що ми пропонуємо. Однак ми служимо і в процесі цього отримуємо те, чого неможливо досягти ніяким іншим способом. Ми в буквальному розумінні стаємо спасителями на горі Сіон. Як наш Спаситель віддав Своє життя за нас, так і ми, тільки дуже незначною мірою, робимо те ж саме, виконуючи вікарну роботу заради тих, хто не має жодної

можливості рухатися вперед, якщо для них не буде щось зроблено тими, хто живе на землі”².

Ми—руки Господа

“Мої брати і сестри, нас оточують ті, хто потребують нашої уваги, заохочення, підтримки, утішення чи доброти—це можуть бути члени сім'ї, друзі, знайомі чи незнайомці. ... Ми—руки Господа тут, на землі, і маємо доручення служити і надихати Його дітей. Він покладається на кожного з нас. ...

Те служіння, на яке нас усіх покликано, це служіння Господа Ісуса Христа”³.

Служити в тіні Спасителя

“У Новому світі воскреслий Господь проголосив: “Ви знаєте те, що ви повинні робити в Моїй церкві; бо ті діяння, які ви бачили, коли Я робив, є тими, які ви теж будете робити; бо те, що ви бачили, як Я робив, саме те будете ви робити” [3 Нефій 27:21].

Ми благословляємо інших, коли служимо в тіні “Ісуса, що був з Назарета, як ... ходив Він, добро чинячи” [Дії 10:38]. Нехай Бог благословляє нас здатністю знаходити радість у служінні нашому Батькові Небесному, коли ми служимо Його дітям на землі”⁴.

Необхідність служити

“Потрібно, щоб нам давали шанс послужити. Ми з молитвою можемо шукати можливості торкнутися

сердець тих членів Церкви, які стали малоактивними або залишаються пасивними і не беруть на себе ніяких зобов'язань. Якщо ми запропонуємо їм можливість послужити в чомусь, це якраз і може стати для них потрібним поштовхом для повернення до повної активності. Однак ті провідники, які можуть допомогти в цьому, іноді неохоче це роблять. Нам потрібно пам'ятати, що люди можуть мінятися. Вони можуть позбавлятися поганих звичок. Вони можуть каятися в гріхах. Вони можуть бути гідними носіями священства. І вони можуть старанно служити Господу”⁵.

Чи робимо ми все, що маємо робити?

Брати, світ потребує нашої допомоги. Чи робимо ми все, що маємо робити? Чи пам'ятаємо ми слова Президента Джона Тейлора (1808–1887): “Якщо ви не звеличуєте

своє покликання, Бог спитає з вас за тих, хто міг би спастися, якби ви виконували свій обов'язок?” [Учення Президентів Церкви: Джон Тейлор (2002), с. 164]. Є коліна, щоб зміцнювати, руки, щоб потискати, розум, щоб підбадьорювати, серця, щоб надихати і душі, щоб рятувати. На вас чекають благословення вічності. У вас є привілей бути не глядачами, а учасниками на сцені служіння”⁶. ■

ПОСИЛАННЯ

1. “Що я сьогодні зробив для когось?” *Ліягона*, лист. 2009 р., с. 85.
2. “До нових зустрічей”, *Ліягона*, трав., 2009, сс. 113–114.
3. “Що я сьогодні зробив для когось?” сс. 85–86, 87.
4. “Спасителевий заклик служити”, *Ліягона*, серп. 2012, с. 5.
5. “Бачити інших такими, якими вони можуть стати”, *Ліягона*, лист. 2012, с. 68.
6. “Готові й гідні служити”, *Ліягона*, трав. 2012, с. 69.
7. *Навчати—немає покликання величнншого: Посібник для навчання євангелії* (2000), с. 12.

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

“Якщо ви маєте таку любов, яку має Христос, то будете краще підготовлені, щоб навчати євангелії. Ви матиме натхнення допомагати іншим пізнавати Спасителя і йти за Ним”⁷. Ви можете молитися про те, щоб збільшувалося ваше милосердя до тих, кого ви відвідуєте. Коли ви розвиваєте таку любов до них, яку має Христос, то розвинете здатність змістовніше служити як Господу, так і тим, кого навчаєте.

Літнє служіння

Елізабет Блайт

Одного літа я жила в іншій країні, де працювала з дітьми, які мають особливі потреби. Коли я вперше зустрілася з дітьми, то дуже хвилювалася. Я не розмовляла їхньою мовою, однак довіряла, що Дух скерує мене у спілкуванні. Після знайомства з кожною дитиною я зрозуміла, що мова не є перепорою для любові. Я гралася, сміялася і виготовляла з дітьми поробки. Єдине відчуття, яке у мене було до них—цілковита любов. Я відчула відблиск любові, яку Небесний Батько має до Своїх дітей, а радість, яка наповнила моє серце, неможливо описати.

Кожного разу, коли я служу іншим, то відчуваю любов не лише до тих, кому служу, але і до Небесного Батька. Я по-справжньому зрозуміла, що “коли ви служите вашим ближнім, то ви тільки служите вашому Богові” (Мосія 2:17). Мета мого служіння—чи то великий проект служіння, чи невеликий вияв доброти—полягає в тому, щоб прославляти Бога (див. Матвій 5:16). Я сподіваюся, що коли служу іншим, вони відчують мою любов до Небесного Батька і світло Христа, що сяє в мені.

Автор живе в штаті Вірджинія, США.

Ланцюжок любові

Попроси когось із дорослих допомогти тобі вирізати 28 вузьких смужок паперу шириною 2,5 см і довжиною 20 см кожна. Кожного дня в цьому місяці послужи, аби виявити певній людині свою любов. Ти можеш допомогти батькам прибрати в домі або написати записку з добрими словами комусь із сусідів.

Напиши, як ти служиш кожного дня, на одній зі смужок паперу, а потім за допомогою скотча або клею з'єднай кінці смужки, щоб утворилося кільце. Ти можеш з'єднати кільця, просовуючи один кінець нової смужки паперу через кільце, яке зробив попереднього дня, перш ніж з'єднаєш скотчем або клеєм кінці нової смужки. Спостерігай, як збільшується твій ланцюжок любові! Ти можеш навіть продовжувати додавати нові кільця до свого ланцюжка служіння після того, як лютий закінчиться.

З молитвою вивчіть цей матеріал і спробуйте зрозуміти, чим поділитися. Як розуміння життя і місії Спасителя збільшує вашу віру в Нього і благословляє тих, про кого ви піклуєтеся як візитна вчителька? Більш докладна інформація міститься на сайті reliefsociety.lds.org.

Божественна місія Ісуса Христа: Добрий Пастир

Це одне з серії послань візитного вчителювання, де розповідається про різні аспекти місії Спасителя.

Ісус Христос, Добрий Пастир, навчав:

“Котрий з вас чоловік, мавши сотню овець і загубивши одну з них, не покине в пустині тих дев'ятидесяти й дев'яти, та й не піде шукати загинулої, аж поки не знайде її? ...

Говорю вам, що ... на небі радітимуть більш за одного грішника, що кається” (Лука 15:4, 7).

Коли ми починаємо розуміти, що Ісус Христос є Добрим Пастирем, зростає наше бажання наслідувати Його приклад і служити тим, хто в нужді. Ісус сказав: “Я Пастир Добрий, і знаю Своїх, і Свої Мене знають. ... І власне життя Я за вівці кладу” (Іван 10:14–15). Завдяки Христовій Спокуті ніхто з нас не загубиться настільки, щоб не мати змоги знайти шлях додому” (див. Лука 15).

Президент Томас С. Монсон сказав: “На нас покладено відповідальність піклуватися про отару. ... Нехай кожен з нас служить ще заповзятіше”¹.

З Писань

Псалми 23; Ісаїя 40:11; Мосія 26:21

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Томас С. Монсон, “Небесні домівки, вічні сім'ї”, *Ліягона*, черв., 2006, с. 66.
2. Елізабет Енн Уїтні, у *Дочки в Моєму царстві: Історія і спадок Товариства допомоги* (2011), с.141.
3. Томас С. Монсон, “Що я сьогодні зробив для когось?”, *Ліягона*, лист. 2009, сс. 85–86.
4. Джеймс Е. Фауст, “Якими дорогами є вівці, що заблукали”, *Ліягона*, трав. 2003, с. 68.

Віра, сім'я, допомога

З нашої історії

Елізабет Енн Уїтні, яка була на перших зборах Товариства допомоги, розповідала про своє навернення у 1830 році: “Як тільки я почула про євангелію, коли її проповідували старійшини, я знала, що то був голос Доброго Пастиря”². Елізабет пішла за голосом Доброго Пастиря і була охрищена та конфірмована.

Ми також можемо почути голос Доброго Пастиря і поділитися Його вченнями з іншими. Президент Монсон сказав: “Ми—руки Господа тут, на землі, і маємо доручення служити і надихати Його дітей”³.

Так само, як пастир шукає загублену вівцю, батьки можуть шукати дитину, яка збилася з пуття. Президент Джеймс Е. Фауст (1920–2007), другий радник у Першому Президентстві, сказав: “Для тих сповнених смутку батьків, які праведно, старанно і з молитвою навчають своїх неслухняних дітей, ми говоримо: Добрий Пастир нагадає за ними. Бог знає і розуміє ваш глибокий смуток. Є надія”⁴.

Що я можу зробити?

1. Яким чином знання про те, що Спаситель є Добрим Пастирем, приносить спокій у наше життя?

2. Як я можу підтримувати батьків, діти яких перестали жити за євангелією?

БЛОКНОТ ЖОВТНЕВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ, 2013 РІК

“Що Я, Господь, сказав, Я сказав ... чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг, все одно” (УЗ 1:38).

Вивчаючи матеріали жовтневої генеральної конференції 2013 року, ви можете звертатися до цих сторінок (та Блокнотів конференцій у майбутніх випусках). Це допоможе вам у вивченні й застосуванні останніх учень сучасних пророків і апостолів та інших провідників Церкви.

Пророчі слова щодо розладів розумового чи емоційного характеру

“Як найкращим чином реагувати, якщо ви або близькі вам люди стикнуться з розладами розумового чи емоційного характеру? Найголовніше, ніколи не втрачайте віру в Небесного Батька, Який любить вас більше, ніж ви можете уявити. ... Ніколи не сумнівайтеся в цьому, і ніколи не кам'янійте серцем. З вірою виконуйте те, що перевірено

часом і що приносить у ваше життя Дух Господа. Шукайте поради тих, хто має ключі до вашого духовного благополуччя. Просіть і плекайте благословення священства. Кожного тижня приймайте причастя і міцно тримайтеся за обіцяну можливість вдосконалюватися завдяки Спокуті Ісуса Христа. Вірте в чудеса. Я бачив, як багато їх відбувалося тоді, коли все інше вказувало, що надія втрачено. Надія *ніколи* не втрачається. Якщо ті чудеса не відбуваються швидко або повною мірою, чи їх взагалі не видно, згадайте приклад Спасителя: навіть якщо вам не

Щоб почитати, подивитися або послухати виступи з генеральної конференції, зайдіть на сайт **conference.lds.org**.

Відповіді для вас

На кожній конференції провідники Церкви дають натхненні відповіді на запитання, які можуть виникати у членів Церкви. Скористайтеся своїм примірником журналу за листопад 2013 р. або зайдіть на сайт conference.lds.org, щоб знайти відповіді на ці запитання:

- Чому Бог наголошує на важливості закону цнотливості? Див. Даллін Х. Оукс, “Не буде ... інших богів”.
- Як ми можемо наблизитися до Бога? Див. Теренс М. Вінсон, “Наблизитися до Бога”.
- Як ми можемо уникнути обману? Див. Адріан Очоа, “Дивіться вгору”.

обминути гіркої чаші, випийте її та будьте сильними, сподіваючись, що попереду чекають щасливіші дні. ...

... Я свідчу про той день, коли наші близькі, які, як ми знали, мали обмеження у земному житті, постануть перед нами у славетному і величному, невимовно досконалому тілі та розумі”.

Старійшина Джеффрі Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Немов розбита посудина”, *Ліягона*, лист. 2013, с. 40–41, 42.

ПАРАЛЕЛІ: ПОКАЯННЯ

Кілька промовців на генеральній конференції виступали щодо найважливіших тем. Ось що сказали про покаяння три промовці:

- “Але існує важлива різниця між смутком через гріх, який веде до покаяння, і смутком, який веде до розпачу. Апостол Павло навчав, що *“смуток для Бога чинить каяття на спасіння, ... а смуток світський—чинить смерть [2 Коринтянам 7:10; курсив додано]”*.¹—президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві
- “Пам’ятайте, покаяння—це не покарання. Це—сповнений надії шлях до більш славетного майбутнього”.²—старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів
- “Спокутна жертва Спасителя уможлиблює наше майбутнє спасіння й піднесення завдяки принципу покаяння. Якщо ми чесно й щиро каємося, Спокута може допомогти нам стати чистими, змінити нашу природу і успішно подолати наші виклики”.³—старійшина Річард Дж. Мейнз, з президентства сімдесятиків

ПОСИЛАННЯ

1. Дітер Ф. Ухтдорф, “Ви можете зробити це зараз!” *Ліягона*, лист. 2013 р., с. 55.
2. Річард Г. Скотт, “Здобувати особисту силу через Спокуту Ісуса Христа”, *Ліягона*, лист. 2013, с. 82.
3. Річард Дж. Мейнз, “Сила витерпіти”, *Ліягона*, лист. 2013, с. 79.

Пророче обіцання

“Ми не можемо змушувати Божих дітей обирати шлях щастя. Бог не може робити цього через те, що Він дав нам свободу волі.

Небесний Батько і Його Улюблений Син люблять усіх Божих дітей, незалежно від того, який шлях вони

обирають чи ким вони стають. Спаситель сплатив ціну за всі гріхи, якими б жажливими вони не були. І хоча має бути справедливість, завжди є можливість отримання милості, яка не пограбує справедливості. ... Ми завжди можемо черпати сміливість завдяки

ФАКТИ В ЦИФРАХ*

50 років з того часу, як Президент Томас С. Монсон став апостолом

15 мільйонів членів Церкви

197 країн, в яких конференція була доступною

80333 місіонерів повного дня

** На час проведення жовтневої генеральної конференції 2013 р.*

запевненню, що колись відчували радість від того, що всі разом належали до улюбленої сім’ї Небесного Батька. З Божою допомогою ми всі можемо відчувати цю надію і радіти разом”. Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, “Моїм онукам”, *Ліягона*, лист. 2013, с. 71, 72.

НОЙ

“[Ной] стоїть наступним у повноваженні священства після Адама. Він був покликаний Богом до цього чину і був батьком всіх живих у свій день”¹.—Пророк Джозеф Сміт

Мій батько назвав мене Ноем, що означає “спокій”, тому що він вірив, що я принесу заспокоєння своїй сім’ї. Я жив у темні часи, коли скрізь панувало насилля, ненависть та інші гріхи².

Бог, застерігши мене, що потоп знищить нечестивих, дав настанову побудувати корабель і зібрати їжу й тварин. За допомогою своїх трьох синів і через натхнення від Бога я працював над кораблем наступні 120 років. Не було навіть ознак дощу³.

Я також проповідував покаяння, сподіваючись, що хтось почує й уникне Потопу. З часу перенесення Еноха на небеса і до Потопу багатьох вірних людей було забрано на небеса, і вони не скуштували смерті, однак інші відмовилися покаятися⁴.

Коли моя сім’я нарешті зайшла у ковчег, ми запечатали двері й не відкривали їх доти, доки не закінчився дощ і не висохла земля. Це тривало майже рік⁵. Коли ми зійшли з корабля, Бог уклав завіт більше ніколи не насилати на землю потопу. Символом цього обіцяння

стала веселка, яка дугою розкинулася на все небо. Він заповідав нам збільшувати свої сім’ї, продовжувати жити за євангелією, і я став другим основоположником людської раси⁶.

Через багато століть у вигляді ангела на ім’я Гавриїл⁷ я оголосив священику Захарії, що він стане батьком Івана Христителя, і я явився Марії та сказав їй, що вона народить Спасителя⁸.

Мое життя є доказом того, що навіть у важкі часи ви ніколи не залишаєтеся на самоті, якщо ви йдете з Богом. Життєві потопа згодом минуть, і ви побачите красу євангелії у своєму житті, так само як веселку, яка розкинулася по всьому небу. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 106.

2. Див. Буття 6:11; Мойсей 8:9; BibleDictionary, “Noah”.
3. Див. Буття 6:14–22; Мойсей 8:17; *Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол* (2006), сс. 140–141.
4. Див. Мойсей 7:21, 27; 8:15–24.
5. Див. Буття 7:11; 8:13–14.
6. Див. Буття 9:1–17.
7. Див. Путівник по Писаннях, “Гавриїл”, scriptures.lds.org.
8. Див. Лука 1:11–20, 26–33.
9. Див. Буття 5:3–28.
10. Див. Буття 9:29.
11. Див. Даниїл 8:15–19; 9:21–23.

КОРОТКІ ФАКТИ: НОЙ

Імена: Ной, Гавриїл

Дата народження: приблизно через 1056 років після Адама⁹

Вік на момент смерті: 950 років¹⁰

Родовід: син Ламеха, онук Метушалаха, дев’яте покоління від Адама

Земні ролі: проповідував праведність перед настанням Потопу; врятував сім’ю і тварин від Потопу; другий батько людської раси

Післяземна роль: як ангел Гавриїл, він явився Даниїлу, щоб навчати його про Друге пришестя¹¹; Захарії, батьку Івана Христителя; та Марії, матері Ісуса

СЛУЖІННЯ

На сторінках 58–59 цього випуску Керол Ф. Мак-Конкі, перший радник у президентстві Товариства молодих жінок, пояснює, що служіння—це євангелія Ісуса Христа в дії: “Коли ми служимо іншим, то залучаємося до роботи спасіння. Цар Веніямин навчав: “Коли ви служите вашим ближнім, то ви тільки служите вашому Богові” (Мосія 2:17)”. Нижче подані пропозиції допоможуть вам навчати молодь і дітей про служіння і його роль в євангелії Ісуса Христа.

Рекомендації для навчання молоді

- В “Мормонських посланнях” для молоді є відеофільм “Extraordinary Gift” (Надзвичайний дар), (його можна знайти он-лайн на сайті tlds.org/go/E24service), де розповідається про сліпого юнака, який використовує свої таланти, щоб благословляти інших. Ви можете переглянути відео зі своєю сім’єю і поговорити про надзвичайні дари, які має кожен з членів сім’ї. Як ці дари можна використовувати для служіння іншим?
- У брошурі *Заради зміцнення молоді* ми читаємо: “Одним із проявів найважливішого служіння, яке ви можете надати, буде служіння в стінах

вашого дому” (с. 32). Разом зі своєю молоддю обговоріть важливість служіння вдома. Які благословення приходять, коли члени сім’ї служать одне одному? Заплануйте, яким чином ваша молодь може більш змістовно служити вдома.

- “Часто найцінніше служіння проявляється через прості, щоденні вияви доброти” (*Заради зміцнення молоді*, с. 32). Запропонуйте своїй молоді здійснювати служіння, яке буде складатися зі “щоденних виявів доброти”. Обговоріть, як служіння пов’язано із завітами, які ми укладаємо під час хрищення (див. Мосія 18:8–10).
- Ви можете під час домашнього сімейного вечора пограти у гру “Хто знайде більше”, в якій члени сім’ї, використовуючи підказки, будуть шукати висловлювання про служіння у виступах, що прозвучали на нещодавній генеральній конференції. Поділіться знахідками та обговоріть, як ви можете наслідувати пораду, дану нашими провідниками.

Рекомендації для навчання дітей

- Допоможіть своїм дітям зрозуміти, що можливості служити є повсюди. Попросіть членів сім’ї подумати, яким чином

УРІВКИ З ПИСАНЬ НА ЦЮ ТЕМУ

Матвій 25:35–45

Лука 10:25–37

Якова 2:14–17

- вони можуть служити під час своїх повсякденних справ, а потім зберіться разом і обговоріть, наскільки все вдалося.
- Діліться історіями про служіння зі своєї сімейної історії, з церковного журналу або з виступу на генеральній конференції. Прочитайте Мосія 2:17 і поговоріть, як ми можемо служити Небесному Батькові, служаючи іншим.
 - Попросіть дітей намалювати малюнки, де зображено, як вони служать іншим. Запитайте їх, що вони можуть робити, аби служити своїм братам і сестрам, друзям, учителям або батькам. ■

ЯК ПІДГОТУВАТИСЯ, ЩОБ СТАТИ ВІЧНОЮ СІМ'ЄЮ

Марко Кастро Кастро

Немає магічного рецепту успішного шлюбу, але складові завжди однакові.

Ми з дружиною з сумом і здивуванням спостерігали, як деякі наші друзі проходили через процес розлучення. Перше, що ми відчували, це—страх, що таке може трапитися і з нами, якщо у нашому шлюбі виникнуть важкі випробування. Коли у нашому шлюбі дійсно настала кризова ситуація, ми вирішили дати собі ще один, останній шанс—але скористатися ним правильно. Уже певний час ми намагалися вирішувати свої проблеми, приділяючи більше уваги думкам і почуттям одне одного. На певний час наші стосунки покращувалися, але згодом наші проблеми завжди поверталися.

Поки ми не зрозуміли, що необхідно відвести важливу роль у нашому шлюбі Господу, доти в нашому шлюбі не почалися зміни. Ми зрозуміли, що не зможемо самотужки подолати свої проблеми, вже не кажучи про їхнє вирішення. Відкинувши свою гординю, ми зробили те, чого ніколи не робили раніше. Ми забули про свої власні судження і запитали, чого хоче від

нас Господь. Лише коли ми залучили Його, наш шлюб почав покращуватися—поступово, у Його спосіб і у Його належний час.

Вже минуло кілька років з того часу, як ми стали на коліна перед олтарем у храмі Сантьяго, Чилі, і перед нами поставало багато випробувань і багато труднощів. Озираючись назад, ми можемо сказати, що все, через що ми пройшли, обернулося нам на користь.

Випробування навчили нас бути смиренними й зробили сильнішими. Ми й досі навчаємося упорядковувати своє життя—ми обоє навчаємося працювати разом, як рівноправні партнери, в любові й розумінні—і наші зусилля того варті.

Немає магічного рецепту успішного шлюбу. Складові містяться, як це було завжди, в євангелії Ісуса Христа. Тож як сім'я ми написали

ПОБУДОВАНІ НА ФУНДА- МЕНТІ ВІРИ

“Успішні вічні шлюби будуються на фундаменті віри в

Господа Ісуса Христа і суворого дотримання Його вчень [див. “Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, лист. 2010, 3 с. обкладинки]. Я спостерігав, що подружжя, які мають щасливі стосунки і вважають їх священними, застосовують принципи віри: вони ходять на причасні та інші збори кожного тижня, проводять домашні сімейні вечори, моляться і вивчають Писання разом та індивідуально, платять чесну десятину. Їхнє спільне бажання—бути слухняними і добрими”.

Старійшина Л. Уїтні Клейтон, з президентства сімдесятиників, “Шлюб: дивіться і навчайтеся”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 83

декларацію, якою користуємося нарівні з Проголошенням про сім’ю, виданим Першим Президентством і Кворумом Дванадцятьох Апостолів¹. Наша декларація, яку ми назвали “Як підготуватися, щоб стати вічною сім’єю”, починається такими словами: “Ми, сім’я Кастро Мартінес, свідчимо, що шлюб встановлено Богом і що сімейні стосунки можуть бути вічними завдяки Спокуті Ісуса Христа, якщо ми виявляємо послух законам і обрядам євангелії”.

Після цього вказано 17 принципів, які, на нашу думку, охоплюють основні євангельські норми, що відкривають найбільшу можливість створити успішний шлюб і сім’ю.

Наш перелік жодною мірою не є революційним; він включає особисту і сімейну молитву, вивчення Писань, щотижневі сімейні вечори, відвідування недільних зборів, регулярне відвідування храму, вияв любові й поваги одне до одного та служіння. Ми також розуміємо, що самі по собі принципи ні на що не впливають—ми повинні застосовувати їх.

Коли ми відкинули свою гординю і залучили до свого шлюбу Господа і Його волю, ми вийшли на шлях, щоб стати вічною сім’єю. ■

Автор живе у Вальпараїсо, Чилі.

ПОСИЛАННЯ

1. Див. “Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, лист. 2010, 3 с. обкладинки.

Старійшина
Річард Г. Скотт
З Кворуму Дванад-
цятьох Апостолів

Життя, СПОВНЕНЕ МИРУ, РАДОСТІ Й МЕТИ

*Нехай Господь зміцнить вашу рішучість, бажання
виявляти віру й розвивати характер, щоб ви могли стати,
згідно з Його бажанням, знаряддям для здійснення добра.*

Цей світ переживає важкі часи. Основні цінності Сполучених Штатів та інших країн Заходу поступово підриваються. Невпинно нівелюються закони, чесність, цілісність і релігійні цінності—основоположні камені, на яких стоїть цивілізація і які є невід'ємними складовими миру та щастя. Я розповім вам просто і ясно наскільки зможу, про модель успіху і щастя у житті, яких можна досягнути попри всі ці несприятливі умови.

Бог наділив вас здатністю виявляти віру, аби ви могли відчувати мир, радість і мати ціль у житті. Однак така віра має базуватися на чомусь надійному, якщо ми хочемо користуватися її силою. Немає більш надійного фундаменту, ніж віра в любов, яку Небесний Батько має до вас, віра в Його план щастя і віра в готовність і силу Ісуса Христа виконати всі Його обіцяння.

Ось деякі з принципів, на яких ґрунтуються віра:

- Довіряти Богу і Його бажанню надавати допомогу, коли це необхідно, за будь-яких несприятливих обставин.
- Виявляти послух Його заповідям і жити так, аби Він бачив, що може вам довіряти.
- Дослухатися до тихих підказок Духа і сміливо діяти відповідно до отриманих вражень.
- Виявляти терпіння і розуміння, коли Бог дозволить вам, долаючи труднощі, досягати зростання і даватиме відповіді поступово, одна за одною, упродовж тривалого часу.

Вам буде корисно зрозуміти і застосовувати силу взаємодії віри й характеру. Бог використовує вашу віру для формування вашого характеру. Полотно характеру терпляче тчуть, переплітаючи нитки доктрини, правил та послуху. Характер є проявом того, ким ви стаєте. Ваш характер буде мірилом, за допомогою якого Бог визначатиме, наскільки добре ви скористалися земним життям. Сильний високоморальний характер є результатом правильних рішень під час випробувань і перевірок життя. Такі рішення приймаються з довірою до того, у що віриш, і життя за цими принципами доводить їхню істинність.

Гідний характер

Коли ви, виявляючи віру, наближаєтеся до межі розуміння у сутінках непевності, вас буде спрямовано до розв'язання життєвих проблем, які ви не вирішили б іншим чином. Навіть якщо ваша віра найміцніша, Бог не завжди негайно нагородить вас згідно з вашими бажаннями. Натомість Він даватиме одну відповідь за одною, згідно

з тим, що у Його вічному плані є для вас найкращим. Невпинно виявляючи віру, ви розвинете силу характеру, яка буде вам доступна у критичний момент. Такий характер не розвивається під час великих випробувань чи спокус. У таких ситуаціях він виявляється.

Основою характеру є цілісність. Гідний характер зміцнить вашу здатність розпізнавати скерування Духа і підкорятися йому. Сильний характер важливіший за те, чим ви володієте, про що ви дізналися або чого досягли. Постійне застосування вашої віри зміцнює характер. У свою чергу, зміцнений характер збільшує вашу здатність виявляти віру, таким чином посилюючи вашу здатність і впевненість у подоланні випробувань життя. Такий цикл зміцнення постійно продовжується, бо чим більше зміцнюється ваш характер, тим більшою є ваша здатність виявляти силу віри.

Де б ви не жили, ким би не працювали, чим би не займалися, вас буде залучено до битви за душі чоловіків і жінок. Будьте відважними у цій борні. Вона точиться на рівні характерів. Сатана і його військо сформували свої характери, виявляючи спротив волі нашого Батька і постійно порушуючи Його заповіді. Ваш характер міцніє завдяки послідовному прийняттю правильних рішень. Упродовж життя ви будете отримувати винагороду за докладені вами зусилля на користь правильного вибору.

Ні Сатана, ні будь-яка інша сила не може ослабити чи зруйнувати ваш характер, який стає все сильнішим. Тільки ви владні зробити це, якщо будете неслухняними. Ось чому Сатана так уважно зосереджується на тому, щоб спокушати вас до прийняття тих рішень, які послабляють ваш характер. Сатана довершений майстер у прийнятті руйнівних рішень, що здаються

Зробіть так, щоб за допомогою вивчення Писань, молитви та іншого, що ви вмієте робити, світло євангелії яскраво горіло у вашому домі. Невпинно звертайтеся до джерела слова Божого, даного через одкровення. Міцно тримайтеся Його Слова.

привабливими, навіть розумними. Тож будьте обережними. У цей критичний період життя ви матимете багато можливостей вибирати. Рішення, які ви приймете, надзвичайною мірою вплинуть на ваше життя зараз і у вічності. Приймайте їх мудро і з молитвою.

Прийняття рішень, оснований на вічних істинах

У житті існує два способи прийняття рішень: (1) рішення, обумовлені обставинами, і (2) рішення, основані на вічній істині. Сатана заохочує приймати рішення, обумовлені обставинами. Що роблять інші? Що є прийнятним з точки зору громадської думки чи політкоректності? Що дасть найшвидший і найвигідніший результат? Така модель дає Люциферові найширші можливості спокушати людину до прийняття рішень, які будуть шкідливими та руйнівними, хоча й здаватимуться привабливими в момент прийняття рішення.

При такому підході немає встановлених цінностей або норм, якими постійно керуються під час прийняття рішень. Кожне з них приймається на основі того, що здається більш привабливим у дану мить. Людина, яка обирає такий шлях, не може розраховувати на допомогу Господа. Вона може покладатися лише на власні сили й на тих людей, які хочуть допомогти. На жаль, більшість дітей Бога приймають рішення саме у такий спосіб. Ось чому світ є таким нестабільним.

Модель Господа полягає в тому, щоб Його діти приймали рішення, керуючись вічними істинами. Це вимагає, щоб ваше життя постійно було зосереджено на Божих заповідях. Таким чином рішення приймаються відповідно до незмінних істин за допомогою молитви та проводу Святого Духа. Крім ваших сил і здібностей ви будете насолоджуватися божественним натхненням і силою, якщо в цьому буде потреба. Ваші вчинки

будуть передбачуваними і благословлять життя усіх людей, які будуть у колі вашого впливу. Ваше життя матиме сенс, мету, мир і щастя.

Немає гарантії, що життя буде для когось легким. Ми швидше зростаємо і навчаємося, коли постаємо перед труднощами і долаємо їх. Ви тут знаходитесь, щоб перевірити себе, щоб розвиватися і перемагати. Будуть постійні виклики, які спонукатимуть вас думати, вдаватися до відповідних суджень і чинити праведно. Завдяки їм ви будете зростати. Однак є певні труднощі, з якими вам ніколи не слід стикатися. Вони пов'язані з серйозними провинами. Якщо ви постійно будете уникати такої трагедії, ваше життя буде простішим і щасливішим. Ви будете бачити людей навколо себе, які не роблять подібного вибору, які роблять, те, що є неправильним і згубним та приносить смуток. Дякуйте вашому Батькові Небесному, що ваша модель життя є іншою і ви отримуєте допомогу в прийнятті рішень, скерованих Святим Духом. Ті підказки будуть утримувати вас на правильному шляху.

Євангелія навчає нас приймати рішення, що ґрунтуються на вічній істині. Будь ласка, ніколи не дозволяйте собі робити виняток у цьому життєвому правилі заради досягнення тимчасової привабливої вигоди або заради участі у тому, що, як ви знаєте, є негідним. Я бачив так багато молодих подружніх пар і людей, які, намагаючись зрозуміти, як жити, зверталися до неправильних джерел і тому припускалися серйозних помилок. Вони відволікалися від істинних принципів, піддаючись спокусі йти на невеликі компроміси заради того, щоб здобути вплив, посаду чи визнання. Вони виправдовували ті відхилення, пояснюючи, що роблять це заради більшого блага в майбутньому. Але зрештою така модель життя приведе вас туди, де ви точно не захочете бути.

Нам потрібні матері і батьки, які зберезуть священність і безпеку дому та цілісність сім'ї, в якій навчають, що віра в Бога та послух Його заповідям є основою продуктивного життя.

Триматися прийнятих рішень

Як ви можете триматися свого рішення жити гідно? Як ви можете бути впевнені, що рішучість вашого серця не похитнеться під тиском людей навколо вас? Якщо Господь благословив вас шлюбом, насолоджуйтесь товариством свого подружжя та ваших дітей. Нехай між вами не буде жодних таємниць. Це буде гарантією неперервної праведності та щастя. Разом вирішуйте справи.

Зробіть так, щоб за допомогою вивчення Писань, молитви та іншого, що ви вмієте робити, світло євангелії яскраво горіло у вашому домі. Шануйте храмові завіти й живіть за ними, як тільки ви їх укладете. Невпинно звертайтеся до джерела слова Божого, даного через одкровення. Міцно тримайтеся Його слова. Святіть день Суботній. Одним словом, продовжуйте робити те, що, як ви знаєте, вам слід робити. Куди б ви не їхали, завжди тримайтеся Церкви якнайміцніше і постійно служіть у ній. Якщо ви ще не у шлюбі, дотримуйтеся цих самих принципів і застосовуйте їх.

Як унікальний син або унікальна дочка Бога ви дуже потрібні. Є нагальна потреба у більшій кількості чоловіків і жінок, таких, як ви, які будуть відстоювати принципи всупереч наростаючому тиску з боку інших, щоб поступитися цими принципами. Потрібні чоловіки і жінки, які діятимуть благородно і сміливо в ім'я того, що Господь назвав правильним—не в ім'я того, що є політично коректним або прийнятним у суспільстві. Нам потрібні люди, які справлятимуть духовний, праведний вплив, що стимулюватиме інших жити достойно. Нам

потрібні державні діячі з цілісним характером, бізнесмени, які є чесними й морально чистими, адвокати, які захищають справедливість і законодавство, та урядовці, які підтримують закон, оскільки він є правильним. Понад усе нам потрібні матері і батьки, які зберезуть священність і безпеку дому та цілісність сім'ї, в якій навчають, що віра в Бога та послух Його заповідям є основою продуктивного життя.

Ви можете бути важливою складовою того яскравого світла, того праведного впливу, щоб зміцнювати моральну основу вашого народу і його сімей. Багато ваших друзів живуть заради миттєвих задовольнень. Вони не розуміють необхідності принципів, вічних законів та істини. Їх виховували в такому середовищі, де рішення приймаються на основі того, що приносить вигоду за сьогоденних обставин чи завдяки завтрашнім можливостям. Покажіть їм краще життя, кращий шлях. Деякі речі є неправильними, тому що Бог встановив, що вони є неправильні. Істина не визначається тим, що думають люди, якими б впливовими вони не були. Істина була встановлена Всемогутнім Богом до сотворіння цієї землі. Істина існуватиме незмінною вічно.

Так, виникатиме тимчасова ейфорія, обумовлена владою, впливом чи матеріальним багатством, однак справжнє, тривале щастя, таке, яке відчуваєш рановранці, якщо ти чесний із собою, можна здобути лише тоді, коли дослухаєшся до вчень Бога. Ви повинні бути чесними, цілісними, цнотливими, доброчесними і готовими відмовитися від чогось дуже привабливого—навіть на перший погляд бажаного—заради більшого добра

в майбутньому. Я кажу про готовність за таких обставин, коли заради дотримання істинних принципів доведеться покласти на оltар усе.

Успіх у дотриманні плану

Я б хотів запропонувати 10 конкретних порад, які допоможуть вам успішно виконувати той план, якого, за бажанням Господа, ви маєте дотримуватися у житті.

По-перше, визначте принципи, якими ви будете керуватися в усіх аспектах свого життя— вдома, в церковному служінні, у професії, у громаді. Багато людей намагаються поділити своє життя і дотримуватися одних норм у Церкві, а інших—у тому, що вони роблять в бізнесі та у інших сферах свого життя. Я дуже наполегливо рекомендую вам не робити цього. В дійсності є лише один набір норм, який має сенс. Це—вчення Ісуса Христа, які вказують нам на важливість віри, служіння, послуху та цілісності.

Друге, не робіть винятків у своїх нормах. Ніколи не відступайте від них. Господь дає нам спрямування у житті, і це один зі способів того, як Він нас оберігає. Сатана намагається непомітно відволікти нас від того, що, як ми знаємо, є найбільш важливим у нашому житті, і таким чином знищити нас. Багато років я жив у Вашингтоні, округ Колумбія, і пригадую, як приїжджали до того міста чоловіки, обрані представниками в уряд, які були членами Церкви. Деякі з них застосовували вчення Спасителя упродовж усієї кар'єри і стали чудовими служителями. Інші з самого початку своєї кар'єри починали думати таким чином: "Якби ми тісніше подружилися з іншими і нас краще зрозуміли, то отримали б посади, завдяки яким могли б краще служити". Вони починали робити невеликі винятки у своїх нормах, якими, як вони

знали, мають керуватися у своєму житті. Цих людей майже ніхто не пам'ятає. Вони зазнали невдачі, бо робили винятки у своїх нормах. Не припускайтеся цієї помики.

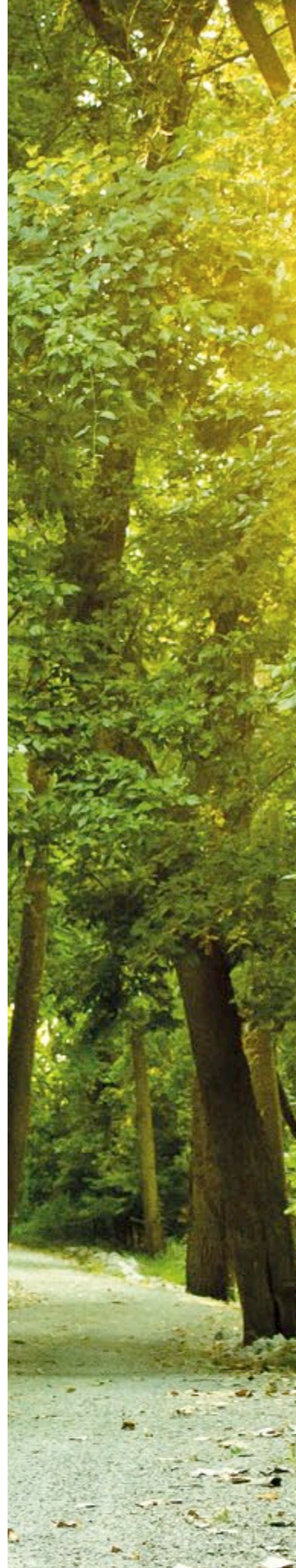
Будьте вірними ученням, які ви отримали від батьків та церковних провідників. Ці вчення є найціннішими за все. Якщо до своєї мирської освіти ви додасте свої знання про вчення Господа і приклад тих гідних людей, які є для вас взірцем, у вас буде надійна основа. Ви будете продуктивними й робитимете те, що матиме цінність для інших.

Третє, будьте вірними. Будьте вірними своїм батькам і своїм коханим. А понад усе, будьте вірними Ісусу Христу, Спасителеві. Успіх приходить, коли ваші вчинки відповідають вченням Господа. Якщо ви шукаєте роботу, знайдіть таку, яка буде для вас викликом, яка спонукатиме вас підніматися на вищий рівень у виконанні своїх обов'язків. Це може бути важчим, але ви зростатимете, краще розвиватиметеся і принесете більше добра. Ви в дійсності ще не уявляєте, хто ви і чого можете досягнути в житті. У вас великий потенціал, набагато більший, ніж ви можете сьогодні уявити.

Четверте, живіть так, щоб Господь міг скеровувати вас туди, де ви маєте бути і служити відповідно до Його волі. Він може зробити це, якщо ви гідно живете за Його заповідями і постійно намагаєтеся слухняно дотримуватися Його вчень.

П'яте, служіть іншим. Ділячись з іншими тим, що знаєте, ви здобудете щастя, благословляючи їхнє життя.

Шосте, усміхайтесь. Я не маю на увазі, що вам треба кожного дня розсипати жарти, але дотепний жарт, сказаний доречно, допоможе розрядити ситуацію. Життя не таке вже й погане. Ви невдовзі зрозумієте, що в кожного є проблеми і

*Відкладіть свої проблеми і усміхайтесь.
Розвиньте хороше почуття гумору,
таке, як у пророків.*

ніхто не хоче вислуховувати ваші. Забудьте про це і усміхніться. Майте хороше почуття гумору, як у пророків. Я б хотів вам розповісти дещо з того, про що ми говоримо. Не про щось легковажне або недоречне— просто хороше відчуття гумору. Я поділюся з вами секретом того, як вранці прокидатися з усмішкою на обличчі, незважаючи на те, як ви себе почуваете: лягайте спати з вішалкою для одягу в роті. Пам'ятайте: хороше почуття гумору дуже вам допомагає.

Сьоме: не скаржтесь. Життя не завжди справедливе. І це факт. Але в ньому завжди багато чудових можливостей, якщо ви знаєте, як їх знаходити. Я пам'ятаю час, коли надзвичайно багато працював. Так сталося, що я працював на чоловіка, який брав усі мої ідеї, пропозиції і роботу й представляв їх своєму начальнику, як свої власні. Якийсь час я був дуже цим розстроєний. Але, коли я над цим розмірковував, мені прийшла ідея, і я вирішив з того часу посилати йому звіти про все, що я роблю чи намагаюся виконувати, і я посилав копію цього листа його начальнику. Той чоловік не був від цього у захваті, але це чудово спрацювало.

Восьме, завжди майте доручення у Церкві. Я не маю на увазі, що ви повинні просити про якийсь конкретне покликання, але в яку б точку світу ви не їхали, якщо Господь вас туди помістить, завжди пропонуйте своє служіння головуючому авторитету. Нехай той керівник сам вирішить, де і як ви будете служити. Постійно чиніть Божі справи і знаходьте способи служити Йому.

Останні два є найважливішими.

Дев'яте, ходіть до храму. Майте діючу храмову рекомендацію. Серед дорослої молоді може бути невелика кількість тих, які захочуть піти до храму лише коли будуть отримувати свій ендаумент перед запечатуванням із супутником життя. Але практично кожна людина

може отримати й мати діючу храмову рекомендацію. Це допоможе вам бути в гармонії з Духом, допоможе пам'ятати про найважливіше в житті та стимулюватиме багато служити іншим людям.

Десяте, дивіться на Спасителя Ісуса Христа як на взірця вашого життя. Користуйтеся Його вченнями як підручником для життя. Ніколи не робіть винятків з цих учень.

Чи обдумаєте ви з молитвою те, про що ми говорили? Є багато тих, хто захоче наслідувати ваш праведний приклад. Оскільки ви були просвітлені, ви маєте обов'язок перед тими, хто наслідуватиме ваш найкращий приклад. Не лише вони отримають благословення, але збагатиться і ваше життя. Дізнайтеся про величкий вплив на краще, який є наслідком свідомих, основаних на істині вчинків окремих людей. Прийміть рішення, що кожна мить вашого життя відображатиме вашу рішучість бути смиренним прикладом праведності, цілісності й твердої віри. Ведучи такий спосіб життя, ви безсумнівно досягнете мети, заради якої прийшли на землю.

Чиніть правильно

Я розпочав свій виступ, сказавши, що отримав у своєму житті підтвердження істинності тих принципів, про які розповідаю. У моєму житті були моменти, коли рішення відстоювати принципи всупереч потужним силам означало, що, чинячи так, я багато чого втрачу в особистому житті. Але це мене не зупинило. Я був рішуче налаштований чинити правильно. Однак очікуваних втрат не сталося. Якимось чином, коли ми чинимо праведно, то нам своєчасно відкриваються набагато більші й набагато кращі можливості. Я свідчу, що ви ніколи не помилитеся, якщо довірятимете Господу і Його обіцянням, якими б важкими не були випробування.

Хочу розповісти одну історію. Я служив у Військово-Морських силах США з адміралом Гайманом Г. Ріковером, дуже вимогливою людиною. Коли мене покликали президентом місії, він намагався мене відмовити від цього. Коли я сказав, що мене покликає пророк Бога, він сказав: "Якщо мормони є такими, то я більше не буду запрошувати жодного з них працювати в моїй програмі". Я знав, що в Айдахо, США, було багато сімей,

які залежали від роботи за тією програмою, і мене це стурбувало.

Коли я молився, мені пригадалася пісня: “Правду чини! Хай нелегко буває” (“Правду чини”, *Гімни*, №142). Я так і зробив. Я не міг передбачити, яким чином вирішаться деякі з цих труднощів, з якими ми стикнулися. Чи буде це так, як я того сподівався, для тих людей, які прийдуть на моє місце, але “правду чини! Хай нелегко буває”. Усе склалося дуже добре.

Коли адмірал Ріковер дізнався, що я їду на місію, він сказав, що ніколи не захоче мене бачити і говорити зі мною. В мій останній робочий день я попросив його зустрітись зі мною. Секретар затаїв подих в очікуванні бурі емоцій.

Я увійшов, і він сказав: “Скотте, сідайте. Що там у вас? Я всіма способами намагався переконати вас змінити рішення. З чим ви прийшли?”

Я вручив йому Книгу Мормона і сказав: “Адмірале, я вірю в Бога. І я вірю, що коли ми робимо все від нас залежне, Він нам допоможе”.

Потім адмірал Ріковер сказав те, чого я ніколи не сподівався від нього почути. Він сказав: “Коли ви закінчите місію, я хочу, що ви повернулися і працювали зі мною”.

“Правду чини! Хай нелегко буває”.

Нехай Господь зміцнить вашу рішучість, ваш вияв віри і зростаючу силу вашого характеру, аби ви могли бути таким знаряддям для здійснення добра, яким Він хоче. Я свідчу, що Він живий. Якщо ви гідно шукатимете Його допомоги, Він скерує вас у житті. Я свідчу про це всіма своїми силами. Ісус Христос живий. Він скеровує Свою роботу на землі.

Як апостоли Господа Ісуса Христа ми здобуємо досвід, що є дуже священним і дає нам можливість свідчити в Його ім'я і Його повноваженням. Я роблю це з глибоким переконанням. Ісус Христос любить вас. Він вестиме вас у житті. У часи тяжких випробувань, коли ви не знаєте, якою дорогою піти, станьте на коліна і попросіть Небесного Батька благословити вас, і нехай ваша віра в Спасителя і Його Спокуту буде каменем і основою вашого успішного життя. ■

З виступу на церемонії вручення дипломів в Університеті Бригама Янга 21 квітня 2011 року. Повну версію виступу англійською мовою можна знайти на sayitisspeeches.byu.edu.

ЩОБ МАТИ УСПІХ У ЖИТТІ

1. Встановіть принципи, якими ви будете керуватися у житті.
2. Не робіть винятків у своїх нормах.
3. Будьте відданими.
4. Живіть так, щоб Господь міг скеровувати вас.
5. Служіть іншим.
6. Усміхайтеся.
7. Не скаржіться.
8. Завжди майте доручення у Церкві.
9. Служіть у храмі.
10. Наслідуйте приклад Спасителя.

РЕТРОСПЕКТИВА ПОДІЙ

Частина 1 з 2

Від Авраама до Ісуса Христа

(Частина 2 буде опублікована пізніше в 2014 році)

Авраам—великий патріарх Старого Завіту—тісно пов'язаний з усіма, хто приєднується до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Розуміння його життя і завіту, який Бог уклав з ним і його нащадками, допоможе вам здобути повніше бачення свого життя і заповітів, які ви, як послідовник Ісуса Христа, уклали з Богом (див. Путівник по Писаннях, "Авраамів завіт," scriptures.lds.org).

Приблизно 4000 років тому Єгова, доземне ім'я Ісуса Христа, пообіцяв Авраамові, що його нащадки будуть благословенням усім людям і що завдяки цьому завіту величні події відбуватимуться в останні дні (див. Авраам 2:9–11). Упродовж століть Ісус Христос підтверджував дійсність цього завіту багатьом іншим. У наш час він поновив Авраамів завіт з пророком Джозефом Смітом (див. УЗ 124:58; 132:30–31). Увійшовши у цей відновлений завіт, ви отримуєте благословення вічної євангелії та отримуєте можливість, як і люди в давнину, отримати всі обряди святого священства, у тому числі шлюб на вічність (див. Путівник по Писаннях, "Завіт," scriptures.lds.org). Ваше патріарше благословення містить натхненне проголошення родоводу, через який ви можете заявити права на ці благословення шляхом вияву віри, покаяння, отримання обрядів священства і витерпівши до кінця в дотриманні заповітів.

Вивчаючи цю таблицю, ви ясніше зрозумієте своє місце в Божому плані щастя.

АВРААМІВ ЗАВІТ

1 Авраам народився в Урі, в землі Халдейській. Його батько поклонявся лжебогам.

Авраам 1:1, 5–7, 27

2 Авраама було охрищено, він отримав священство від Мелхиседека.

Учення і Завіти 84:14; Авраам 1:2–4

3 Єгова (Ісус Христос) явився Аврааму, врятувавши його від смерті під час принесення в жертву лжебогам.

Авраам 1:8–16

4 Єгова наказав Аврааму залишити Ур, пообіцявши, що завдяки Авраамовому служінню Його ім'я буде відомим на землі назавжди.

Авраам 1:16–19

РОЗПОДІЛИ ЧАСІВ Східна півкуля

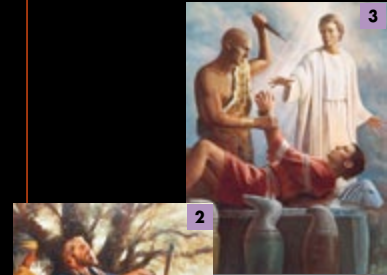
Західна півкуля

***2025 до Р.Х.**

***2000 до Р.Х.**

1 2 3 4 5

Сара

АВРААМ

ЗБИРАННЯ

12 ПРОРОЦТВО

Частина Авраамових нащадків буде "приходьком" у Єгипті.

Буття 15:13–14

13 За наказом Бога Сара дає свою служницю Агар Авраамові за дружину.

Буття 16:1–4; Учення і Завіти 132:28–35

14 Ангел Божий являється Агарі. Її нащадки також матимуть великі благословення як Авраамові потомки. Народжується Ізмаїл.

Буття 16:7–16

15 Єгова являється Авраамові та знову підтверджує Свої обіцяння. Авраам обрізує всіх чоловічої статі у своєму домі на знак завіту.

Буття 17:1–27

5 Авраам, Сара (його дружина) та інші члени сім'ї оселилися в землі Харан.

Авраам 2:1-5

6 Єгова укладає Свій завіт з Авраамом; Авраамові нащадки стануть благословенням для всіх сімей землі.

Авраам 2:6-11

7 Авраам і його сім'я оселяється в Ханаані. Єгова пообіцяв цю землю його нащадкам, якщо вони будуть праведними. Після цього вони вирушили до Єгипту.

Авраам 2:6, 12-25

8 За допомогою Уріма і Тумміма Авраам бачить трон Бога, доземний світ і сотворіння землі.

Авраам 3-5

9 У Єгипті Авраам стає великим проповідником євангелії і процвітає матеріально.

Факсиміле з Книги Авраама, № 3

10 Авраам із сім'єю повертається до Ханаану. Єгова підтвердив Свій вічний завіт з Авраамом.

Буття 13:1-4, 12-18

11 Єгова розмовляє з Авраамом у видінні, і Авраам висловлює бажання мати дітей. Господь повторно підтверджує Свій завіт.

Буття 15:1-21

Авраам

Брат Яреда (яредійці)

***1950 до Р.Х.**

***1900 до Р.Х.**

***1825 до Р.Х.**

6 7 8 9

9

10 11 12 13 14 15 16 17 18

11

17

19 20 21 22

21

10

14

ИСАК

19

Ревека (дружина Ісака)

Агар

ІЗМАЇЛ

ІЗМАЇЛЬЯНИ

Кетура

МІДІЯНИ

РОЗСІЯННЯ

ЗБИРАННЯ

16 ПРОРОЦТВО
Сара матиме сина на ім'я Ісаак, і ним буде встановлено Авраамів завіт.
Буття 17:15-21

17 Народження Ісака Єгова говорить Авраамові, що Він благословить як Ізмаїла, так і Ісака. (Див. пророцтво 16).
Буття 21:1-5, 12-13

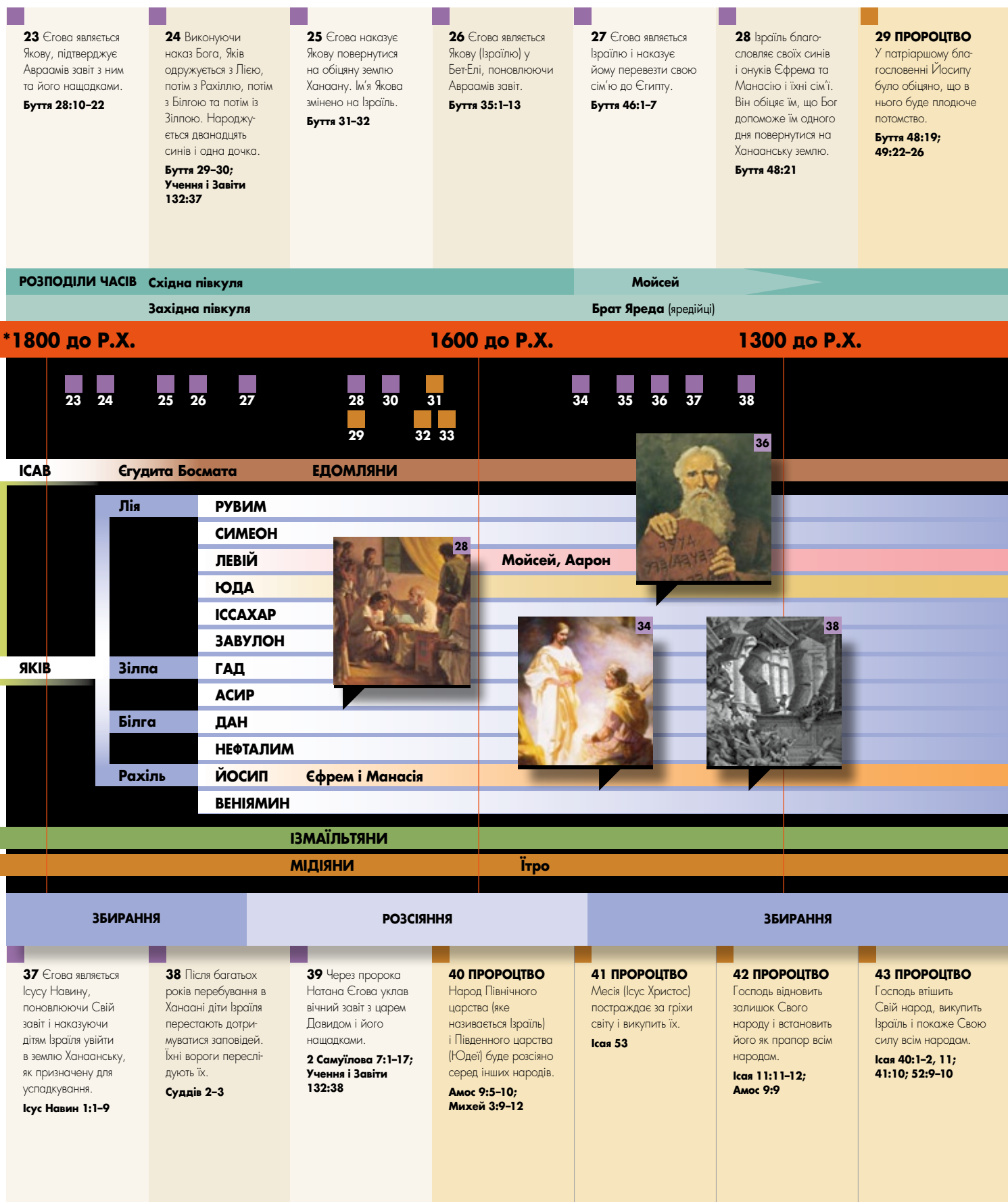
18 ПРОРОЦТВО
Агарин син Ізмаїл стане батьком "великого народу". Його нащадки стануть 12 народами або колінами.
Буття 21:17-20; 25:12-16

19 Єгова підтверджує Свій завіт з Авраамом, після того як той виявив свою готовність принести в жертву свого сина Ісака.
Буття 22:1-19; Кн. Якова 4:5

20 Виконуючи наказ Бога, Авраам одружується з Кетурую. Їхні шість синів також матимуть великі благословення.
Буття 25:1-4; Учення і Завіти 132:28-35

21 Авраам благословляє всіх своїх синів і дає їм подарунки, після цього помирає у віці 175 років.
Буття 25:5-10

22 Єгова являється Ісаку, підтверджує Авраамів завіт з ним, його дружиною Ревекою та їхніми нащадками.
Буття 26:2-5, 24-25; Учення і Завіти 132:37

30 У Єгипті нащадки Ізраїля розмножилися, і їх починають називати діти Ізраїля (також домо́м Ізраїля) (Див. пророцтво 12).
Буття 50

31 ПРОРОЦТВО
Бог "поставить" пророка (Мойсея), щоб звільнити Ізраїль від єгипетського рабства.
Переклад Джозефа Сміта (ПДС), Буття 50:24, 34-36 (в додатку до Трикнижного видання); 2 Нефій 3:10, 17

32 ПРОРОЦТВО
Сім'ю Ізраїля буде розсіяно з відламною "вітою", яка житиме на Американському континенті.
ПДС, Буття 50:25 (у додатку до Трикнижного видання); 2 Нефій 3:3-5, 16

33 ПРОРОЦТВО
"Вибраний провидець" (Джозеф Сміт) відновить знання про Божий завіт з Авраамом.
ПДС, Буття 50:25-33 (у додатку до Трикнижного видання); 2 Нефій 3:6-15

34 Єгова являється Мойсею, який отримав священство від Ітро. Діти Ізраїля залишають Єгипет. (Див. пророцтво 31).
Вихід 3:1-10; 13:17-22; Учення і Завіти 84:6

35 На горі Синай діти Ізраїля пообіцяли, що будуть дотримуватися Авраамового завіту.
Вихід 19:3-9; 24:3

36 Оскільки діти Ізраїля порушили свої обіцяння, вони отримали менший закон плотських заповідей.
Вихід 32-34; Галатам 3:19-24; Учення і Завіти 84:19-26

1000 до Р.Х.

700 до Р.Х.

400 до Р.Х.

100 до Р.Х.

39

40 41 42
43 44

45

46 47 48

49

50

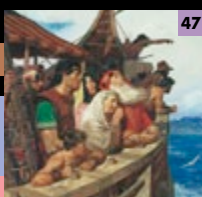

Цар Давид

Ісаїа **

45

47

49

Неемія

ПРОРОЦТВО: АЛЕГОРІЯ ЗИНОСА (ПРИБЛИЗНО 1800-400 до Р.Х.)

Дім Ізраїля порівнюється з культивованим оливним деревом, яке починає усихати, тож господар виноградника піклується про нього, поки не з'являються паростки природних віт. Він зрізає ці віти і прищеплює їх до інших дерев по всьому винограднику. Він зрізає зіпсовані основні віти з культивованого дерева і спалює їх, а потім прищеплює до цього дерева віти дикого оливного дерева.

Кн. Якова 5:3-14 (продовження у частині 2)

Легій (нефійці та ламанійці)

50

Деякі народи Аравії

Північне царство (див. 1 Царів 12:2-20)

Північне царство РОЗСІЯННЯ (загублені коліна Ізраїля)

Південне царство

Південне царство РОЗСІЯННЯ

44 ПРОРОЦТВО
Під час величній ери Тисячоліття землю буде оновлено і настане кінець всім хворобам і печалям.
Ісаїа 25:6-9; 33:20-24; 35; 61:2-5

45 Народ Північного царства через його злочестивість було розсіяно Асирією. (Див. пророцтво 40).
2 Царів 17:5-18

46 ПРОРОЦТВО
Частина юдеїв (залишок) буде зібрано в Єрусалимі, щоб служити Господу.
Єремія 24:4-7

47 Єгова укладає Авраамів завіт з Легієм та його сім'єю. Вони залишають Єрусалим і стануть народом в Америці. (Див. пророцтва 29, 32).
1 Нефій 1-2; 18

48 Народ Південного царства нехтує Авраамовим завітом, і їх розсіяно вавилонянами. (Див. пророцтво 40).
2 Царів 25:1-10

49 Частина дітей Ізраїля, які називаються "юдеями", повертається до Єрусалима і відбудовує храм. Ездра закликає людей дотримуватися свого завіту з Богом. (Див. пророцтво 46).
Неемія 8-10

50 Хасмонеї (Макавеї) заснували на землі Ханаану незалежну Юдейську державу під назвою Юдея.

“Та величезна імперія”

ЗРОСТАННЯ ЦЕРКВИ В РОСІЇ

*Російські святі останніх днів будують на основі пророцтва,
встановлюючи Церкву у своїй країні.*

Джеймс А. Міллер

Відділ історії Церкви

Святі останніх днів у Росії досягли важливої віхи, коли в 2011 році в Москві було створено перший у їхній країні кіл. Понад тисячу членів Церкви, місіонерів та друзів випромінювали радість, коли прийшли на зібрання, аби підтримати своїх нових провідників і висловити вдячність, що столиця їхньої країни буде серед колів Сіону, які знаходяться по всьому світу. Збудження посилилося, коли Якова Бойко було покликане і підтримано президентом колу, а Володимира Асташова і Віктора Кременчука його радниками.

Хвиля емоцій пронеслася серед присутніх, коли В'ячеслава Протопопова було оголошено патріархом колу, першим місцевим патріархом в Росії. Руки здійнялися вгору, коли їхні імена було зачитано для підтримки, а хтось мало не почав аплодувати від радості. Уперше в Росії місцеві провідники отримали ключі та повноваження, які мають святі останніх днів у інших частинах світу. Після того як керування Церквою в Москві відтепер надійно перейшло в руки росіян, було розпочато нову сторінку в історії Церкви в Росії.

Пророцтво

Шлях до цього важливого дня в історії Церкви в Росії почався в ранню добу Відродження. У 1843 році пророк Джозеф Сміт покликав старійшину Орсона Гайда, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і Джорджа Дж.

Адамса на місію до Росії, “щоб принести повноту євангелії народів тієї величезної імперії, а разом з цим усе найбільш важливе, що стосується просування і розбудови царства Божого в останні дні та що неможливо пояснити у цей час”¹. Однак мученицька смерть пророка в 1844 році перервала плани поїздки на місію, і задум пророка стосовно долі євангелії в “тій величезній імперії” залишився невиконаним².

Підготовка

Однак упродовж 168 років, що минули з часу того першого покликання на місію до створення першого колу в Росії, святі останніх днів різного походження допомагали підготувати шлях, щоб донести євангелію російському народові. У 1895 році шведський місіонер Август Хоглунд прибув до Санкт-Петербурга, щоб навчати Йохана Ліндлофа, який встановив контакт зі Скандинавською місією після того, як дізнався про Церкву у своїй рідній Фінляндії і попросив прислати місіонерів. Через два дні після зустрічі зі старійшиною Хоглундом і після розмови з ним, яка тривала всю ніч, Йохан і його дружина Алма попросили, щоб їх охристили. 11 червня 1895 року старійшина Хоглунд пішов з ними на берег річки Неви. Не маючи змоги знайти тихе відлюдне місце для хрищення, ця групка стала на коліна й у молитві попросила допомоги в Господа. Дивовижним чином човни почали звідти відпливати, а люди розходитися. Після хрищення сестра Ліндлоф сказала: “Я така щаслива! Я знаю, що Господь простив

Картина російського художника, де зображено, як старійшина Френсіс М. Лайман виголошує в 1903 році молитву освячення в Літньому саду в Санкт-Петербурзі.

мене!”³ Йохан і Алма таким чином стали першими наверненими, охрищеними в Росії.

Через кілька років заохочений наверненням Ліндлофів та соціальними реформами, які планувалися російським урядом, старійшина Френсіс М. Лайман (1840–1916), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, ініціював план відправки місіонерів до Російської імперії. У 1903 році під час служіння президентом Європейської місії, старійшина Лайман прибув до Російської імперії і освятив землю для проповідання євангелії. 6 і 9 серпня він промовив молитви в Санкт-Петербурзі та в Москві, просячи в Господа благословити правителів цієї землі та численні народи імперії, “в жилах яких тече багато крові Ізраїля”⁴. Він також молився, щоб “серця щирих і чесних людей відчули необхідність шукати істину і просив Господа послати служителів, сповнених віри та мудрості, проголошувати євангелію росіянам їхньою рідною мовою”⁵.

Старійшина Лайман послав місіонера Михайла Маркова до Риги, Латвія, яка тоді була частиною Російської імперії, і написав до Головного офісу Церкви, висловлюючи надію, що невдовзі до Росії буде покликано місіонерів. Однак провідники Церкви в Солт-Лейк-Сіті відчували, що необхідно ретельніше вивчити це питання, перш ніж послати місіонерів до Росії, де було протизаконним проповідання будь-чого, що суперечило вченню російської православної церкви. Невдовзі

брат Марков залишив Ригу за наказом місцевих керівників⁶. Згодом соціальна й політична напруженість у Росії, загострена Першою світовою війною, призвела до кількох революцій та громадянської війни, які прокотилися по Росії хвилею насилля. Створення Радянського Союзу та холодна війна, яка настала після цього, зробили неможливими подальші спроби послати до Росії місіонерів.

Однак навіть за радянських часів святі останніх днів не зупинялися, готуючись донести відновлену євангелію до Росії. Серед таких людей був Андрій Анастасіон, емігрант з Одеси, Україна, який почав переклад Книги Мормона російською мовою після свого хрищення в 1918 році. Після відвідування Москви в 1970 році Андрій писав: “Двічі я приходив на Червону площу і благав Господа відкрити шлях, яким можна буде донести євангелію російським людям. Я бачив їх у великій кількості в бідному одязі, з похмурими обличчями й опущеними головами”⁷. Перше видання Книги Мормона російською мовою, в основу якого було покладено роботу Андрія, вийшло у світ у 1981 році. З часом багато росіян прийняли послання Книги Мормона і стали піонерами у своїй країні, допомагаючи втіленню в життя надій та молитов тих людей, які за них молилися.

Піонери

У 1989 році Юрій та Людмила Терebenіні з Санкт-Петербурга (який у той час називався Ленінградом) та їхня дочка Анна, відвідували своїх друзів у Будапешті, Угорщина. Друзі, які були святими останніх днів, запросили їх до Церкви, де вони відчули Дух і вирішили зустрітись з місіонерами. Згодом вони охристилися. Хоча Терebenіні були єдиними членами Церкви в Санкт-Петербурзі, вони не залишалися самотніми надовго. Члени Церкви з Фінляндії вже ділилися євангелією з росіянами, серед яких був Антон Скрипко, який став першим росіянином, охрищеним у Росії.

На той час у Росії відбувалися політичні зміни, тож американці, які жили і працювали у Москві, почали спілкуватися зі своїми російськими друзями і знайомими. Дон Торнтон познайомився з Галиною Гончаровою в 1989 році, і релігія стала темою їхніх розмов. Брат Торнтон пізніше згадував: “Коли я дав [Галині] Книгу Мормона і буклет про Джозефа Сміта, сталося щось

надзвичайне. Здавалося, що все світло в тій кімнаті було скупчилося навколо книги. Нас охопив Дух і [вона] почала плакати”⁸. Галина сказала йому, що відчула, що ця книга від Бога. Вона почала ходити до Церкви і охристилася в червні 1990 року, ставши першою навіреною, охрищеною в Москві.

Після того як до Церкви стали приєднуватися росіяни з Санкт-Петербурга, Виборга, Москви та інших міст, почалася нова сторінка в історії Церкви в Росії. 26 квітня 1990 року старійшина Рассел М. Нельсон, з Кворуму Дванадцятих

У червні В’ячеслав, Галина (його дружина) і Тамара охристилися. З 1995 по 1998 рік брат Єфімов служив першим президентом місії, який був родом з Росії.

Зростання

Після того як на початку 1990-х років місіонери приїхали до Росії, Церква постійно зростала під проводом керівників, сповнених “віри і мудрості”, втілюючи в життя молитви освячення, які старійшина Лайман виголосив у 1903 році. Вірні росіяни взяли на себе зобов’язання служити своїм друзям і ближнім. Коли в багатьох містах було

1843: Джозеф Сміт покликає місіонерів нести євангелію в Росію. Його мученицька смерть у 1844 році руйнує ці плани.

1903: старійшина Френсіс М. Лайман, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, освячує Російську імперію для проповідання євангелії.

1917: Більшовики повалили Тимчасовий уряд; цьому передувало зречення царя від престолу, після чого в Росії розгорілася громадянська війна (1917–1922).

1922: Офіційно було створено Радянський Союз.

Апостолів, повторно виголосив у Санкт-Петербурзі молитву освячення Росії, підтвердивши освячення, здійснене старійшиною Лайманом майже сто років до того, просячи в Господа пролити благословення євангелії на цей народ.

Також навесні 1990 року Тамара Єфімова з Санкт-Петербурга привела місіонерів у свій дім після того, як познайомилася з ними у домі своєї подруги. Її батько, В’ячеслав Єфімов, спочатку скептично поставився до цього, вважаючи, що ці двоє юнаків не можуть сказати йому нічого нового про Бога. Однак їхнє євангельське послання вразило його. Він писав: “[Це] дало мені можливість отримати відповіді на свої запитання і, що найважливіше, зрозуміти, що Бог любить кожного з нас—ми Його діти і Він дав нам Спасителя, Свого Сина Ісуса Христа, і що кожен з нас воскресне”⁹.

організовано округи, такі провідники, як Фідрус Хасбіулін навчали, надихали і підтримували святих. Брат Хасбіулін, який приєднався до Церкви в 1994 році, служив першим президентом філії в Ростові-на-Дону з 1995 до 1997 року, коли його було покликано президентом Ростовського Російського округу. Як президент округу він наголошував на зміцненні сімей і приділяв особливу увагу служінню молоді, допомагаючи їм готуватися до служіння на місії, а потім укладати храмовий шлюб¹⁰.

Храми

Російські святі останніх днів не дозволяють, щоб відсутність храму в їхній країні стала перепорою для участі в обрядах, що проводяться в домі Господа. Понад 15 років найближчими храмами були Стокгольмський у Швеції та Фрайберзький

ПРОРОЦТВА СТОСОВНО ЦЕРКВИ В РОСІЇ

1930: “Я свідчу, що на цій землі [в Росії]

є тисячі людей, які мають кров Ізраїля, і Бог готує для них шлях”. —Старійшина Мелвін Дж. Баллард (1873–1939), з Кворуму Дванадцятих Апостолів¹⁵

1995: “Зараз ви зустрічаєтеся там, де можете

знайти місце, але ви доживете до часу, коли побачите каплиці й коли. У Господній час ви побачите храм”. —Президент Бойд К. Пекер, президент Кворуму Дванадцятих Апостолів¹⁶

у Німеччині, хоча члени Церкви далекосхідної частини Росії їздили до Сеульського храму в Кореї. Через труднощі з візами, велику відстань і вартість подорожі відвідувати храм часто не було можливості.

У грудні 1991 року сім'я Андрія і Марини Семенових з Виборга стала першою російською сім'єю, запечатаною в храмі. Брат Семенов сказав: "У наше життя увійшла особлива радість після того, як ми запечаталися на вічність у Стокгольмському Шведському храмі"¹¹. Упродовж кількох років він супроводжував кожну групу з Росії, яка відвідувала храм.

всі разом вони допомогли нам і стали поштовхом для подальшого духовного зростання"¹².

Згодом храм наблизився до Росії, коли Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008) у 2006 році освятив храм у Гельсінкі, Фінляндія. Потім, у 2010 році, святі останніх днів з усієї Росії радісно сприйняли освячення Президентом Томасом С. Монсоном Київського Українського храму, першого на території колишнього Радянського Союзу, завдяки чому храмові благословення стали доступнішими вірним святим останніх днів у Росії.

1981: Книгу Мормона опубліковано російською мовою.

1991: Мормонський хор Скинї відвідує Радянський Союз. Після цього концерту, 28 травня російські посадовці оголосили про офіційне визнання Церкви.

1991: У грудні Радянський Союз офіційно перестав існувати, Російська Республіка стає Російською Федерацією.

Пізніше провідники місіонерської роботи почали організовувати групи для поїздок. Перша така група з Москви приїхала до Стокгольма у вересні 1993 року. Ці поїздки до храму стали яскравим доказом відданості російських членів Церкви по всій країні.

Сім'я Вершиніних з Нижнього Новгорода вперше поїхала до Стокгольмського Шведського храму у 2000 році. Доїхавши до Санкт-Петербурга, Сергій, Віра та їхня дочка Ірина приєдналися до групи російських святих останніх днів, які приїхали з різних міст, і подорожували автобусом та поромом, щоб дістатися до храму. У храмі Ірина брала участь у хрищеннях за померлих і була запечатана до батьків. "Поїздка стала для нас свідченням і принесла багато благословень,—згадує вона.—То були маленькі свідчення, отримані кожною людиною окремо. Але

Російські святі останніх днів, організувавшись за програмою «Руки допомоги мормонів», допомагають прибирати територію школи та озера поблизу Москви у 2013 р.

Російська церква

Освячення храму в Україні зміцнило надію членів Церкви у Росії, що Церква матиме майбутнє в їхній країні. Після освячення храму Володимир Кабанов з Москви сказав, що “Церква й надалі зростатиме—я бачу коли Сіону тут [в Росії]”¹³. Менше ніж рік потому це бачення стало реальністю, коли старійшина Рассел М. Нельсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, організував Московський Російський кіл. Наступного року, у вересні 2012, старійшина Нельсон організував другий кіл, у Санкт-Петербурзі.

Хоча ці події є кульмінацією 20 років піонерського служіння і розвитку, якого досягнули російські святі останніх днів, це лише початок нової сторінки в історії

ЗРОСТАННЯ КІЛЬКОСТІ ЧЛЕНІВ ЦЕРКВИ

1989: 20

1998: 9179

2008: 19946

2013: 21888

ЦЕРКОВНІ СТАТИСТИЧНІ ДАНІ ПО РОСІЇ*

Колів: 2
Округів: 3
Приходів та філій: 98
Місій: 7
Найближчі храми:
Київський
Український,
Гельсінський
Фінський та
Сеульський
Корейський

* Станом на червень 2013 р.

2002: У вересні Президент Гордон Б. Хінклі стає першим Президентом Церкви, який відвідує Росію.

2008: Анатолія Решетнікова покликано першим російським територіальним сімдесятником.

2011: 5 червня було організовано Московський Російський кіл—перший кіл у Росії.

2012: 9 вересня організовано Санкт-Петербурзький Російський кіл.

Церкви у їхній країні. Після спілкування зі святими у Східноєвропейській території (куди входить і Росія) у червні 2012 року старійшина Д. Тодд Крістофферсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, свідчив, що Господь скеровує там Свою роботу: “Його Дух сильно відчувається в цьому регіоні. Ми побачимо те, про що ніколи й не мріяли”¹⁴. У міру того, як російські піонери-святі останніх днів будуть і надалі служити, жити за євангелією Ісуса Христа і приймати її та зосереджуватимуться на храмі, виникатимуть нові коли й Церква продовжуватиме розвиватися у їхній країні. Можливо, ми бачимо здійснення того, що передбачав пророк Джозеф Сміт для царства Божого в останні дні у цій величезній імперії. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Джозеф Сміт, у *History of the Church*, 6:41. Точно невідомо, що пророк мав на увазі, називаючи “важливим” те, що, за його словами, “неможливо пояснити у цей час”—саму Росію, місію чи місіонерське послання.
2. Джордж Дж. Адамс не захотів прийняти Бригама Янга як президента Кворуму Дванадцятьох Апостолів після смерті Джозефа Сміта і залишив Церкву.
3. Лист Августа Хоглунда президенту Скандинавської місії від 9 липня 1895 р., *Scandinavian Mission manuscript history*, Church

History Library, Salt Lake City, quoted in Kahlile Mehr, “Johan and Alma Lindlöf: Early Saints in Russia”, *Ensign*, July 1981, 23.

4. Джозеф Дж. Кеннон, “President Lyman’s Travels and Ministry: Praying in St. Petersburg for the Land of Russia”, *Millennial Star*, Aug. 20, 1903, 532.
5. Джозеф Дж. Кеннон, “President Lyman’s Travels and Ministry: The Visit to Moscow, the City of Churches”, *Millennial Star*, Aug. 27, 1903, 548.
6. Див. William Hale Kehr, “Mischa Markow: Missionary to the Balkans”, *Ensign*, June 1980, 29.
7. Лист Андрія Анастасіона Раді Дванадцятьох Апостолів від 8 листопада 1970 р., Церковна історична бібліотека, Солт-Лейк-Сіті.
8. Дон Торнтон, “The Beginnings of the Moscow Branch”, in *Papers and Photographs Relating to the Beginning of the Church in Moscow, Russia* (1990–1992), Church History Library, Salt Lake City.
9. В’ячеслав Єфімов, у Gary L. Browning, *Russia and the Restored Gospel* (1997), 73.
10. Див. Allison Thorpe Pond, oral history of Fidirus Khabrakhmanovich Khasbiulin, Aug. 18, 2010, Church History Library, Salt Lake City.
11. Андрій Семенов, у Gary Browning, “Pioneering in Russia”, *Liahona*, Apr. 1998, 36.
12. З інтерв’ю з Іриною Бородіною, 6 бер. 2013 р.
13. Володимир Кабанов, у Jason Swenson, “Russia’s first stake a powerful symbol of country’s growth”, *Church News*, July 9, 2011, ldschurchnews.com.
14. Д. Тодд Крістофферсон у відео “Spirit Attentive to Eastern European Pioneers”, Prophets and Apostles Speak Today, lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/spirit-attentive-to-eastern-europe-pioneers.
15. Мелвін Дж. Баллард, у Conference Report, Apr. 1930, 157.
16. Бойд К. Пекер, як записано Деннісом Б. Ноєншвандером під час церковних зборів у Санкт-Петербурзі, 18 лист. 1995 р.

НОВЕ ЖИТТЯ: **ЖИВИТИ І ПЛЕКАТИ**

Ів Харт

Райян Абрахам був охрищений у Церкві в 14-річному віці, коли мешкав у Кейптауні, ПАР, місті, розташованому на прибережних схилах. "Членство у Церкві стало для мене великим благословенням. Це допомогло мені,

ЗЕРНИНА ВІРИ

"Одна з цілей Церкви—плекати і розвивати зернину віри—іноді навіть на піщаному ґрунті сумнівів та непевності. Віра—це надія на те, чого не видно, але що є істинним [див. Алма 32:21].

Отже, дорогі брати і сестри, мої дорогі друзі, будь ласка: відразу ж ставте під сумнів свої сумніви, перш ніж сумніватися у своїй вірі".

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, Другий радник у Першому Президентстві, "Приєднуйтеся до нас", *Ліягона*, лист. 2013, с. 21.

підлітку, знайти свій шлях у ті роки,—пояснює він. Однак після того, як я став членом Церкви, то дізнався, ви не просто ходите до Церкви в інше місце, ви змінюєте життя”.

Шлях Райяна подібний до того, який проходять інші новонавернені: він вірив у істинність євангелії, однак стикнувся з труднощами переходу до нової культури з новими сподіваннями. “Іноді я запитував себе: “Чи дійсно я можу це зробити?”—каже Райян. Однак коли ми живемо відповідно до того, що ми знаємо, то отримаємо більше знання і сил. Господь зробить нас такими, якими ми ніколи не стали б самотужки”.

Ця стаття є підбіркою свідчень та історій з життя новонавернених. Ми сподіваємося, що ці сім запропонованих тем зможуть надати вам необхідну підтримку, яка допоможе залишатися активними в Церкві й жити свою нову віру, щоб вона могла “пустити коріння, ... рости і давати плоди” (Алма 32:37).

Подолання труднощів

Коли ми живемо зі світлом відновленої євангелії, то здатні знести негаразди земного життя і знову жити з Богом. Наш Небесний Батько чекає, щоб сказати нам: “Гаразд, рабе добрий і вірний” (Матвій 25:21). Це—Його обіцяння, і Він неодмінно виконає його, якщо ми зробимо те, що від нас залежить.

Елсон Карлос Феррейра, був охрищений у Бразилії в 1982 році

Кожного разу, коли вам здається, що лише вам доводиться долати випробування, ви можете зупинитися й подумати про те, що Христос зробив для вас і як Він за вас страждав. Він завжди буде поруч, щоб допомогти нам зрозуміти, хто ми і ким нам призначено стати. Він знає нас краще, ніж ми знаємо себе.

Мікіко О’Бенон, був охрищений у Японії в 1993 році

Працювати над основами

Я не робив нічого надзвичайного, аби залишатися вірним у Церкві. Мені не треба було йти пішки 80 км, щоб прийти на причасні збори, і мене не кидали до вогненної печі. Але невпинне виконання простих речей—відвідування церковних зборів, вивчення Писань, молитва та служіння в покликаннях—допомогли мені жити своє свідчення (див.Алма 37:6–7).

Альсенір де Соуса, був охрищений у Бразилії в 1991 році

Коли я приєдналася до Церкви у 19-річному віці, то з радістю сприйняла євангелію, а щоденне читання Писань було для мене дивовижною пригодою.

Однак після кількох років членства у Церкві я відчула фізичну і духовну втому. Я через силу ходила до Церкви кожної неділі, дуже мало отримувала від причасних зборів і з нетерпінням чекала, коли зможу повернутися додому, щоб трохи подрімати.

Розмова з подругою трохи прояснила мою ситуацію. Я проаналізувала свої духовні звички та зрозуміла, що молитви стали нещирими, читання Писань кожного ранку перетворилося на буденну справу і більше не приносило задоволення. Я зрозуміла, що мені необхідно щодня приділяти більшу увагу своєму духовному живленню і розвитку.

Я почала кожного дня молитися перед читанням Писань, просячи спрямувати і направити мене у навчанні. Я працювала неповний робочий день і вранці мала 15-хвилинну перерву, під час якої читала кілька сторінок журналу *Ensign*, що було моїм духовним сніданком. Увечері я читала надихаючі книги. Щонеділі я читала посібник *Учення Президентів Церкви*.

Кожного вечора, лягаючи спати, я відчувала спокій, бо впродовж дня я втамовувала свою духовну спрагу. Оскільки я вирішила дотримуватися такого духовного розпорядку кожного дня, то стала більш позитивно налаштованою, і моє свідчення зросло.

Тесс Гокінг, була охрищена в штаті Каліфорнія, США, у 1976 році

Відвідування храму

Як тільки я дізналася про храм, то відразу ж захотіла туди піти. Я дізналася, що храм—це місце, де ми можемо виконувати обряди за померлих, запечатуватися сім'ями і укладати вищі завіти з Небесним Батьком. Я підготувалася і постійно намагаюся бути гідною того, щоб увійти до храму.

Яшинта Вуландарі, була охрищена в Індонезії у 2012 році

Після мого хрищення ми з Джей-Пі, хлопцем, з яким я зустрічалася і який уже був членом Церкви, вирішили одружитися, але відклали день весілля, бо я хотіла великого святкування.

У вівторок, 12 січня 2010 року, ми з нареченим пішли на заняття. Коли я сиділа біля комп'ютера, чекаючи, що викладач почне заняття, будівля почало трясти. Я не наважувалася вибігти, бо трясло дуже сильно.

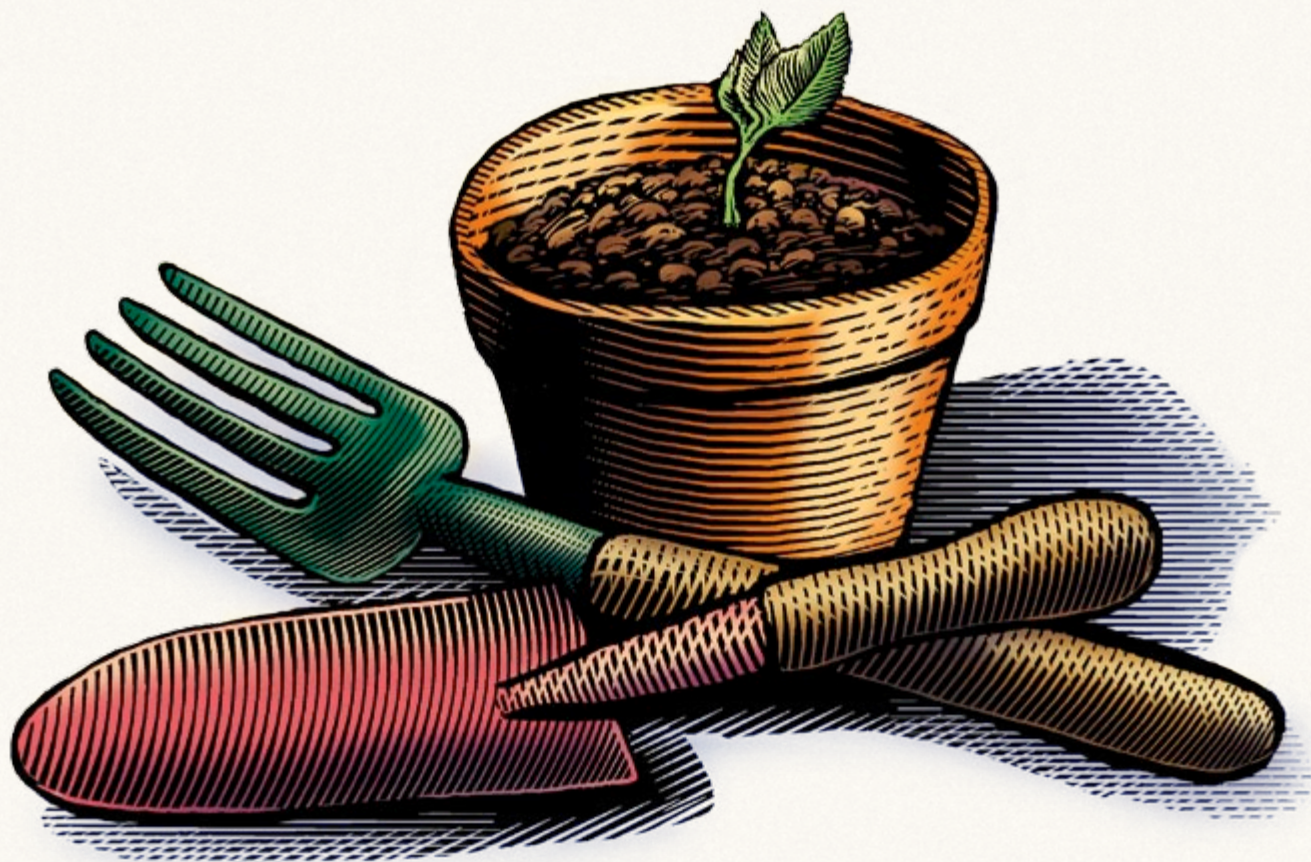
Я стояла в кутку й у серці молилася із заплющеними очима Небесному Батькові: “Будь ласка, дай мені можливість укласти шлюб з Джей-Пі у храмі”.

Через мить перестало трясти і я озирнулася навкруги. Я нічого не бачила, бо зверху сипався пил. Не пам'ятаю, як я вийшла з кімнати, але зрештою опинилася на вулиці. Зі сльозами на очах я почала вигукувати ім'я Джей-Пі.

Невдовзі я знайшла сестру Джей-Пі. “З ним усе гаразд,—вигукнула вона.—Він намагається допомогти студентам, які опинилися під уламками”.

Я не краща за інших, яким не вдалося врятуватися, але знаю, що Небесний Батько відповів на мою молитву. Ми з Джей-Пі одружилися у храмі 6 квітня 2010 року, трохи більше ніж через рік після мого хрищення і майже через три місяці після землетрусу. То був тихий і радісний день, який я ніколи не забуду. У нас не було великого святкування, але та подія була для мене найпрекраснішою.

Марі Марджорі Лаббе, була охрищена на Гаїті у 2009 році

Ділитися євангелією

Як новий член Церкви я люблю місіонерську роботу. Кожен може бути місіонером. Кожного разу, коли ви ділитесь з кимось євангелією, це змінює життя не лише іншої людини, але і допомагає вам зміцнити своє свідчення. Люди можуть бачити світло у ваших очах, і вони захочуть дізнатися, чому у вас такий надзвичайний дух. Виконання місіонерської роботи не лише дає людям можливість дізнатися про Церкву, але і допомагає їм відчувати Духа і здобути особистий духовний досвід.

Елена Хант, була охрищена в штаті Аризона, США, у 2008 році

Я люблю місіонерську роботу! Через три місяці після свого хрищення я поїхав на літні канікули на Мартініку, щоб провести час із сім'єю. Кожного дня я розмовляв зі своїм братом про Книгу Мормона і про євангелію.

Першої ж неділі я запросив його до Церкви, але він відмовився. Другої неділі він пішов зі мною до Церкви. У кінці зборів він не виявляв майже ніякої зацікавленості, так ніби він не відчув нічого особливого під час тих трьох годин.

Хоча упродовж наступного тижня я продовжував розмовляти з ним про євангелію,

однак цього разу не запрошував його іти до Церкви. Диво сталося в суботу ввечері: коли я прасував свій недільний одяг для наступного дня, то помітив, що він робить те ж саме.

“Що ти робиш”,—запитав я.

Він відповів: “Я йду до Церкви завтра разом з тобою”.

“Я не примушую тебе іти”,—сказав я.

Однак він відповів: “Я хочу піти”.

Після цього він продовжував ходити до Церкви кожної неділі.

Коли я повернувся на південь Франції, де навчався, мій брат сказав по телефону, що збирається охреститися. Я сказав, що хотів би бути на його хрищенні, але найважливіше було, щоб він продовжував ходити до Церкви, коли я повернуся на Мартініку.

Через рік я знову приїхав додому. Під час причасних зборів мій брат з великою силою свідчив про істинність євангелії. В мене котяться сльози, коли думаю, що мій брат, з яким я розділяв найпрекрасніші моменти свого життя, також може ділитися зі мною євангелією нашого Господа (див. Алма 26:11–16).

Людвік Крістоф Оккольтер, був охрищений у Франції у 2004 році

Щоб більше дізнатися про те, як ви можете ділитися євангелією зі своїми друзями і членами сім'ї, ви можете прочитати наступні матеріали: старійшина М. Рассел Баллард, “Надійтесь на Господа”, *Ліягона*, лист. 2013, с. 43; старійшина Ніл Л. Андерсон, “Це—диво”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 77; старійшина Даллін Х. Оукс, “Ділитися євангелією”, *Лігона*, січ. 2002, с. 7. Див. також www.lds.org/training/wwlt/2013/hastening

ВПЕРШЕ ЗАЙМАЄТЕСЯ СІМЕЙНОЮ ІСТОРІЄЮ?

Ви можете поширювати на інших радість, яку відчували під час хрищення, досліджуючи свою сімейну історію і допомагаючи своїм предкам прийти до Христа. FamilySearch.org є чудовим початком. Ви можете створити сімейне дерево, додаючи членів сім'ї з датами народження і смерті. Консультанти з сімейної історії у вашому приході або філії можуть допомогти вам знайти своїх предків та інформацію про них, у тому числі інформацію в переписах населення та свідоцтвах про шлюб. Зібравши інформацію, ви разом з іншими зможете виконувати храмові обряди для своїх померлих родичів.

Виконувати сімейно-історичну роботу.

Після уроків з місіонерами я молився, щоб дізнатися, чи євангелія істинна. Мій улюблений дідусь прийшов до мене уві сні та свідчив про її істинність. З цієї миті я почав розуміти свій божественний обов'язок перед моїми предками. Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, сказав про це так: "Коли вас христили, ваші предки дивилися на вас з надією. Можливо, через століття вони раді були побачити, як один з їхніх нащадків укладає завіт знайти їх і запропонувати їм свободу. ... Їхні серця прив'язані до вас. Їхня надія у ваших руках"¹.

Стівен Е. Нейбор, був охрищений у штаті Юта, США, у 1979 році

Разом з Лорою, моєю дружиною, ми дуже сумували, коли наша перша дитина, наша чотиримісячна донька Синтія Марі, померла через ускладнення, викликані розщепленням хребта. Ця трагедія стала причиною того, що ми, сповнені смутком молоді батьки, шукали спосіб одного дня бути з нашою донечкою разом. На той час ми не були членами Церкви.

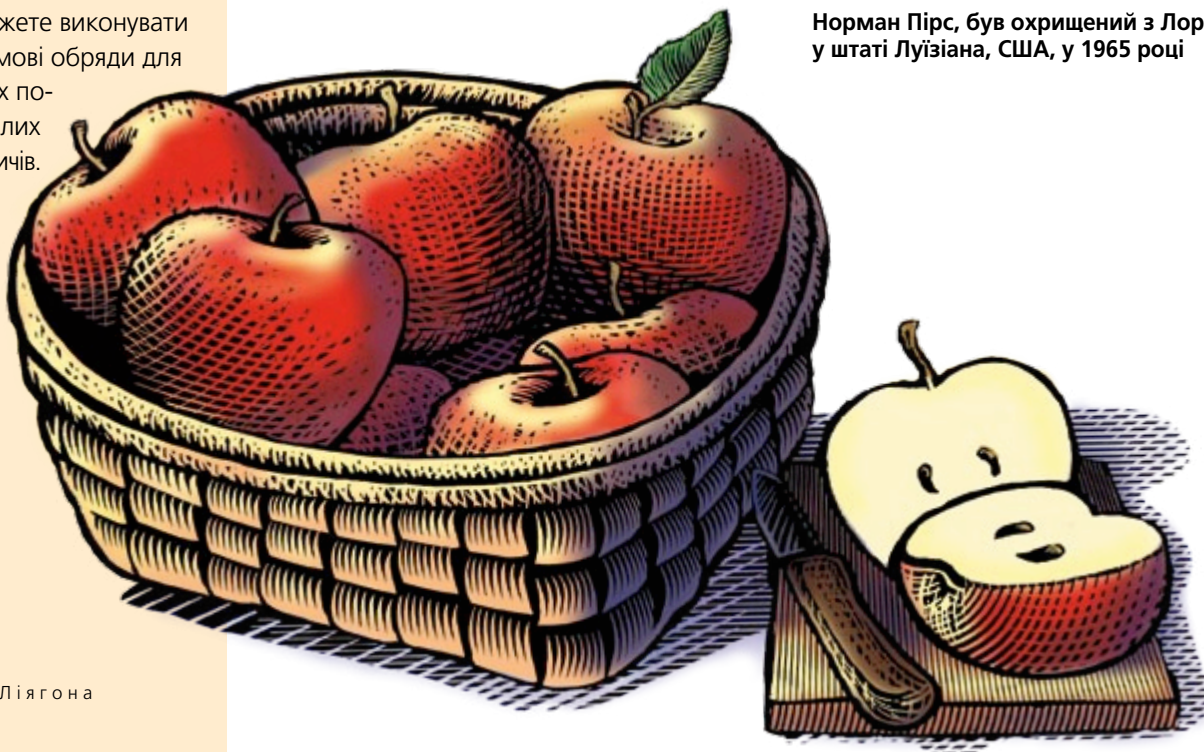
Якось уранці Лора виливала своє серце Небесному Батькові, благаючи: "Любий Батьку, одного дня я хочу бути зі своєю донечкою разом, але не знаю, як. Будь ласка, покажи мені спосіб".

У ту мить у двері постукали. Лора пішла, щоб відкрити двері, а по її обличчю котилися сльози. Там стояли два місіонери. Згодом ми з Лорою отримали свідчення про істинність Книги Мормона і охристися.

Лора хотіла зробити все необхідне, аби всі члени сім'ї мали можливість отримати євангелію. Упродовж 15 років після нашого хрищення Лора готувала імена для храму, а потім ми разом приносили їх у храм. Через якийсь час артрит настільки розбив Лору, що я приносив імена до храму сам.

Лора пішла з життя три роки тому після довгої боротьби з артритом. Шукаючи спосіб бути з нашою маленькою дівчинкою, ми виконали храмову роботу для тисяч наших дорогих предків. Ми стали свідками багатьох чудес, досліджуючи сімейну історію і виконуючи храмову роботу (див. УЗ 128:18, 22).

Норман Пірс, був охрищений з Лорою Пірс у штаті Луїзіана, США, у 1965 році

Участь у церковних зборах

Коли ви молитесь у Церкві, робите коментарі під час уроків і виступаєте на причасних зборах, то благословляєте і себе, і тих, хто вас слухає. Коли ви говорите в ім'я Ісуса Христа, Святий Дух працює через вас. Небесний Батько промовляє не лише у Писаннях і через пророків та апостолів, але також і через вас, щоб допомогти відповісти на чийсь запитання, перетворити на силу чийсь слабкості або розвіяти чийсь сумніви.

Коли єпископ після хрищення попросив мене поділитися своїм свідченням на причасних зборах, я злякалася і вважала, що це для мене непосильне завдання. Я ніколи не виступала на зборах.

“Це дійсно так необхідно?”—запитала я у єпископа.

“Так!”—сказав він.

На причасних зборах я свідчила, як Небесний Батько любить мене і як Він відповів на мої молитви, допомігши знайти відновлену євангелію. Коли я стояла на подіумі, то так сильно відчувала Святого Духа.

Я відчувала, яке це благословення—бути членом істинної Христової Церкви. Моє серце було сповнене щастям і миром. Небесний Батько перетворив страх перед виступами на прекрасний досвід.

Наступного місяця я мала нагоду виступати на причасних зборах. Я знову боялася. Хто я така, щоб навчати тих, хто знає більше про євангелію? Однак я молилася, аби Святий Дух допоміг мені виступити. Я знову відчувала, як Дух торкнувся мене, і я отримала відчуття, що Небесний Батько задоволений моїм хрищенням і що мої гріхи було прощено.

Я знаю з досвіду, що я дорогоцінна дитина Бога і Він мене любить. Виступ на причасних зборах був для мене чудовою нагодою послужити Богові, приносячи свідчення про те, що Ісус Христос відновив Свою Церкву на землі.

Памелла Сарі, була охрищена в Індонезії у 2012 році

Служіння в Церкві

Церковне покликання допомагає вам навчатися євангелії і покладає на вас обов'язки, які спонукатимуть вас ходити до Церкви і допомагатимуть служити іншим, навіть якщо у вас важкі часи.

Сью Тервола, була охрищена на Гавайях, США, у 2008 році

Візитне вчителювання і домашнє вчителювання надають можливості відчувати і бачити істинне Христове співчуття. Вони відкривають можливість виявляти смирення і любов, які здатні повністю змінити вас. Оскільки ми діти Небесного Батька, наше служіння необхідне для того, щоб допомагати поширювати добрі вчинки по всьому Його винограднику².

Шерілл Аллен, була охрищена в штаті Мічиган, США, у 1980 році

Невдовзі після хрищення президент філії покликав мене бути президентом Товариства молодих чоловіків.

Було надзвичайно чудово спілкуватися з молоддю і допомагати їм навчатися євангелії. Я водночас навчав і навчався. То було перше з багатьох покликань, які я отримав. Кожний новий обов'язок приносив радість і задоволення від подолання нових викликів. Президент Томас С. Монсон навчав: “Пам'ятайте, що кого Господь покликає, того робить здатним виконувати покликання”³. Мені треба було довіряти і вірити зі смиренням, що я матиму здатність. І менше ніж через шість місяців членства у Церкві я мав чудову нагоду ознайомитися з програмами Церкви.

Германо Лопес, був охрищений у Бразилії у 2004 році ■

ПОСИЛАННЯ

1. Генрі Б. Айрінг, “Скріпивши серця єдністю”, *Ліягона*, трав. 2005, с. 80.
2. Див. *Дочки в Моєму царстві: історія і спадок Товариства допомоги* (2011), сс. 103–124; Томас С. Монсон, “Home Teaching—a Divine Service”, *Ensign*, Nov. 1997, 46.
3. Томас С. Монсон, “Duty Calls”, *Ensign*, May 1996, 44.

Старійшина
Рональд А. Разбанд
Старший президент
у президентстві
сімдесятиків

Нарощувати духовну силу в кворумах священства

*Господь благословив нас кворумами священства,
аби навчати нас “скріпивши [наші] серця у
єдності і в любові один до одного”.*

Певний час тому старійшина Пол В. Джонсон, сімдесятиків, разом зі своєю дружиною служив у президентстві території в Чилі. Якось у п'ятницю йому треба було подолати 1450 км від їхнього дому в Сантьяго, щоб реорганізувати президентство колу.

Коли у п'ятницю ввечері він прихав на місце, то йому подзвонили і сказали, що його дружина в лікарні. Коли він поговорив з сестрою Джонсон, вона розповіла, що упала зі сходів і вибила колінну чашечку. Запевнивши чоловіка, що про неї добре піклуються і що її не оперуватимуть раніше понеділка чи вівторка, вона заохотила його закінчити виконання свого завдання: реорганізувати кіл і головувати на конференції.

Заспокоений її словами, старійшина Джонсон відразу ж надіслав електронне послання своєму провіднику кворуму в Солт-Лейк-Сіті, щоб розповісти про ситуацію, що склалася. Потім він склав план, як продовжить виконувати своє доручення. Його дії є для нас чудовим уроком: спочатку він доповів про ситуацію своєму провіднику кворуму, а *потім* продовжив виконувати завдання.

Кворуми сімдесятиків організовані таким чином, що кожен їхній член має особливе доручення наглядати за іншими, у тому числі дбайливо піклуватися про почесних членів кворуму. Через те, що члени кворуму виконують завдання по всьому світу, як правило, вони не можуть особисто приходити з візитом; однак вони підтримують контакт через телефонні дзвінки, електронні послання, текстові послання та інші електронні засоби. Кожного члена кворуму просять негайно доповідати своєму провідникові кворуму про будь-які значні зміни в особистому чи сімейному житті, що старійшина Джонсон виконав з точністю.

У випадку старійшини Джонсона його провідником священства був старійшина Клаудіо Р. М. Коста, який на той час служив членом президентства сімдесятиків. Старійшина Коста зателефонував старійшині Джонсону наступного ранку, коли старійшина Джонсон проводив співбесіду з місцевими провідниками. Старійшина Коста відчув, що старійшина Джонсон має повернутися додому, але уважно вислухав пояснення старійшини Джонсона, чому, на його

Якщо всі члени кворумів Ааронового чи Мелхиседекового священства залучені, сила і дух братерства зростають.

думку, з дружиною було все гаразд і він міг закінчити реорганізацію колу. Старійшина Коста сказав, що старійшина Джонсон може продовжувати, але в той же час ближче ознайомився із ситуацією.

Приблизно через дві години старшина Коста зателефонував старійшині Джонсону і сказав, що він поговорив з провідниками кворуму про ситуацію і що за їхнім відчуттям старійшина Джонсон має бути біля сестри Джонсон. Старійшині Джонсону сказали, що квиток чекає на нього в аеропорту і що старійшина Карлос Х. Амадо вже вирушив, щоб закінчити реорганізацію президентства колу.

Коли старійшина Джонсон прибув до лікарні, то побачив, що дружина страждає від сильного болю. Важка ситуація ускладнювалася тим, що сестра Джонсон не розмовляла мовою, зрозумілою медичному персоналу, який

про неї піклувався. Їй потрібен був чоловік. Натхненна братерська турбота провідників його кворуму допомогла старійшині Джонсону бути поруч з нею.

“Я відчуваю, як кворум про мене піклується,—сказав старійшина Джонсон,—і за цією турботою стоїть велика віра і сила. Я по-справжньому відчуваю себе частиною кворуму. Вважаю, що якщо мене колись покличуть у президентство кворуму старійшин, то я буду кращим президентом завдяки своєму досвіду в цьому кворумі”.

Я погоджуюся з цим. Єдність і любов, які я бачу серед своїх братів, можуть служити взірцем для всіх кворумів священства. Якби такий взірець наслідували всі, то це було б великим благословенням для кворумів і їхніх членів по всій Церкві.

Джерело сили кворуму

Є величезна сила в кворумах носіїв Ааронового та Мелхиседекового священства—або вона може там бути! Ця сила ґрунтується на Богом даних повноваженнях діяти від Його імені і включає свідчення, силу і щирі відданість кожного члена кворуму.

Результат є неймовірним: члени кворуму та їхні сім'ї стають духовно сильнішими, більш упевненими особистостями й більш досконалими послідовниками Ісуса Христа. Я бачив, як вони співпрацюють, створюючи надзвичайне братерство, яке неможливо зрівняти ні з чим поза Господньою Церквою.

Пригадую одну думку, якою поділився президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві: Він сказав: “Я дізнався через роки, що сила кворуму—не в кількості носіїв священства в ньому. Вона автоматично не з'являється завдяки віку чи зрілості його членів. Натомість вона великою мірою залежить від того, наскільки тісно його члени об'єднані в праведності”¹.

Коли члени кворуму об'єднуються в праведності, сили небес безперешкодно вливаються в їхнє життя і звеличуються служінням, яке вони надають один одному, своїм сім'ям, Церкві та громадам, у яких живуть.

Сімдесят шість років тому старійшина Стівен Л.

Річардс, у той час член Кворуму Дванадцятьох Апостолів, дав таке визначення кворуму: “По-перше, це клас; по-друге—братерство, а по-третє—підрозділ для служіння”². Надзвичайно хорошою ілюстрацією такої класифікації є кворуми сімдесятиників.

Кворум як клас

Кожного тижня члени кворумів сімдесятиників, які живуть поблизу Солт-Лейк-Сіті, збираються на збори в Головному управлінні Церкви. Там вони по черзі навчають один одного церковній доктрині, правилам і політиці відповідно до 88-го розділу Учення і Заповітів: “Призначте з-поміж себе вчителів, і нехай не всі будуть промовцями водночас; але нехай усі говорять по черзі, і нехай усі слухають його висловлювання, щоб коли всі висловляться, усі могли бути наставлені всіма” (УЗ 88:122).

Ці збори є дорогоцінним досвідом отримання натхнення і зміцнення братерства. Дух спільноти і відчуття взаємної підтримки та любові панує на таких зборах. Оскільки не всі сімдесятиники можуть бути присутніми, збори записуються і стають доступними через Інтернет тим членам кворуму, які служать далеко від Головного офісу Церкви.

Мій брат у кворумі, старійшина Дон Р. Кларк, каже, що ці збори є “духовним бенкетом доктрини та її застосування”. Коли він служив у одному із міжнародних президентств території, то казав: “Ми з нетерпінням чекали на можливість кожного тижня переглядати ці [відео] під час наших зборів президентства території. Були часи, коли тема повністю відповідала тому, що нам необхідно було почути”.

Завдяки цим записам зборів кворуму і турботі, яку сімдесятиники та їхні сім’ї відчувають з боку провідників Церкви та братів з кворуму, за словами старійшини Кевіна Р.

Дункана, “ми ніколи не відчуваємося ізольованими. Де б ми не служили у світі, ми ніколи не самотні”.

Якщо всі члени кворумів Ааронового чи Мелхиседекового священства залучені, сила і дух братерства зростають, коли члени кворуму навчають один одного і діляться своїми думками. У багатьох кворумах є багато вчителів, що є хорошим тренуванням.

Провідники кворумів по всій Церкві можуть наслідувати приклад сімдесятиників. Якщо хтось не може відвідувати збори кворуму, знаходьте способи залучати їх. Просто уявіть, який вплив справить телефонний дзвінок на первосвященника, який уже не може виходити з дому або знаходиться в притулку для літніх людей. Яким би вдячним він був за дзвінок від брата зі свого кворуму, який би розповів про те, що обговорювалося на зборах кворуму. Технології полегшують виконання цього завдання.

Кворум як братерство

Збори кворуму можна покращити за допомогою порядку денного, який зосереджується на дійсно важливих питаннях. Надто часто справи кворуму та оголошення забирають час, який було б доцільніше витратити на піклування й зміцнення братерства. Ефективний порядок денний може зосереджуватися на трьох аспектах, згаданих старійшиною Річардсом у його визначенні—навчання у класі, братерство і служіння.

У нашому кворумі ми розсилаємо протокол і оголошення електронною поштою. На наших зборах президентства найпершим питанням у нашому порядку денному є благополуччя членів кворуму. Ми

Якщо хтось не може відвідувати збори кворуму, знаходьте способи залучати їх.

Мудрі провідники кворумів більше приділятимуть часу доктрині, зміцненню братерства і тому, як кворум може надавати допомогу іншим.

запитуємо, чи у кого є якісь потреби. Ми молимося поіменно за членів кворуму—нишніх і відкликаних—за їхніх дітей і онуків. Часто наш порядок денний змінюється, щоб ми могли обговорити, яким чином можемо надавати допомогу.

Справи кворуму і призначення для служіння потребують уваги, але мудрі провідники кворуму приділять менше часу датам та оголошенням (пославши їх електрон-

ною поштою або надруквавши їх на папері й роздавши кожному), присвятивши більше часу доктрині, зміцненню братерства і тому, як кворум може допомагати іншим.

Як братерство, кворуми священства не мають собі рівних у світі. Багато років тому президент Бойд К. Пекер, президент Кворуму Дванадцятих Апостолів, розповідав, що “у давнину, коли чоловіка призначали до обраного товариства, його призначення, завжди написане латиною, описувало обов’язки організації, визначало, кого слід зараховувати членом, а потім незмінно включало слова: *quorum vos unum*, що означає “ми бажаємо, щоб ви були одним з них”³.

Ніщо так не об’єднує серця, як Дух Бога. Під впливом Духа, підтримані праведністю членів кворуму й духом взаємної турботи, кворуми можуть бути джерелом значної духовної сили для членів кворуму, їхніх сімей і тих, кому вони служать.

Крім того, важливим є спілкування. Сильні кворуми час від часу збираються разом на заходи, які дають можливість членам кворуму та їхнім сім’ям вільно і приємно спілкуватися. Спілкування є важливою частиною зміцнення і підтримання братерства.

Кворум як підрозділ для служіння

В багатьох випадках братерство у кворумах священства виступає рушійною силою для служіння, яке надається кворумами. Кворуми священства, працюючи разом як один у душі братерства і любові, можуть творити чудеса.

Я знову згадую старійшину Пола і сестру Джилл Джонсон. Вони пережили багато серйозних випробувань у своїй сім’ї. Їхня дочка і маленький онук боролися з раком. У обох випадках молитви й піст членів кворуму старійшини Джонсона дивовижним чином впливали на ситуацію.

Церква і громади, де існують церковні підрозділи, багато разів отримували благословення завдяки вірному служінню кворумів священства. Таке служіння набирає великої сили, коли члени кворуму об’єднують свою силу в праведності та Христовій любові.

Часто я спостерігав, як ці сила і любов є наслідком жертви, яку великою мірою поділяють і дружини сімдесятників. Багато років тому я відвідував старійшину Клаудіо та сестру Маргарет Коста, коли вони служили в Боготі, Колумбія. Якось після вечері подружжя Коста розмовляли он-лайн зі своїми онуками. Оскільки старійшина Коста перекладав для мене, я дізнався, що онуки називають сестру Коста “комп’ютерною бабусею”. У кінці розмови двоє онуків віком два і чотири роки обняли монітор комп’ютера, таким чином обнімаючи сестру Коста. Сестра Коста пізніше сказала мені, що ті онуки думають, що вона і старійшина Коста живуть всередині комп’ютера.

Бути далеко від дітей та онуків під час важливих подій особливо важко для матерів та бабусь. Однак вони служать, бо люблять Господа і відчують, що мають бути поруч з чоловіками під час їхнього служіння.

“Наші дружини роблять дуже великий вклад,—зазначає старійшина Дункан.—Вони не лише підтримують своїх чоловіків, розділяючи їхню тяжку ношу, але і спілкуються з членами і провідниками Церкви по всьому світу, надихаючи їх. Наші дружини є справжнім прикладом радісного самовідданого служіння”.

Такий вид єдності серед сімдесятників та їхніх дружин має велику силу. Я пригадую, як виконував дозвільшення в Японії, подорожуючи від міста до міста зі старійшиною Юном Гваном і сестрою Бон Чої, які тоді служили в територіальному президентстві Азійської Північної території. Я знав, що в їхній рідній Кореї були певні проблеми, тож під час розмови підняв це питання. Після того, як я залучив сестру Чої до обговорення, вона розповіла, наскільки серйозними є ці проблеми. Потім вона висунула ідеї, які були дійсно дуже корисними у пошуках рішень.

Президент Томас С. Монсон нагадував нам: “Брати, світ потребує вашої допомоги. Є коліна, щоб зміцнювати, руки, щоб потискати, розум, щоб підбадьорювати, серця, щоб надихати і душі, щоб рятувати. На вас чекають благословення вічності. У вас є привілей бути не глядачами, а учасниками на сцені служіння священства”⁴.

Дійсно, справжнє братерство—це мірило божественності. Чим ближче ми наближаємося до ідеалу,

тим ближчими стаємо до божественності. Батько, Син і Святий Дух настільки поєднані в любові, духовній силі та знанні, що Писання описують Їх як одне (див. Іван 17:21–23; 2 Нефій 31:21; 3 Нефій 11:27, 36). Господь благословив нас кворумами священства, щоб з їхньою допомогою ми навчилися такій єдності, яку з ніжністю описано у книзі Мосії: “скріпивши свої серця у єдності і в любові один до одного” (Мосія 18:21).

Я молюся про те, щоб кожен провідник і член кворуму приділив увагу кожному братові й дізнався про його потреби та потреби його сім’ї. Це важливе завдання буде легше вирішити, якщо ви виділите певну неділю кожного місяця для проведення обговорення на зборах кворуму. Знаючи потреби, члени кворуму зможуть знайти спосіб благословляти життя і черпати більше глибоко з небесних джерел, таким чином збільшуючи духовну силу в кворумах священства. ■

Щоб мати більше ідей щодо зміцнення вашого кворуму, див. виступ Генрі Б. Айрінга, «Обв’яжіть їм рани», Ліягона, лист., 2013, с. 58.

ПОСИЛАННЯ

1. Генрі Б. Айрінг, “Кворум священства”, *Ліягона*, лист. 2006, с. 43.
2. Стивен А. Річардс, у Conference Report, Oct. 1938, 118.
3. Бойд К. Пекар, “The Quorum”, in *A Royal Priesthood* (Melchizedek Priesthood personal study guide, 1975–1976), 131.
4. Томас С. Монсон, “До спасіння”, *Ліягона*, лип. 2001, с. 57.

СІМДЕСЯТНИК: СПАДОК СЛУЖІННЯ

Сімдесятник—це покликання в священстві бути свідком Ісуса Христа і допомагати Господнім пророкам. Коли тягар служіння приголомшив Мойсея, Господь наказав йому зібрати “сімдесятеро народу зі старших Ізраїлевих, ... і візьму від духа, що на тобі, і покладу на них,—і вони носитимуть із тобою тягара того народу” (Числа 11:16–17).

Пізніше, під час Свого земного служіння, Спаситель

“призначив ... інших сімдесят, і послав їх по двох перед Себе” (Лука 10:1).

Сьогодні Господь знову покликає сімдесятників “діяти в ім’я Господа під керівництвом Дванадцятьох ...

у розбудові Церкви й управлінні всіма її справами в усіх народах” (УЗ 107:34). Їх очолює сім президентів. Господь вказує, що сімдесятників може покликатися стільки, скільки вимагатимуть потреби Церкви. (Див. УЗ 107:93–96).

ПІВТОРИ ХВИЛИНИ ПІД ДОЩЕМ

Коли я підростав, то був дитиною, про яку не треба було тривожитися. Усе своє життя я був активним у Церкві. Я був президентом у кворумах священства і в класах семінарії. Я брав участь в усіх молодіжних конференціях, храмових поїздках, скаутських заходах і спільних заходах. Я також мав свідчення про євангелію. Однак коли я став членом кворуму священників, мені стало важко, хоча ніхто про це не знав. Зрештою, я був дитиною, яка не викликала хвилювання.

Ті кілька перших тижнів та місяців у кворумі я виконував усе, як завжди: ходив до Церкви, на спільні

заходи й на скаутські заходи. Однак всередині мене точилася борня. Я не почував себе членом колективу, чи мені здавалося, що інші молоді чоловіки не хотіли мене бачити поміж себе. А мені надзвичайно хотілося бути серед них.

Час ішов, у мене виникали запитання і сумніви, чи хочу я належати до того кворуму. Однак я залишався активним, мовчки страждаючи та сподіваючись, що щось або хтось допоможе мені почуватися бажаним.

Разом з батьком ми щойно закінчили ремонтувати мою першу машину, красивий Форд Мустанг 1967 року випуску. Брат Стей, президент

нашого Товариства молодих чоловіків, час від часу запитував мене про автомобіль. Я думав, що це запитання було виявом його інтересу до старого автомобіля—а не до молодого чоловіка.

Усе змінилося одного дощового вечора після спільного заходу. Оскільки йшов сильний дощ, брат Стей розвозив нас усіх з Церкви додому. Мене він висадив останнім. Побачивши мій блакитний Мустанг біля нашого дому, брат Стей знову про нього запитав. Я запропонував йому поглянути на мотор, ремонту якого я приділив багато годин свого часу.

Брат Стей мало що знав про автомобілі, а вдома на нього чекала дружина і маленький син. Однак він стояв у темряві, під дощем, і розглядав мотор, якого майже не було видно. У ту мить я зрозумів, що він це робить не тому, що хоче побачити старий автомобіль—він робить це тому, що піклується про мене.

Завдяки тим півтора хвилинам, проведеним під дощем, я зрозумів, що комусь потрібен. Я нарешті відчув себе бажаним. То була відповідь на мої тихі молитви.

Після того я був у храмі, відслужив місію, закінчив коледж і намагаюся дотримуватися заповідей. Брат Стей може й забув про той випадок, але я ніколи його не забуду.

Усі ми маємо труднощі, але всі ми можемо знайти півтори хвилини кожного дня, щоб виявити любов одній дитині Бога. Це може змінити все—навіть для людини, про яку, на нашу думку, нема чого тривожитися. ■
Джейсон Боусен, шт. Юта, США

Брат Стей мало знав про автомобілі, однак він стояв у темряві, під дощем, і розглядав мотор автомобіля, якого майже не було видно.

НАШЕ СВІТЛО В ТЕМРЯВІ

Наша сім'я щойно пережила нищівну пожежу в домі, і ми всі восьмеро жили в тимчасовому трикімнатному домі на колесах, розташованому в нашому дворі. Наша сім'я переживала труднощі й незгоди.

Мій чоловік у той час не був активним у Церкві. Двоє синів підліткового віку приймали рішення, які призводили лише до смутку. У той же час я служила президентом Товариства молодих жінок у нашому приході, й кілька дівчат боролися з серйозними спокусами. Батьки деяких з них також переживали труднощі, тож не допомагали своїм дочкам у такий критичний час.

Я знала, що ці молоді жінки потребували моєї допомоги, щоб пройти духовним замінованим полем. Я знала, що потрібна своїм шістьом синам. Я знала, що мій добрий чоловік залежить від моєї

сили. Однак здавалося, що навколо мене лише темрява; я почувалася спустошеною, слабкою і нездатною вести цих дорогих мені людей до безпечного місця.

Одного пізнього вечора, коли я колисала немовля, серед тиші нашого тимчасового дому я почала думати про тих, кому я так сильно потрібна. Я відчувала всепоглинаючу темряву, яка їх оточувала. Сповнена смутку, я молилася всім серцем, щоб Небесний Батько показав мені, як я можу допомагати їм, незважаючи на всю свою недосконалість. Він відразу ж відповів і вказав спосіб.

Мені здавалося, що я бачу себе у великому приходському залі для проведення заходів, у якому не було вікон. То було посеред ночі, тож не було навіть проблиску світла. Потім я запалила невеличку свічку для торта. Вона здавалася мені такою

маленькою, однак сили тієї крихітної свічки було достатньо, щоб розвіяти темряву.

То була відповідь для мене! Не має значення *скільки* темряви оточує нас у світі. Світло є вічним і незмірно сильнішим за темряву (див. 2 Коринтянам 4:6; Мосія 16:9; УЗ 14:9). Якщо ми будемо гідні постійного напарництва Святого Духа, наші душі зможуть відбивати достатньо світла, щоб розвіяти будь-яку темряву, а інших людей буде приваблювати те світло, що в нас.

Це все, що мені потрібно було знати. Ця проста думка допомагала мені впродовж наступних 25 років завдяки знанню про те, що з Господньою допомогою і під Його проводом ми можемо у цьому світі темряви не лише робити все, що Він від нас очікує, але і бути такими, якими Він нас бачить. ■

Сьюзен Ваймен, шт. Джорджія, США

Одного пізнього вечора, коли я колисала немовля, серед тиші нашого тимчасового дому я почала думати про тих, кому я так сильно потрібна.

МОЄ ПОСЛАННЯ ВІД НЕБЕСНОГО БАТЬКА

Коли я щойно вийшла заміж і була зовсім новим членом Церкви, ми з чоловіком переїхали до Англії. Хоча я трохи вивчала англійську в школі, через сильний японський акцент мою англійську було важко зрозуміти, а мені було важко сприймати британську вимову.

Ми з чоловіком були членами Церкви, але не були до кінця наверненими, коли одружилися. Ми завжди йшли додому після причасних зборів замість того, щоб залишатися в Церкві на всі інші збори. Ми не хотіли приймати ніяких церковних покликань.

Одного дня, щоб допомогти мені активніше залучатися до церковних заходів, одна з провідників Товариства допомоги зателефонувала і запитала, чи не розповім я трохи про себе на зборах

Товариства допомоги наступної неділі. Я погодилася взяти участь, але через свою обмежену англійську не зрозуміла, що повинна була принести якісь речі для показу.

Коли я прийшла на збори, то відразу ж зрозуміла, чого від мене очікували. Стояло три столи, накриті скатертинами і прикрашені квітами. Зверху був напис: “Сестри, давайте ближче познайомимось”. На одному столі була табличка “Сестра Такетт”. Але я нічого не принесла, щоб покласти на мій стіл. Я спробувала приховати сльози, які навернулися мені на очі.

Мені вже було сумно, коли я приходила на причасні збори, бо я не повністю розуміла про що говорять. Я часто ставила запитання: “Що я тут роблю?” Тож коли я прийшла на збори Товариства допомоги й

усвідомила свою помилку, то відчувала, що взагалі не повинна більше приходити до Церкви. Мені хотілося зникнути, але довелося сказати провіднику Товариства допомоги, що я не готова.

“Вибачте,—сказала я.—Я не зрозуміла, і мені немає чого покласти на мій стіл”.

Вона поглянула на мене з великою добротою і сказала: “Це не має значення. Я просто дуже рада, що ви тут”. Потім вона мене обняла.

Мене це втішило, а Дух сказав, що її слова є словами Небесного Батька—Він любить мене і радий, що я тут. Я не дуже добре розуміла англійську, але Дух допоміг мені зрозуміти її послання.

Завдяки цьому почуттю моє рішення відразу ж змінилося. Я сказала собі: “Якщо Небесний Батько любить мене так сильно і хоче, щоб я приходила до Церкви, то я буду це робити, як би важко це не було”.

З того часу ми з чоловіком приходимо на всі церковні збори. Я також прийняла рішення вивчити англійську. Поступово я розуміла англійську все краще і навчилася нею розмовляти.

Я вдячна за сестру, яка донесла мені послання від Небесного Батька у той вирішальний момент мого життя. Тепер, коли минуло 15 років, я служу в президентстві Товариства допомоги округу в англomовному окрузі в Японії і пройшла підготовку, запропоновану Церквою, щоб стати перекладачем. ■

Терумі Такетт (у співаторстві з Джилл Кемпбелл), Японія

Коли провідник Товариства допомоги обняла мене, я втішилася.

Я ЗАХИЩАЛА СВОЮ ВІРУ

Під час першого року навчання в коледжі я раптом зрозуміла, що моє життя студентки вже не буде таким затишним, яким воно було до цього. А те, що було для мене дорогим, не сприйматиметься іншими.

Я також зрозуміла, що виглядаю білою вороною, коли відмовляюся брати участь у заходах, які, як знала, зашкодять мені фізично або зашкодять моїм стосункам з Небесним Батьком. Однак я боялася, що мене критикуватимуть за членство у Церкві, тож уникала цієї теми.

Якось під час вечірніх занять викладач проводив обговорення того, як розвивається молодь посеред постійної дискримінації. Дівчина, яка сиділа за мною, відповіла, що це обговорення наштотхнуло її на думку про мормонів. Я зіщулилася, оскільки коли в класі піднімають тему Церкви, як правило сліднують недоречні коментарі.

Поки я морально готувалася до неприємних висловлювань, учитель запитав, чи є у класі святі останніх днів. Приголомшена запитанням, я обвела поглядом кімнату й побачила, що всі також це роблять. Перш ніж я встигла подумати ще раз, моя рука піднялася, залишивши зручне розташування на парті. Я почула перешіптування по всьому класу.

“Один”,—сказав учитель. Це слово задзвеніло в моїх вухах. Після довгої паузи мене попросили висловитися з приводу того, чи дійсно святі останніх днів є християнами. Це питання не було для мене новим, тож я була готова до відповіді.

“Ми говоримо про Христа, ми втішаємося у Христі [і] ми проповідуємо Христа” (2 Нефій 25:26),—упевнено відповіла я.—Ми дійсно християни”.

Перешіптування затихло, але я відчула, що всі дивляться на мене. Я думала, що відчуватиму самотність. Але натомість я відчувала, ніби Спаситель сидів поруч і тримав мене за руку. Більше нічого не мало значення, бо я була сповнена радості, яка зміцнила моє свідчення про Нього. Я захищала свою віру.

Я більше розповіла класу про те, чому святі останніх днів є християнами. Потім я згадала, як Президент Томас С. Монсон розповідав про євангелією під час поїздки в

автобусі. Завдяки цьому випадку він заохочував членів Церкви бути “сміливими й підготовленими відстоювати те, у що ми віримо”¹. Коли я думаю про ці слова, то розумію, що зробила те, чого найбільше боялася.

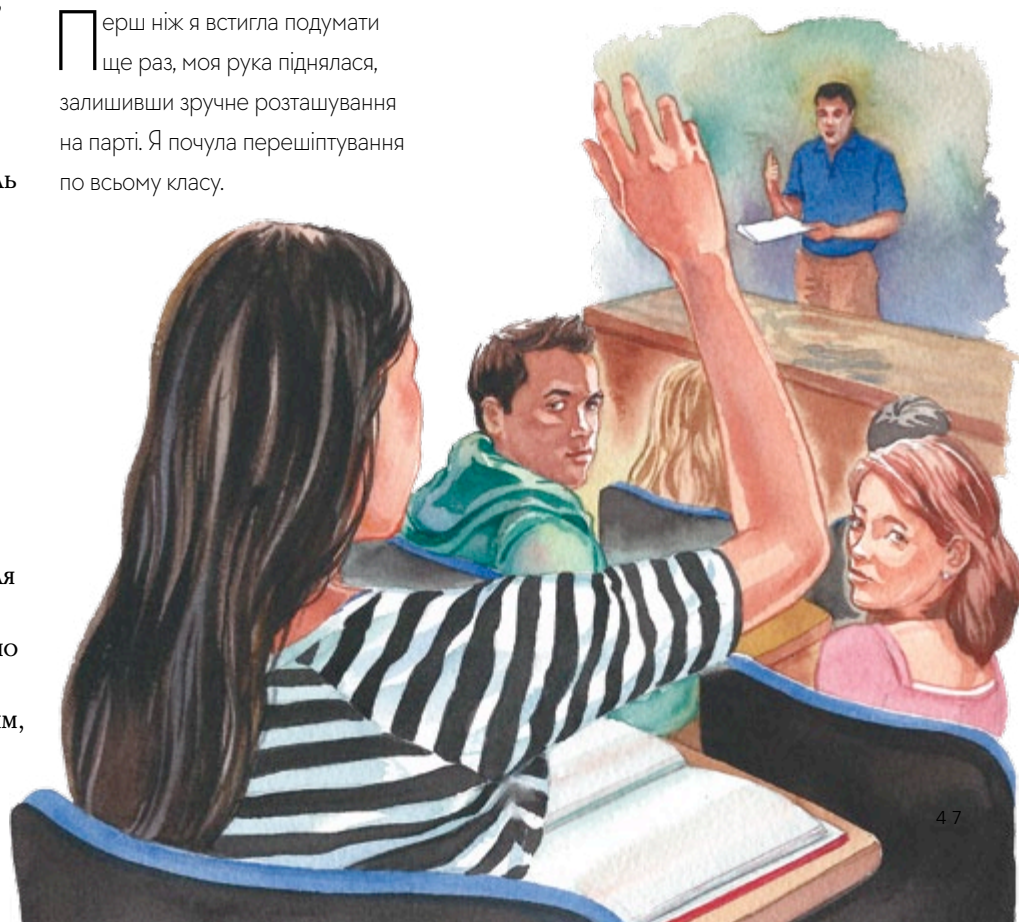
Не знаю, чи змінили сказані мною слова чиюсь думку про Церкву, але нам не слід боятися відстоювати євангелію та ділитися нею, де б ми не були. Навіть якщо ми нікого більше не благословимо, ми завжди зміцнюватимемо своє свідчення і свої стосунки з Небесним Батьком. ■

Карліна Петерсон, шт. Айдахо, США

ПОСИЛАННЯ

1. Томас С. Монсон, “Мати сміливість вистояти наодинці”, *Ліягона*, лист. 2011, с. 67.

Перш ніж я встигла подумати ще раз, моя рука піднялася, залишивши зручне розташування на парті. Я почула перешіптування по всьому класу.

ГОВОРИТИ, СЛУХАТИ І ЛЮБИТИ

Чи є ефективним
спілкування з вашим
супутником життя?
Розуміння цих трьох
видів ведення розмови
може допомогти вам у
зміцненні стосунків.

Марк Оглтрі

Як консультант з питань шлюбу і сім'ї, я часто розмовляю з подружніми парами, щоб допомогти їм у налагодженні або зміцненні стосунків. Якось до мене прийшла жінка, яка була у шлюбі зі своїм чоловіком лише кілька місяців, і вона розповіла, що їм дуже важко спілкуватися. Після розмови з її чоловіком я помітив, що насправді він уміє добре спілкуватися—але не зі своєю дружиною.

З роками я зрозумів, що здорове спілкування впливає як на серце, так і на розум. Якщо ми зможемо краще спілкуватися—тобто більш чітко й лаконічно—тоді ми зможемо розвивати кращі стосунки на емоційному рівні, вирішувати конфлікти і зміцнювати узи у шлюбних стосунках. Далі наведено кілька способів, які допоможуть кожному з нас покращити якість спілкування у своїх стосунках.

Зробіть розмови змістовними

Доктор Дуглас Е. Брінлі, член Церкви, який є фахівцем у шлюбних та сімейних стосунках, писав про три рівні спілкування у взаєминах: поверхневий, особистісний і співчутливий. Щоб сформувати між чоловіком і дружиною міцні стосунки, необхідно збалансувати всі три¹.

Поверхнєве спілкування

Спілкування, яке відбувається на поверхневому рівні, є інформаційним і не конфронтаційним. Воно містить низький рівень ризику. Кожна подружня пара певний час спілкується на цьому рівні, коли узгоджує розклади, обговорює погоду

або висловлюється з приводу цін на бензин. Хоча цей рівень спілкування і необхідний, однак люди не можуть мати міцні стосунки і відчувати єдність, якщо їхнє спілкування залишатиметься головним чином на цьому рівні.

Поверхнєве спілкування може замінити серйозні й змістовні розмови. Якщо подружні пари лише ходять навколо важливіших тем, які слід обговорити, то ніколи не навчаться вирішувати конфлікт або налагоджувати взаємини одне з одним. Подружжя зміцнюють свої стосунки, якщо обговорюють те, що є важливим, а не те, що є незначним. За свою практику я бачив багато пар, які намагалися зберегти свої стосунки, залишаючись у спілкуванні на поверхневому рівні. Уникаючи “найважливішого” (Матвій 23:23), вони насправді зруйнували свій шлюб.

Особистісне спілкування

Під час особистісного спілкування ви розповідаєте про свої інтереси, мрії, пристрасті, вірування і цілі. Ви також відкрито ділитесь своїми страхами і недоліками. Розповідати про всі ці теми у Христовий спосіб—це один зі способів, яким подружжя налагоджує взаємини і зміцнює стосунки. Старійшина Марвін Дж. Ештон (1915–1994), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: “Спілкування—це не просте промовляння слів. Це—вміння *мудро* ділитися емоціями, почуттями і тривогами. Це вміння повністю розповідати про себе”².

Ви, ймовірно, таким чином спілкувалися, коли ходили на побачення.

Це той рівень, коли чоловіки і жінки закохуються одне в одного. Якщо ви й надалі будете ділитися тим, що для вас є важливим, то і ви, і ваш супутник життя відчуватимете взаємоповагу, будете бажані одне для одного, цінуватимете і потребуватиме одне одного. Якщо ви навчитесь зі співчуттям ставитися до того, чим ділиться ваше подружжя—виявляючи, що сказане ним чи нею для вас є важливим—то ви перейдете до наступного рівня спілкування.

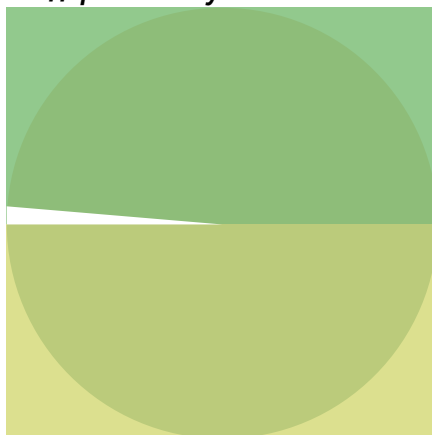
Співчутливе спілкування

Чоловік і дружина мають урочисту відповідальність піклуватися про створення і забезпечення душевного комфорту одне для одного³. Фахівці з питань шлюбних стосунків, Сандра Блейкслі та Джудіт С. Уоллерстайн, писали: “Шлюб, у якому немає ніжних стосунків і зміцнюючої підтримки, може померти через недостатнє емоційне живлення”⁴. Співчутливе спілкування включає зміцнення, зцілення, живлення і похвалу. На цьому рівні спілкування ми висловлюємо похвалу й кажемо компліменти тим, про кого дбаємо. Практично будь-які стосунки будуть успішними, якщо в них є здорова частка співчутливого спілкування.

Співчутливе спілкування починається з вияву уваги до того, що каже подружжя, і включає висловлювання ідей та думок, які є зміцнюючими та зцілюючими. Шукайте хороше у вашому подружжі і кажіть про це йому чи їй. Якщо у вашого подружжя був важкий день, ви можете підтримати його чи її, вислухавши й утішивши. Ви можете сказати: “Мені

Коли я проводив консультації для подружніх пар, то малював на дошці коло і просив їх показати схематично, скільки часу вони приділяють поверхневому, особистісному і співчутливому спілкуванню. Більшість пар, які мають проблеми у шлюбі, приділяють майже 50 відсотків свого часу поверхневому спілкуванню і менше 5 відсотків співчутливому. Здоровий баланс—це 25 відсотків спілкування на поверхневому рівні, 50 відсотків—на особистісному рівні і 25 відсотків на співчутливому рівні.

Нездорове спілкування

Здорове спілкування

ключ

- Особистісне
- Поверхнєве
- Співчутливе

так шкода, що у тебе був важкий день; розкажи детальніше, що сталося”, або “Що я можу зробити, щоб решта дня була кращою?” Можливо, ви могли б сказати: “Я розумію, чому твій день був таким важким, але я вірю в твій розум і працелюбство. Я знаю, що ти зможеш вирішити ту проблему”. Подібні висловлювання виявляють ваше співчутливе ставлення до душевних страждань вашого подружжя і турботу про нього чи про неї. Коли ви в словесній формі озвучуєте емоції, страхи, думки або занепокоєння вашого подружжя, то таким чином показуєте співчуття і виявляєте вдячність, любов і повагу⁵.

Навчіться слухати

Найважливіша навичка в спілкуванні—це бути хорошим слухачем. Найбільшим виявом доброзичливості у вашому шлюбі є вміння по-справжньому зосередитися на своєму подружжі й слухати його чи її—по-справжньому слухати—незалежно від того, що ми хочемо сказати. Бути почутим, це майже те саме, що бути коханим; в дійсності, вислухати—це виявити найвищу форму поваги й співчуття. Вислуховуючи, ми кажемо своєму подружжю: “Ти маєш для мене значення, я тебе кохаю, а те, що ти хочеш сказати, є важливим”.

У шлюбі мета вислуховування не має обмежуватися отриманням інформації. Вона полягає в здобутті розуміння. Аби по-справжньому розуміти ваше подружжя, вам необхідно бачити справу так, як бачить її він чи вона. Старійшина Рассел М.

Нельсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав, що чоловіки і дружини мають “навчатися слухати, а слухати, щоб навчатися одне від одного”⁶. Уміння ефективно слухати допомагає нам відкласти власні бажання й гординю, та встановити душевний контакт зі своїм подружжям.

Старійшина Джо Дж. Крістенсен, колишній сімдесятник, радив: “Придільте час, щоб вислухати своє подружжя, навіть регулярно плануйте його. Розмовляйте одне з одним і давайте оцінку собі як шлюбному партнеру”⁷. Приділяючи час для розмови у місці, де вас нічого не буде відволікати, ви сприятимете вирішенню проблем. Зробіть усе можливе, щоб бути позитивно налаштованими, поведіться так, як очікує від вас Христос, і не перебивайте своє подружжя, поки він чи вона до вас говорять.

Невербальне спілкування

Ще один аспект спілкування, яким іноді нехтують,—це невербальне спілкування. Те, що ви кажете, і те, як ви кажете, є дуже важливим, але важливою є також мова вашого тіла.

Чи дивитеся ви у вічі вашій дружині, коли вона з вами розмовляє? Чи закохуєте ви очі, коли чоловік каже вам, що у нього на роботі був важкий день? Чи вираз вашого обличчя виявляє зацікавленість і щирість, а може нудьгу і роздратування? Чи виявляєте ви свою любов фізичними проявами? Іноді обійми або усмішка можуть краще передати вашу любов, ніж слова. Незалежно від виду розмови—чи то вона про статтю з останніми новинами, чи про ваші життєві цілі—позитивна мова тіла може посилити співчутливе спілкування і зміцнити стосунки.

Наслідуйте приклад Спасителевого спілкування

Під час змістовної розмови зі своїм подружжям скеровуйте свої дії і слова, наслідуючи приклад Ісуса Христа. Його спілкування з іншими випромінює любов, турботу і піклування. Він розмовляв спокійно і щиро любив. Він виявляв співчуття й прощав. Він уважно слухав і виявляв милосердя. Подібним чином, якщо ми хочемо покращити свої стосунки, то повинні навчитися

розмовляти позитивно, так, щоб підтримувати і зміцнювати людей навколо себе.

Під час зустрічей з подружніми парами я часто прошу їх проаналізувати стиль їхнього спілкування і покращувати його. Якщо вони застосовують принципи ведення змістовних розмов у своїх стосунках, то я бачу зміни на краще. Розуміння вашого супутника, створення атмосфери, яка сприяє відкритому спілкуванню і висловлюванню, вияв нижніх почуттів і захоплення є ключами до міцніших стосунків і щасливішого шлюбу. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Douglas E. Brinley and Mark D. Ogletree, *First Comes Love* (2002), 123–126.
2. Marvin J. Ashton, “Family Communications”, *Ensign*, May 1976, 52.
3. Див. “Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, лист. 2010, 3. с. обкладинки.
4. Sandra Blakeslee and Judith S. Wallerstein, *The Good Marriage: How and Why Love Lasts* (1995), 240.
5. Douglas E. Brinley, *Strengthening Your Marriage and Family* (1994), 153–154.
6. Рассел М. Нельсон, “Listen to Learn”, *Ensign*, May 1991, 23.
7. Joe J. Christensen, “Marriage and the Great Plan of Happiness”, *Ensign*, May 1995, 64.
8. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт* (1998), сс. 23–24.

ПОКРАЩЕННЯ ВАШИХ СТОСУНКІВ З НЕБЕСНИМ БАТЬКОМ

Якщо ви будете застосовувати ці принципи спілкування у своєму шлюбі, то у вас може з’явитися бажання застосовувати їх у стосунках з Небесним Батьком. Багато людей спілкуються з Богом на поверхневому рівні. Якщо ви молитесь з почуття обов’язку або використовуєте завчені фрази, то вам буде важко встановити контакт з Небесним Батьком і Він здаватиметься вам далеким. Спілкуватися з Богом—це дещо інше, ніж просто розмовляти з Ним. Президент Джозеф Ф. Сміт (1838–1918) навчав: “Немає потреби волати до Нього, вживаючи багато слів. Не слід стомлювати Його довгими молитвами. ... Нехай молитва йде від серця: не молись заїждженими словами, проказаними бездумно

й байдуже”⁸. Чи ділитесь ви з Небесним Батьком своїми найпотаємнішими віруваннями, почуттями і бажаннями? Чи розповідали ви Йому про таємні сподівання, що живуть у вашому серці? Чи можете ви вилити Йому своє серце? І чи вчитеся ви слухати Його відповіді?

Щирі слова, промовлені у смиренній молитві, дадуть вам змогу розвинути глибокі стосунки з Небесним Батьком. Якщо ви будете прислухатися до Його поради і застосовувати її, це збагатить і зміцнить ваші стосунки. Виявляючи вдячність за певні благословення, живучи за євангелією і стаючи більше подібними до Ісуса Христа, ви будете показувати Небесному Батькові свою любов.

Старійшина
Роберт Д. Хейлз
З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

ХРАМОВІ БЛАГОСЛОВЕННЯ

Спасительні храмові обряди є важливими—і навіть посідають центральне місце—у вічному плані щастя.

Благословення храмового ендаументу є важливими для кожного з нас, яким було й наше хрищення. Тому ми повинні підготуватися, щоб бути чистими, аби увійти в храм Бога. Храмова робота—це можливість отримати свій особистий ендаумент і укласти завіти для живих, а також виконувати ці ж самі обряди для викуплення померлих. Саме з цієї причини в Писаннях нам дана настанова будувати храми і підготувати своє життя, щоб бути гідними брати участь у священних храмових обрядах та завітах.

Писання навчають, що особиста гідність, якої вимагає від нас Господь перед тим, як увійти до храму і укласти у ньому священні завіти—це одне з найбільших благословень, доступних нам у земному житті. Тоді, після того, як ми укладемо храмові завіти, наше дотримання заповітів у щоденному житті є виявом нашої віри, любові, відданості й духовного

зобов'язання шанувати Небесного Батька і Його Сина Ісуса Христа. Воно готує нас до життя з Ними у вічностях. Спасительні храмові обряди є важливими—і навіть посідають центральне місце—у вічному плані щастя.

Святий храм

Нам необхідно здобути свідчення про те, що храм—дім Господа і розвити благоговійне ставлення до цього. Храм є дійсно місцем, де ви “у світі, але не від світу”. Коли ви відчуваєте тривогу, коли вам необхідно приймати важливі рішення, які обтяжують ваш розум і серце, ви можете принести свої турботи до храму й отримати духовне спрямування.

Щоб зберегти святість храму, аби він міг залишатися чистим і бути вмістилищем Духа, Який благословляє тих, хто входить у святий храм для отримання обрядів і укладання завітів, нас навчають, що ніщо

нечисте не повинно входити у храм. Благоговіння у храмі—це важлива складова, без якої Дух не перебуватиме в ньому кожної години і кожного дня.

Коли я був хлопчиком, батько привіз мене з Лонг-Айленда, шт. Нью-Йорк, США, щоб походити біля Солт-Лейкського храму, аби доторкнутися до нього та поговорити про значення храму в моєму житті. Саме тоді я вирішив, що одного дня я повернуся до храму, щоб увійти в нього й отримати обряди.

Храм—це священна будівля, святе місце, де виконуються необхідні спасительні церемонії та обряди, щоб підготувати нас до піднесення. Важливо, аби ми здобули непохитне знання, що наша підготовка до входження в святий дім і наша участь у цих церемоніях та завітах є одними з найважливіших подій, які стануться в нашому смертному житті.

Храмові благословення в історичній ретроспективі

Упродовж всієї історії, в кожному розподілі часів, Господь заповідав пророкам, що треба будувати храми, аби Його народ отримував храмові обряди.

Кертлендський храм був першим храмом в останні дні, і він зіграв важливу роль у відновленні ключів священства. Спаситель явився у славі та прийняв Кертлендський храм як Свій дім. З цієї нагоди являлися по черзі Мойсей, Еліас та Ілля, щоб передати Джозефу Сміту ключі від своїх розподілів. Ілля відновив ключі свого розподілу, як це було

обіцяно пророком Малахією, аби ми могли насолоджуватися благословеннями храму в своєму житті. (Див. УЗ 110).

Храм у Наву був першим храмом святих останніх днів, у якому здійснювалися ендаументи й запечаткування. Вони дуже зміцнили піонерів перед подоланням труднощів, які постали перед ними під час переходу через рівнини до Сіону в долині Солоного озера.

Коли Джозефа Сміта забрали до Картеджа, було зрозуміло, чому завершення храму означало для нього надзвичайно багато. Він знав, що буде вимагатися від святих, і аби мати силу пережити те, що чекає на них попереду, їм

Наша підготовка до входження в святий дім і наша участь у цих церемоніях та завітах є одними з найважливіших подій, які стануться в нашому смертному житті.

необхідно бути обдарованими силою—силою священства.

Наші предки, які були піонерами, запечатали свої сім'ї в Наву. Їхні завіти з Господом у храмі в Наву були їхнім захистом під час подорожі на захід, так само, як і для кожного з нас сьогодні та впродовж усього життя. Обряди й завіти храму є захистом у наших сьогоденних випробуваннях і нещасть і в тому, що чекає на нас у майбутньому.

Це—наш спадок. Це те, ким ми є.

Для тих святих, які жили в ранній період існування Церкви, участь у храмових обрядах була важливою для їхніх свідчень, коли вони переживали труднощі, напади розлючених зловмисників, коли їх виганяли зі зручних домівок у Наву й під час довгого й важкого переходу, що лежав попереду. Їх було обдаровано

силою в святому храмі. Чоловіки і дружини були запечатані одне до одного. Діти були запечатані до своїх батьків. Багато з них під час переходу втрачали членів сім'ї, але вони знали, що то не був кінець для них. Вони були запечатані в храмі на вічність.

Храмові обряди ведуть нас до нашого Спасителя і дають нам благословення, що надходять завдяки Спокуті Ісуса Христа.

Храмові обряди—ендаументи й запечатування

Храми—це найкращий навчальний університет серед відомих людині, де ми отримуємо знання і мудрість про сотворіння світу. Під час омивання і помазування ми дізнаємося, ким насправді є. Під час ендаументу ми отримуємо скерування щодо того, як поводитися у цьому земному житті (див. УЗ 97:13–14).

Головна мета храму—надати обряди, необхідні для нашого піднесення в цілестіальне царство. Храмові обряди ведуть нас до Спасителя і дають благословення, що надходять завдяки Спокуті Ісуса Христа. Значення слова *ендаумент* —“дар”. Обряд складається з ряду настанов щодо того, як нам слід жити, та завітів, які ми укладаємо, щоб жити праведно, наслідуючи нашого Спасителя.

Ще один важливий обряд—запечатування на вічність у цілестіальному шлюбі. Цей завіт дає можливість дітям бути запечатаними до своїх батьків, а дітям, народженим у завіті, стати частиною вічної сім'ї.

Учення і Завіти навчають нас: “Все, що ти запечатуєш на землі, буде запечатано на небесах; і все, що ти зв'яжеш на землі в Моє ім'я і Моїм словом, каже Господь, буде навечно зв'язано на небесах; і всім, кому ти відпустиш гріхи на землі, їм буде відпущено їх навечно в небесах; і на всіх, на кому ти залишиш гріхи на землі, вони залишаться на небесах” (УЗ 132:46).

Коли подружня пара стає на коліна біля олтаря, я, як запечатувач,

усвідомляю свою роль представника Господа. Я знаю, що те, що запечатано на землі, в буквальному розумінні запечатано на небесах, і його ніколи не буде порушено, якщо ті, кого було запечатано, залишаться вірними й витерплять до кінця.

Дзеркала на протилежних стінах храмової кімнати для запечатання, нахилені під таким кутом, щоб створювалося візуальне враження безкінечності відображень. Відображення у дзеркалі з одного боку кімнати символізує вічність часів, які ми подолали, щоб прийти на землю. Коли ми повернемося до протилежного боку кімнати, то побачимо зображення, які здаються нескінченними і які символізують вічності після того, як ми залишимо це тлінне існування на землі. Ця кімната для запечатання сама по собі представляє наше земне випробування тут, на землі. Урок, який ми маємо засвоїти завдяки цьому досвіду в храмі полягає в тому, що ми зробили правильний вибір, щоб прийти на землю і здобути досвід земного життя, а те, як ми будемо жити в цей короткий період, визначатиме, як ми будемо жити у всіх прийдешніх вічностях.

Ви готуетесь, щоб пройти випробування земного життя. Ми добровільно прийшли з присутності Бога Батька для цього земного випробування, маючи свободу волі і знання, що ми будемо мати “протилежність у всьому” (2 Нефій 2:11). Наша мета (див. 1 Нефій 15:14)—зодягнутися в повну Божу зброю і протистояти “вогненн[им] стріл[ам]

супротивника” (УЗ 3:8) з нашим мечем Духа і щитом віри (див. УЗ 27:15–18), аби витерпіти до кінця і бути гідними перебувати й жити в присутності Бога Батька і Його Сина Ісуса Христа всю вічність, щоб досягнути того, що ми називаємо вічним життям.

Я свідчу вам, що Бог живий, що Ісус є Христос і що Джозеф Сміт, пророк нашого розподілу, відновив благословення священства, які дозволяють нам отримувати храмові благословення. ■

З виступу “Храмові благословення”, виголошеному на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга 15 листопада 2005 року. Повна версія виступу англійською мовою міститься на сайті speeches.byu.edu.

**Обряди й завіти храму
є захистом для нас у на-
ших сьогоденних випро-
буваннях і нещастях та
в тому, що чекає на нас
у майбутньому.**

“Храм знаходиться так далеко, що я не можу відвідувати його часто. Як можна зробити так, щоб храм посів важливіше місце в моєму житті вже сьогодні?”

Якщо ви робите все можливе, щоб відвідувати храм якомога частіше, то Господь буде задоволений вашими зусиллями. Якщо ви не можете відвідувати храм, то є багато того, що ви можете робити, аби храм посів у вашому житті важливіше місце:

- **Жити так, щоб бути гідними відвідування храму.** Жити відповідно до норм, яких необхідно дотримуватися, аби увійти в дім Господа, означає, що ми завжди готові бути в Його присутності.
- **Плануйте отримати свій єндаумент і укласти шлюб у храмі.** Якщо ви встановите за мету отримати ці важливі обряди, вам буде легше зосередитися на храмі.
- **Одягайтеся скромно.** Це допоможе вам підготуватися до отримання вашого власного єндаументу.
- **Вивчайте уривки з Писань, де йдеться про храм** (наприклад, Вихід 26–29; Левит 8; УЗ 97; 109; 110; 124:25–42; Мойсей 2–5). Жовтневий номер журналу *Ліягона* за 2010 рік також був повністю присвячений храмам.
- **Знайдіть інформацію про своїх родичів** (зайдіть на сайт FamilySearch.org) і подивіться, чи були за них виконані храмові обряди.
- **Запитайте інших людей, що храм означає для них і поділіться своїм свідченням про те, що храм є дійсно домом Господа.**
- **Допоможіть перетворити свій дім на подобу храму:** “Встановіть дім, саме дім молитви, дім пощення, дім віри, дім пізнання, дім слави, дім порядку, дім Бога” (УЗ 109:8).

Ви з молитвою можете вибрати одну або дві із запропонованих ідей, та спробувати їх втілити цього місяця. Вони допоможуть вам відчувати Духа і більше дізнатися про храм.

Подумайте про те, як храми благословляють ваше життя

Коли ми ставимося до храмів, як до чогось звичного, то вони дуже далекі від нашого серця. Нам необхідно думати про благосло-

вення, які храм може нам надати, й ходити до храму, коли випадає нагода. Навіть якщо ви можете відвідати храм лише кілька разів на рік, ці відвідування можуть бути більш значущими, якщо ви принесете з собою імена родичів або будете поститися. Дух у домі Господа є особливим—тому ваше відвідування буде мати значення.

Бенджамін С., 18 років, шт. Юта, США

Залишайтеся чистими і гідними

Храм приносить радість у моє життя сьогодні. Коли я йду до храму, то більше дізнаюся про Небесного Батька та Ісуса Христа.

Моя робота у храмі зміцнює та очищує мене духовно. Я здобуваю краще розуміння нашої мети на землі. Храм вселяє в мене сміливість у подоланні труднощів та спокус і дає мені силу справлятися зі своїми слабкостями. Храм—це єдине місце, де ми можемо запечататися разом як вічна сім'я, тож я готуватимуся, щоб увійти до храму й залишатимуся чистою та гідною.

Мікаелла Б., 16 років, Філіппіни

Зберігати Дух храму

Мені треба добиратися до Німецького Франкфуртського храму сім годин, тож разом із сім'єю ми їздимо двічі на рік і проводимо у храмі тиждень. Але коли випадає додаткова можливість поїхати в храм, то я використовую її, бо знаю, що це

буде великим благословенням. Я зберігаю дух храму, кожного дня читаючи Писання. Я використовую свою храмову рекомендацію як закладку. Кожного разу, коли я бачу свою храмову рекомендацію, то ставлю собі запитання, щоб пересвідчитися, що гідна відвідування храму. Це зміцнює мене і допомагає відчувати Духа. І хоча храм знаходиться далеко від дому, я все ж намагаюся жити так, як ніби можу ходити до нього кожного дня.

Ліз Г., 17 років, Франція

Підготуйте себе

Відвідувати храм два чи три рази на рік—це добре, якщо ми робимо це зі щирим і чистим серцем. Ми можемо заохочувати наших

церковних провідників організувати подорожі до храму. Якщо ми не в змозі поїхати, то намагаймося підготуватися, щоб коли прийде час, ми могли поїхати з великою радістю. Життя у нас напружене, але пророки пообіцяли, що коли ми будемо відвідувати дім Господа, ми матимемо благословення.

Кріста А., 16 років, Парагвай

Читайте свої записи у щоденнику про минулі поїздки до храму

Пишіть у щоденнику про час, проведений у храмі, а потім перечитуйте ці сторінки, коли ви будете вдома. Це допоможе вам пам'ятати почуття, які у вас виникали. Записування особистих одкровенень має особливе значення. Коли я була у храмі, то намагалася уважно слухати Духа, оскільки Він завжди готовий допомогти нам у навчанні. Кожного разу, коли я слухала, то відкривала нові істини про Ісуса Христа і Небесного

Батька, а також про храмову роботу. Коли я зосереджуюся на духовному під час перебування у храмі, то ціную його навіть більше, і храм набуває великого значення у моєму житті.

Ольга З., 18 років, Білорусь

Помістіть зображення храму

Візьміть у рамку зображення свого улюбленого храму й напишіть: "Колись туди ввійду!" Помістіть його у своїй кімнаті, щоб мати перед очима кожного дня. Зробіть перелік того, що вам слід робити, а чого не слід, аби бути гідними увійти до храму. Помістіть перелік біля зображення.

Крістіан Дж., 13 років, шт. Айдахо, США

Досліджуйте сімейну історію

Я вважаю, що дослідження сімейно-історичної роботи, це можливість бути якомога ближчими до храму, не перебува-

ючи там. Ви можете передавати знайдені вами імена людям з вашої сім'ї або приходу, які відвезуть їх до храму. Якщо ви виконуете сімейно-історичну роботу і перетворюєте свій дім на святе місце, то будете поруч з храмом, навіть якщо ви все ще від нього на великій відстані.

Кейтлін Б., 13 років, шт. Юта, США

БУДЬТЕ ГІДНИМ ВІДВІДУВАННЯ ХРАМУ

"Завжди будьмо гідними отримання храмової рекомендації.

Нехай це буде однією з цілей нашого життя—постійно і регулярно сидіти перед провідником священства і заявляти про свою гідність мати цей фізичний доказ того, що Господь схвалює стиль нашого життя і вважає, що ми гідні увійти в Його святий дім.

... Якщо ми завжди гідні тієї рекомендації і можемо правдиво відповісти на питання, що визначають нашу гідність, то ми на шляху до найбільшого дару, який дав нам Господь. Нехай Господь благословить нас, аби ми мали непохитну рішучість завжди бути гідними храму".

Старійшина Л. Том Перрі, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "My First Temple Recommend", *New Era*, Apr. 2013, 4.

За більш докладною інформацією на цю тему зверніться до статті старійшини Роберта Д. Хейлза "Храмові благословення" у цьому номері журналу на с. 52.

НАСТУПНЕ ЗАПИТАННЯ

"Нещодавно я втратив близького друга. Як мені подолати смуток?"

Надсилайте свої відповіді і, за бажанням, фотографію високої роздільної здатності до 15 березня 2014 року на адресу: iahona.lds.org, електронною поштою на адресу iahona@ldschurch.org або поштою (див. адресу на с. 3).

Відповіді можуть бути відредаговані для більш стислого чи ясного подання інформації.

До свого листа чи електронного послання необхідно додати наступну інформацію й дозвіл: (1) повне ім'я, (2) дату народження, (3) назву приходу або філії, (4) назву колу або округу, (5) ваш письмовий дозвіл і, якщо вам менше 18 років, письмовий дозвіл батьків (можна в електронному вигляді) на публікацію вашої відповіді та фотографії.

ВІРНЕ, СПОВНЕНЕ ЛЮБОВІ, СЛУЖІННЯ

Коли ми служимо, подібно до Христа, то запрошуємо Святий Дух і маємо обіцяння миру.

Яна власні очі бачила, яку радість приносить щире, безкорисливе служіння, зображене на цих фотографіях, де хлопчик на ім'я Елайджа віддає свою футболку новому друтові, з яким він познайомився у віддаленому африканському селі. Елайджа помітив нагальну потребу, а потім відгукнувся на неї. Як і в юного Елайджі, у нас є можливість служити іншим людям багатьма способами. Нам, можливо, не доведеться знімати з себе футболку, але якщо ми будемо слухатися спонукань Святого Духа, то дізнаємося, кому послужити і як допомогти тим, хто в нужді.

“Служіння є синонімом дотримання заповідей Божих” і втіленням нашої любові до Господа¹.

Спаситель навчав: “Якщо ти любиш Мене, ти будеш служити Мені і дотримуватися всіх Моїх заповідей” (УЗ 42:29); “люби Господа Бога твого всім своїм серцем, усією своєю могутністю, розумом і силою; і в ім'я Ісуса Христа служи Йому” (УЗ 59:5). Під час хрищення ми уклали завіт, що будемо служити Богові й дотримуватися Його заповідей (див. Мосія 18:10). Як послідовники Христа ми завжди намагаємося брати участь у Його роботі, а це означає також і служіння.

Служіння: євангелія в дії

Служіння—це євангелія Ісуса Христа в дії, і доказом цього є моя улюблена історія про Бригама Янга. Як тільки він дізнався, що

сотні піонерів з ручними візками були зупинені посеред рівнин надзвичайно несприятливими погодними умовами, він з великою силою виголосив свою просту проповідь під час жовтневої генеральної конференції 1856 року: “Зараз я запропоную цим людям тему і виступ для старійшин, які можуть говорити, ... Тема така: ... багато наших братів і сестер з ручними візками зараз знаходяться на рівнинах, і, можливо, багато з них зараз за 1100 км звідси. Їх треба доставити сюди. Ми повинні надати їм допомогу. Текст такий: “Ідіть і привезіть їх”. ...

Це моя релігія; це наказ, який я отримав через Святого Духа. Треба врятувати людей. ...

Керол Ф. Мак-Конкі

Перший радник у
генеральному прези-
дентстві Товариства
молодих жінок

Я закликаю єпископів сьогодні знайти 60 запрягів міцних мулів і 12 або 15 возів. Я не чекатиму до завтра, ні до наступного дня. Я не хочу посилати волів, мені потрібні сильні коні та мули. Вони є на цій Території, і ми повинні мати їх, а також 12 тонн борошна і 40 хороших погоничів, крім тих, хто керуватиме запрягами. ...

Я скажу вам усім, що ні ваша віра, ні ваша релігія, ні ваше сповідання релігії ніколи не спасе жодної душі з-поміж вас у цілестіальному царстві нашого Бога, якщо ви не вчините саме за тими принципами, яких я вас зараз навчаю. Рушайте і приведіть людей, які зараз на рівнинах”².

“*Врятувати людей*”—таким є наказ. Коли ми служимо іншим, то залучаємося до роботи зі спасіння. Цар Веніямин навчав: “Коли ви служите вашим ближнім, то ви тільки служите вашому Богові” (Мосія 2:17).

Можливості навколо нас

Нам не потрібно далеко ходити, щоб знайти можливості послужити. Наш сучасний пророк, Президент Томас С. Монсон, навчав: “Нас оточують люди, які потребують нашої уваги, заохочення, підтримки, втішення, доброти—чи то члени сім’ї, чи то друзі, чи то знайомі або незнайомці. Ми є руками Господа тут, на

землі, і маємо доручення служити і надихати Його дітей. Він покладається на кожного з нас”³.

Наш Небесний Батько потребує нас для надання допомоги іншим—як духовної, так і матеріальної (див. Мосія 4:26). “Найбільше служіння, яке ми можемо надати іншим в цьому житті, ...—це привести їх до Христа через віру і покайння”⁴. Ми показуємо приклад того, як жити за євангельськими нормами. Ми ділимося посланням про євангелію Ісуса Христа. Ми досліджуємо сімейну історію і приносимо імена предків до храму. Часто невеличкі акти співчутливого служіння, як, наприклад, проста усмішка, дружнє привітання, теплі обійми або лист вдячності—це все, що необхідно для того, аби підняти настрій і звеселити душу. А з іншого боку, можливо доведеться пожертвувати великою кількістю часу та сил.

Але в кожному випадку вірне, сповнене любові, служіння, подібне до Христового, запрошує напарництво Святого Духа і обіцяє кожному з нас “мир у цьому світі і вічне життя у тому світі, що прийде” (УЗ 59:23). ■

ПОСИЛАННЯ

1. Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2nd ed. (1966), 706.
2. Brigham Young, “Remarks”, *Deseret News*, Oct. 15, 1856, 252.
3. Томас С. Монсон, “Що я сьогодні зробив для когось?”, *Ліягона*, лист. 2009, сс. 85–86.
4. Д. Тодд Крістофферсон, “Викуплення”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 110.

ЯК МИ ВРУЧАЛИ НАБОРИ Повернення додому

Олівет Гасанг

Дощ лив, віяв холодний вітер. Я бачив вирвані з корінням дерева, з багатьох зірвало все листя. У деяких районах через пошкодження ліній електропередачі не було електроенергії. Пейзаж переді мною навівав думки про привидів. Усе було повалено вітром. Люди шукали їжу і прихисток.

Моє серце було сповнене бажанням служити. Моя сім'я та інші члени Церкви їхали у бідні поселення, де тайфун знищив тисячі будинків і забрав тисячі життів. Ми приїхали туди, щоб роздавати постраждалим необхідні речі.

Як тільки ми приїхали, я побачив сум на обличчях людей. Я зрозумів, яке це щастя, що наші будинки не було зруйновано.

Дощ продовжував іти, коли ми почали роздавати пакунки з допомогою у багнистому спортзалі без даху, але ми не зважали на це. Пакунки з допомогою—набори пластикових підносів, чайників, тарілок, ложок, виделок, склянок і фляг—ми називали між собою наборами “повернення додому”. Коли разом зі своєю сім'єю я вручав набори людям, вони дарували нам теплі усмішки і дякували.

Безцінна вдячність людей підбадьорила мене, і я відчув вплив Духа. Їхні усмішки були виявом того, що

є надія і що Небесний Батько та Ісус Христос ніколи не залишать нас і завжди приносять світло в похмурі дні нашого життя.

Я знаю, що служачи і виявляючи любов одне одному, ми здобудемо вічні благословення й успадкуємо Христові якості. Благословення від служіння не завжди приходять відразу, але вони прийдуть, якщо ми будемо продовжувати служити іншим зі щирим серцем. Я знаю, що “коли ви служите вашим ближнім, то ви тільки служите вашому Богові”. (Мосія 2:17). ■

Автор живе в Міндано, Філіппіни.

ЗНАРЯДДА У БОЖИХ РУКАХ

“Часто через вас Небесний Батько задовольнятиме потреби інших людей. ... Присвячуючи себе служінню людям, ... ви будете радіти щастю, яке приходить лише від служіння. ... Ваші сили зростуть, і ви станете знаряддям в Божих руках для благословення Його дітей”.

*Заради зміцнення молоді
(брошура, 2002), сс. 32, 33.*

**Старійшина
Л. Том Перрі**

З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

ЯК ЗАПОВНИТИ СВОЮ КНИГУ ЖИТТЯ

Я хочу поставити вам запитання про вічні спогади, які ви створюєте у своєму житті. Чи спонукатимуть вони вас до фрази “Я шкодую, що...” або ви зможете сказати: “Я радий, що...”?

Якщо подивитися назад, і якби ми могли вибрати лише один принцип, що особливо сприяє спогадам “Я радий, що...”, яким би був цей принцип? Це був би принцип послуху¹.

Ми всі робимо щоденні записи до нашої книги життя. Час від часу ми проглядаємо зроблені записи. Які спогади огорнуть ваш розум, коли ви гортатимете заповнені вами сторінки? На скількох з них буде написано: “Я шкодую, що...”? Чи будуть там сторінки зі зволіканнями і неспроможністю скористатися особливими нагодами? Чи знайдете ви записи про бездумне ставлення до сім’ї, друзів чи навіть незнайомих людей? Чи будуть сторінки із записами про несправедливі вчинки або вияв непослуху, про які ви будете жалкувати?

На щастя, кожен день є чистою, білою сторінкою, на якій за допомогою процесу, що включає визнання помилки, докори сумління, покаяння і відшкодування, можна змінити запис “Я шкодую, що...” на “Я радий, що...”. Почуття суму за минулі вчинки або втрачені можливості будуть поглинуті спогадами, сповненими веселим настроєм, ентузіазмом і радістю життя.

Коли ви будете проглядати пам’ятні речі, покладені вами до книги життя, то чи знайдете такі, які рекомендовані Господом і є виявом послуху Його законам? Чи будуть там посвідчення про хрещення, про висвячення у священство, як в Ааронове, так і в Мелхиседекове, для молодих чоловіків, а для молодих жінок посвідчення про здобуття звання “Зріла молода жінка”, а також лист про почесне відкликання з місії повного дня? Чи буде там діюча храмова рекомендація, бланки для сплати десятини або посвідчення про шлюб, укладений у святому храмі, та прийняття покликань у священстві чи в допоміжних організаціях?

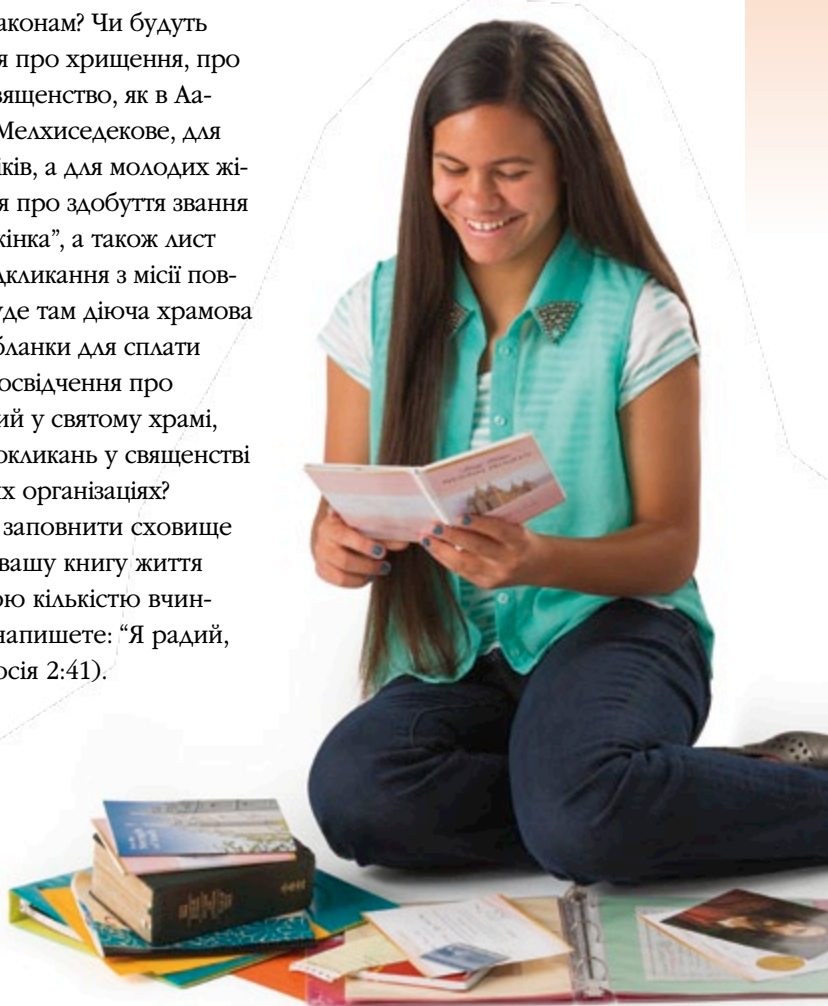
Я раджу вам заповнити сховище вашої пам’яті і вашу книгу життя якомога більшою кількістю вчинків, про які ви напишете: “Я радий, що ...” (див. Мосія 2:41).

Візьміть на себе зобов’язання і зорганізуйте себе так, щоб здобути той позитивний досвід, який принесе свободу і вічне життя. Я свідчу, що Бог живий. Підкоряючи своє життя Його законам, ми зможемо знайти справжнє щастя тут і вічні можливості у прийдешньому житті. ■

З виступу на духовному вечорі Церковної системи освіти, виголошеному 1 листопада 1992 року.

ПОСИЛАННЯ

1. Див. розповідь про Алму молодшого (Мосія 27; Алма 29, 36), Адама і Єву (Мойсей 5:4–11), Самуїла і Саула (1 Самуїлова 15:9–11, 13–14, 20–24) і Нефія (1 Нефій 3–5). Див. також УЗ 130:20–21.

Вирішіть, що ви
хочете від життя ...

Чому вибір МАЄ ЗНАЧЕННЯ

Мінді Рей Фрідмен

Співробітник редакції церковних журналів

Кожного дня вам доводиться приймати рішення. Деякі з них не дуже-то впливають на ваше вічне спасіння ("Якого кольору сорочку одягнути?"), а деякі з них є вирішальними ("Чи порушувати мені цю заповідь?"). Іноді ви можете розмірковувати: "Чи справді мої рішення мають таке значення?" Або ви навіть можете подумати: "Якщо ніхто не знає, що я роблю, чи справді мої рішення впливатимуть на когось?" Відповідь: так! Рішення *справді* мають значення.

Чому вони мають значення

Щоб зрозуміти, чому зроблений нами вибір має значення, давайте повернемося в доземне життя. Коли Небесний Батько запропонував Свій план спасіння, не всім він сподобався. Люцифер не прийняв план і "прагнув знищити свободу вибору людини" (Мойсей 4:3). Через це він став Сатаною. Його разом з послідовниками було скинуто з небес, і йому було відмовлено в можливості розвиватися шляхом отримання досвіду земного життя. Свобода волі

була настільки важливою в Божому плані, що ті, хто бажав знищити її, були скинуті з небес!

План Небесного Батька дає нам можливість обирати самостійно, оскільки це єдиний шлях до нашого навчання, зростання і здатності ставати такими, як Він. Одна з цілей життя—навчитися мудро користуватися свободою вибору. Але нам не було дано свободу вибору лише для того, щоб ми робили те, що нам заманеться. У брошурі *Заради зміцнення молоді* нас навчають: "Поки

ПРИЄДНУЙТЕСЯ ДО РОЗМОВИ

Над чим поміркувати перед неділею

- Яка роль у плані спасіння відводиться свободі волі?
- Як ваш хороший вибір впливає на ваше життя і на життя інших?
- Як маленькі рішення допомагають вам досягнути ваших великих цілей?

Те, що ви можете зробити

- Напишіть перелік цілей, яких ви хочете досягнути зараз і в майбутньому.
- Дивіться на свій перелік цілей, коли вам необхідно приймати рішення.
- Поділіться своїм досвідом у Церкві, вдома або он-лайн на сайті youth.lds.org

ви тут, на землі, вас буде випробувано, аби побачити, чи скористаєтеся ви вашою свободою вибору, щоб показати любов до Бога через дотримання Його заповідей¹. Приймаючи рішення дотримуватися заповідей, ми показуємо Богові, що любимо Його й готові за Ним іти. Вибір, який ми робимо—у тому числі те, з яким настроєм ми його робимо—є важливою складовою випробувань земного життя.

Хороший вибір

Вас неодноразово навчали, що вибравши не виконувати Божі заповіді, ви пожинатимете наслідки. Але чи думали ви, що те ж саме стосується і хорошого вибору? У брошурі *Заради зміцнення молоді* нас навчають: “Хоча ви вільні у виборі

своїх вчинків, ви не вільні у виборі їх наслідків. Наслідки, *добрі* вони чи погані, приходять як природний результат вашого вибору”².

То які ж наслідки хорошого вибору? Ви могли б скласти великий перелік благословень, які є наслідком праведних рішень. Хорошими джерелами, в яких ви можете пошукати ці благословення, є Писання і брошура *Заради зміцнення молоді*. Наприклад, “Якщо ти виконуватимеш Мої заповіді і витерпиш до кінця, то матимеш вічне життя” (УЗ 14:7); “Дотримання Суботи наблизить вас до Господа і вашої сім’ї”³; або “Дотримання [Слова мудрості] звільнює вас від згубних звичок, і ви можете контролювати власне життя”⁴. Це дійсно великі благословення, і є багато інших, які ви можете знайти.

Господь сказав, що ми повинні “завзято займатися доброю справою і робити багато чого за [нашою] власною вільною волею”, і Він пообіцяв, що ми зможемо “вершити багато праведності”, коли так чинимо (УЗ 58:27). Тож ми не лише повинні уникати поганого, але й активно прагнути робити добро.

Іноді ми настільки переймаємося тим, чого *не* повинні робити, що забуваємо про те, що послух означає виконання того, що нам *треба* робити. Ви, ймовірно, розумієте, як вибір на користь порушення заповідей негативно впливає на ваше життя, але чи розумієте ви, як вибір на користь добрих вчинків може позитивно впливати на ваше життя і на життя інших?

РІШЕННЯ ВИЗНАЧАЮТЬ ДОЛЮ

“Кожен з нас має відповідальність вибирати. Ви можете запитати: “Чи дійсно рішення є настільки важливими?” Я кажу вам, що рішення визначають вашу долю. Ви не можете приймати вічні рішення, і не мати вічних наслідків”.

Президент. Томас С. Монсон,
“Шлях до вдосконалення”, *Ліягона*,
лип. 2002, с. 112.

Живіть з метою

То як же ви можете мати впевненість у тому, що робите хороший вибір? По-перше, подумайте, що ви хочете від свого життя. Чи хочете ви мати вічне життя? Чи хочете запечататися у храмі? Чи хочете служити на місії повного дня? Чи хочете

ПРИЙМАЙТЕ РІШЕННЯ ЗАВЧАСНО

“Коли я була молодою жінкою, я дізналася, що деякі рішення потрібно приймати лише один раз. У маленькому блоку я написала свій список того, що я буду *завжди* робити і чого я *ніколи* не буду робити. Серед написаного було таке: дотримуватися Слова мудрості, щоденно молитися, сплачувати свою десятину, а також ніколи не пропускати церковні збори. Я прийняла ці рішення один раз, і тоді у відповідальний момент я точно знала, що робити, бо вирішила це заздалегідь. Коли мої друзі-старшокласники сказали: “Один ковток не зашкодить”, я посміхнулася і відповіла: “Я вирішила не робити цього, ще коли мені було дванадцять років”. Якщо ви прийматимете рішення заздалегідь, це допоможе вам бути вартовими цнотливості. Я сподіваюся, кожн[ий] з вас складе список того, що ви *завжди* будете робити, і того, що *ніколи* робити не будете. А тоді живіть за цим списком”.

Елейн Ш. Дальтон, колишній президент Товариства молодих жінок, “Вартові цнотливості”, *Ліягона*, трав. 2011, с. 123.

закінчити коледж і знайти хорошу роботу? Якщо це так, як ви цього досягнете? Як будівельникам потрібне креслення, щоб звести хмарочос, вам потрібен план побудови праведного життя.

Запишіть кілька своїх цілей і те, як ви плануєте їх досягати. Тримайте цей перелік на видному місці. Тоді, коли вам дійсно доведеться робити вибір, ви можете подумати про свій перелік і переконатися, що не відмовляєтеся від того, чого хочете *найбільше*, заради того, що хочете *зараз*. Встановлення цілей також робить ваші рішення обачними і свідомими, а не випадковими, безсистемними або зумовленими обставинами.

Як це насправді працює? Скажімо, одна з ваших цілей—служити на місії повного дня. І кожного ранку

у вас є вибір: вставати, щоб іти на ранкову семінарію, чи поспати ще годинку. Яке з цих рішень допоможе в досягненні цієї мети? Або у вас є мета прочитати Книгу Мормона до кінця навчального року. Тоді, повертаючись додому зі школи або перед тим, як лягати спати, ви приймаєте рішення: читати Писання або займатися чимось іншим, наприклад, дивитися улюблену програму по телевізору. Що ви оберете? Подібні рішення вам доводиться приймати кожного дня. Пам'ятаючи про свої цілі, ви зможете легше приймати рішення, що скерують до того, що ви дійсно хочете. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Заради зміцнення молоді* (брошура, 2011), с. 2.
2. *Заради зміцнення молоді*, с. 2; курсив додано.
3. *Заради зміцнення молоді*, с. 31.
4. *Заради зміцнення молоді*, с. 25.

ХОДИТИ НА ПОБАЧЕННЯ чи НЕ ХОДИТИ

Саванна М. Смітсон

У моїй школі багато учнів ходять на побачення з хлопцем чи з дівчиною. У восьмому класі в перший же день навчання у школі я познайомилася з хлопцем на ім'я Пол. У нас зав'язалися хороші стосунки. Пол був чудовим другом.

Наступного ж дня після школи він запросив мене на побачення. Я відповіла, що не можу прийняти запрошення, і він запитав чому. Я сказала, що є членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів і нам не рекомендується зустрічатися раніше, ніж виповниться 16 років. Пол запитав,

чому, і я зрозуміла, що насправді навіть не знаю.

Того вечора я пішла додому і обдумувала запитання Пола. Я почитала, що про це написано на сайті LDS.org, і читала Писання. Я знайшла цитату Президента Гордона Б. Хінклі (1910–2008): “Господь зробив нас привабливими одне для одного з великою метою. Але ця сама привабливість перетворюється на вибухівку, якщо її не тримати під контролем. ... Саме тому Церква рекомендує не ходити на побачення у ранньому віці”¹.

Я також проглянула брошуру *Заради зміцнення молоді*. В ній сказано, що побачення “можуть допомогти вам навчитися навичок спілкування, розвинути дружбу, мати здорові розваги і з часом знайти вічного супутника”².

Наступного дня я показала Полу брошуру *Заради зміцнення молоді*. Інші учні побачили, що Пол читає її, а мої друзі по Церкві допомогли відповісти на запитання однокласників. Я була рада, що знайшла відповідь на запитання Пола.

У брошурі *Заради зміцнення молоді* сказано, що побачення до 16 років та розвиток серйозних стосунків у ранньому віці можуть призвести до аморальності й обмежити кількість людей, з якими ми знайомимосся. Моя мама також каже мені, що ми не повинні ходити на побачення до 16 років, бо це може відволікати від навчання і від можливостей, які можуть бути вирішальними для досягнення успіху в майбутньому. Я бачила, як мої подруги впадали в депресію через емоційний зрив у 13-річному віці.

Я рада, що змогла сама знайти пояснення, чому нам не слід ходити на побачення до 16 років, а потім дала відповідь Полу, не образивши його почуттів. Я знайшла чудового друга і сподіваюся, що ми будемо дружити дуже довго. Я вдячна, що Господь дав нам друзів і можливості ходити на побачення у відповідному віці, аби одного дня всі ми могли знайти вірного вічного супутника життя. ■
Автор живе в штаті Невада, США.

ПОСИЛАННЯ

1. “Пророча порада і молитва за молодь”, *Ліягона*, квіт. 2001, с. 38.
2. *Заради зміцнення молоді* (брошура, 2011), с. 4.

Старійшина
Коїчі Аоягі
Сімдесятник

Урожай

*“Свят[ий] Дух ... покаже вам
усе, що вам слід робити”
(2 Нefій 32:5).*

У дитинстві, живучи в Японії, я хотів вивчати англійську мову. Але уроки англійської коштували дорого, а в мене не було достатньо грошей платити за них.

Одного дня я побачив двох юнаків, які роздавали запрошення на безкоштовні уроки англійської мови. Вони були місіонерами Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Я відразу ж записався у їхній клас вивчення англійської.

Місіонери викликали в мене особливі почуття. Вони були радісними й позитивними. Я розпитав їх про їхню Церкву, і це зворушило моє серце. Я відчував

Духа, хоча тоді я цього не розумів. Невдовзі я захотів охреститися.

Мої батьки не дозволяли мені хреститися в церкві, яка відрізнялася від їхньої. Але місіонери прийшли до нас додому і з любов'ю поговорили з моїми батьками. Дух торкнувся сердець моїх батьків, і вони дозволили мені охреститися.

Однієї неділі у жовтні мені було доручено виконувати важливе завдання в церковній програмі. Але у жовтні кожен у моїй сім'ї мав багато працювати під час збору врожаю рису на полі мого батька. Робота тривала і в неділю.

Я молився Небесному Батькові, і завдяки Духу в моїй голові виникла думка. Я можу спробувати закінчити збір врожаю до неділі.

Я вставав рано і працював перед школою кожного ранку. А потім вечорами я працював після школи до настання темноти.

Однак до вечора в суботу було зібрано лише половину врожаю. Я пішов спати в сумному настрої від того, що не досягнув поставленої цілі. У неділю я прокинувся рано, щоб іти в поле. Батько зайшов до мене в кімнату і з лагідною усмішкою запитав, чому я не йду до Церкви. Моє серце сповнилося радості. Я міг іти до Церкви і зберігати Суботній день у святості!

Я вдячний за знання про те, що коли ми слухаємося Господнього голосу і йдемо за Ним, Він завжди благословлятиме і скеровуватиме нас. ■

Президент
Томас С. Монсон

Небесний Батько любить ВАС

Небесний Батько
любить вас—кожного з вас.
Та любов ніколи не
змінюється.

Вона відкрита для
вас, коли вам сумно чи
радісно, коли ви відчуваєте
розпач або безнадію.

На неї не впливає
ваша зовнішність
або ваше майно.

Її не змінюють ваші
таланти і здібності.
Вона просто є.

Божа любов відкрита для вас
незалежно від того, чи на вашу
думку, ви заслуговуєте на неї, чи ні.
Вона просто завжди є. ■

Найкраща сім'я назавжди

Дівчатка не звертали на Олівію уваги. Як цьому може зарадити відро фарби?

Олівія Корі

Ґрунтується на справжніх подіях

“В мене сім'я є на землі, з нею добре так мені” (“Може сім'я святих жити вічно”, Збірник дитячих пісень, с. 99).

Олівія низько опустила голову, слухаючи збуджене перешіптування дівчаток, які сиділи позаду неї в автобусі.

“Я така рада, що твоя мама дозволила тобі вийти на моїй зупинці разом зі мною! Ти взяла ігри?”

“Вони зі мною. Мама також дозволила мені взяти пакунок з попкорном!”

Олівія насупилася, дивлячись у книжку, яку читала. Хіба вони не знають, що вона чує їх? Їй звичайно ж не хотілося слухати, як дві її подруги складають плани робити щось разом, не запрошуючи її.

Стефані, Ребекка і Олівія вже давно дружили. Вони завжди

робили все разом. Але коли розпочався новий навчальний рік, Стефані з Ребеккою залишилися у тієї ж учительки, в той час, як Олівію перевели в інший клас! Олівія пам'ятала неприємне відчуття в животі, коли двоє дівчат весело розмовляли про те, що будуть сидіти одна біля одної у класі або разом їсти сніданок. І зараз у неї було таке ж неприємне відчуття.

Автобус під'їхав до зупинки перед домом Ребекки. Олівія з нещасним виглядом спостерігала з вікна, як дівчата зіскочили з автобуса і побігли у двір.

Коли автобус нарешті доїхав до зупинки Олівії, вона ледве могла стримувати сльози. Дівчинка поспіхом забігла в дім.

“Як справи у школі?” — запитала мама.

Олівія розплакалася. “Все було жахливо! Ребекка і Стефані зі мною майже не розмовляють, а ми обіцяли дружити завжди”, — схлипувала Олівія.

“Мені шкода, Олівіє. Це дійсно важко, коли дружні стосунки погіршуються”, — сказала мама. Якусь мить вона помовчала. “А чи пам'ятаєш ти, як ми ходили до храму запечатуватися?” — запитала вона, показуючи на фотографію, що висіла на стіні. Олівія поглянула і побачила свою сім'ю з усміхненими обличчями на фоні храму.

Тоді вона була набагато молодша, але й досі пам'ятала, як була з батьками і старшою сестрою Джейн у прекрасній кімнаті для запечаткування.

“Чи знаєш ти, чому ми так багато працювали, щоб підготуватися до відвідування храму?”

“Тому що ми хотіли назавжди залишитися сім'єю?” — відповіла Олівія.

“Саме так. Навіть якщо Ребекка і Стефані тепер не є твоїми найкращими подругами назавжди, твоїм найкращим другом назавжди залишається твоя сім'я”.

“Так, — сказала Олівія. — Але ж це інше”.

“Я знаю, що твої почуття ображено, — сказала мама, — але я рада, що ти вдома. У мене є робота для тебе і для Джейн”.

Олівія не могла повірити своїм вухам. Замість того, щоб вислухати її, мама збирається дати їй хатню роботу!

“Іди, одягни на себе щось старе і чекай мене на ганку. Поклич із собою Джейн”.

Олівія піднялася нагору, ступаючи ногами сильніше, ніж завжди, і одягнулася в робочий одяг.

Коли дівчатка переодягнулися і вийшли у двір, то побачили, що мама виходить із сараю. Вона несла зелену бляшанку і пензлі, а також згорнутий целофан. Коли вона дійшла до ганку, то постелила целофан і роздала кожній дівчинці по пензлю.

“Ми розвиваємо глибокі, сповнені

любові стосунки, коли разом робимо щось просте”.

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, “Про найважливіше”, *Ліягона*, лист. 2010, с. 21.

“Ти дозволиш нам щось пофарбувати?” — скептично запитала Олівія. Як правило з такими завданнями справлявся татусь.

“Так, — сказала мама. — Я хочу, щоб до вечері двері чорного входу були пофарбовані”. А потім вона повернулася і пішла в дім.

Дівчата довго дивилися одна на одну, а потім широко усміхнулися. Оце так розвага! Вони занурили пензлі в густу зелену фарбу і взялися до роботи. Олівії подобалася така робота — вона взагалі не була схожа на роботу. Джейн показувала, як рухати пензель, щоб виходили довгі рівномірні мазки. Невдовзі дівчата сміялися і розмовляли. Олівія почала згадувати всі радісні моменти, які вона мала з Джейн. Вона була рада, що завжди з нею буде її сестра-подруга.

Через пару годин дівчатка були перемазані плямами зеленої фарби, але на обличчях були радісні усмішки. Олівія акуратно відкрила сяючі зелені двері й зазирнула всередину. “Мамо, ми закінчили фарбувати двері, — вигукнула вона. — Прийди і подивися, як гарно вони виглядають!” ■

**Старійшина
М. Рассел Баллард**

З Кворуму Дванадцят
ох Апостолів

*Члени Кворуму Два-
надцятьох Апостолів
є особливими свід-
ками Ісуса Христа.*

Чому так важливо служити іншим людям?

Небесний Батько часто
відповідає на молитви інших
людей з нашою допомогою—
вашою і моєю.

Ісус Христос навчав,
що ми повинні любити
Бога і любити ближніх
та піклуватися про них.

Якщо всі ми виконуємо
прості щоденні акти служіння,
то покращимо світ і будемо
живити його надією та
милосердям.

Кожного ранку моліться
Небесному Батькові, щоб
зрозуміти, де треба послужити.
Потім упродовж дня шукайте тих,
хто потребує допомоги.

Зі статті “Завзято займатися справою”, *Ліягона*, лист. 2012, сс. 29–31.

НАША СТОРІНКА

Джозеф Сміт молиться в гаю, Кароліна М., 7 років, Бразилія

Дерево життя, Ракель С., 7 років, Болівія

У мене є мета—піти до храму, щоб запечататися і мати вічну сім'ю. Я також хочу служити на місії. У книзі 1 Нефій 6:5 Нефій каже, що він записує те, що є приємним для Бога, а не для світу. Я також хочу робити те, що є приємним для Бога, а не для світу. Я знаю, що Бог нам допомагає, і Він знає, що нам треба.

Ліз Д., 11 років, Аргентина

Йона був пророком, Бригам С., 5 років, Мексика

Ноїв ковчег, Іванхое, 9 років, Мексика

Мій дядько служить на місії повного дня у Гватемалі, і я за ним дуже сумую. Але я зрозумів, що він служить Небесному Батькові і коли я стану дорослим, я теж хочу служити на місії, як і він. Ось чому я люблю пісню Початкового товариства "Я прагну стати місіонером".

Мануель Л., 5 років, Сальвадор

Нарешті настав день, якого я так довго чекав. Я останній у своїй сім'ї, хто охрився, бо я наймолодший. Мій тато охрив мене, бо в нього є священство, і він також єпископ. Тепер я член Церкви Ісуса Христа.

Джонатан Л., Еквадор, 8 років

ДРУЗІ ПО ВСЬОМУ СВІТУ

Привет, друзя!*

Я Арина

з Росії

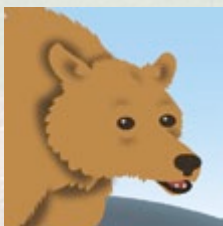
З інтерв'ю, взятого
Емі Джейн Левіт

Чи подобається
тобі ділитися
своїм свід-
ченням з іншими?
Можливо, ти діли-
шся ним у Церкві?
Або може ти ділишся
ним зі своєю сім'єю,
друзями і вчителями,
показуючи хороший
приклад? Це—Арина
з Казані, Росія, і їй
сім років. Вона хоче
вам трохи розповісти
про себе, і про багато
способів того, як вона
дізналася, що Церква
істинна. ■

* "Привіт, друзі" російською.

*Перед сном я читаю Пи-
сання разом з мамою. Моя
улюблена історія знахо-
диться в книзі 1 Нефій,
коли Легій разом із сім'єю
залишив Єрусалим. У під-
готовці до хрищення мені
допомагає те, що я читаю
Писання, молюся і свідчу.*

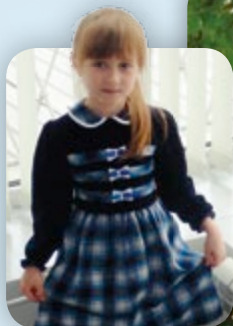

ЛЮБЛЮ НА ХРАМ ДИВИТИСЬ

Щонайменше раз на рік ми з мамою їздимо до Київського Українського храму. Ми їдемо туди поїздом, і подорож зазвичай триває два дні. Під час

подорожі цікаво бачити багато міст і поля. Я люблю їздити до храму.

Мені подобається виступати на сцені. Мабуть я успадкувала це від мами, бо вона професійна оперна співачка. Я люблю співати і грати на скрипці.

У мене є багато можливостей говорити з іншими людьми про євангелію. Я запрошую друзів разом зі мною ходити до Початкового товариства. Якось я навчала свою прабабусю, як треба благословляти їжу. Тепер, коли ми їмо разом, ми по черзі молимося.

Російський прапор

ГОТОВІ ДО ПОДОРОЖІ!

У валізі Арини є багато її улюблених речей. Які з них ви поклали б до своєї валізи?

Мені так добре жити в Росії. Коли на вулиці тепло, ми з мамою плаваємо у Волзі та гуляємо в парку біля нашого дому. Коли взимку холодно, нам подобається кататися на ковзанах. Нам також подобається дивитися, як виступають у цирку тварини, і ходити на вистави у ляльковий театр.

Небесний Батько має план для Своїх дітей

Олівер відчув запах бабусиних брауніз, які випікалися в духовці, а в домі дідуся і бабусі панувало благоговіння. Олівер увесь день з нетерпінням чекав на цей особливий домашній сімейний вечір.

“Сьогоднішній наш урок про план спасіння, який приготував для нас усіх Небесний Батько,— сказав дідусь.—Цього вечора кухня буде у нас представляти небеса, де ми жили з Небесним Батьком до того, як прийшли на землю”,—сказав він.

“А я там був, дідуню?”—запитав Арчі. Олівер обвів поглядом кімнату, подивившись на бабусю, дідуся, маму, тата і своїх молодших братиків Арчі та Етана.

“Так,—сказав дідусь,—ми всі там були. І коли Небесний Батько розповів про Свій план створити світ і послати для нас Спасителя, ми були настільки раді, що вигукували від радості”.

Арчі та Етан розсміялися і почали підскакувати.

“А хто першим у нашій сім’ї залишив небеса і прийшов на землю?”—запитав дідусь.

“Ти”,—сказав Олівер.

Дідусь вийшов з кухні. Потім вийшла бабуся. Потім один за одним усі члени сім’ї Олівера прийшли до них у спальню.

“Ця кімната буде представляти землю,—сказала бабуся.—А що ми можемо робити тут, що допоможе нам повернутися до Небесного Батька?”—запитала вона.

“Охреститися”,—сказав Олівер.

“Ходити до храму”,—сказала мама.

“Вибирати правду”,—сказав Арчі.

Бабуся кивала головою та усміхалася. Потім вона сказала, що настав час залишати землю і повертатися назад до Небесного Батька.

“Я піду першим”,—сказав дідусь.

“Ой, дідуню, не йди!”—сказав Етан.

“Не хвилюйся,—сказав дідусь.—Іти з землі—це частина плану щастя Небесного Батька. Невдовзі ми знову буде разом”.

Один за одним усі повернулися на кухню. “Ми знову на небесах!”—сказав тато, коли Арчі та Етан прибігли в його обійми.

Олівер був такий радий побачити свою сім’ю, ніби вони були в розлуці довгий час. Він підбіг, щоб обнятися зі своїми братами, мамою і татом. Тепер він зрозумів, чому дідусь назвав план Небесного Батька планом *щастя*. ■

Пісня та уривок з Писань

- “Буду я за Божим планом жити” (*Збірник дитячих пісень*, сс. 86–87).
- Мойсей 1:39

Ідеї для домашнього виступу

Ви можете по черзі називати деякі важливі справи, які члени вашої сім’ї вже зробили, щоб жити за планом Небесного Батька, наприклад: молились, були охрещеними, отримали священство, відвідували храм і вибирали правду. Ви можете дати членам сім’ї можливість розповісти про те, яке щастя вони відчували у ті особливі моменти. Тоді ви можете назвати кілька важливих заходів, які ваша сім’я *робитиме в майбутньому* і свідчить про радість, яка прийде, якщо ви й надалі будете продовжувати жити за чудовим планом Небесного Батька.

3 Нефій 17:20
2 Нефій 32:9
Учення і Завіти 124:34
2 Нефій 32:5
Учення і Завіти 1:32
Учення і Завіти 33:11
Учення і Завіти 59:9
Іван 5:39
Учення і Завіти 110:7, 9

Буду я за Божим планом жити

Виріжте смужки з уривками з Писань і покладіть їх на стіл написом вниз. По черзі тягніть смужки і знаходьте уривок. Потім приклейте смужку на сходинку, що допомагає повернутися до Небесного Батька.

ПОВЕРНЕННЯ ДО НЕБЕСНОГО БАТЬКА

Храм

Священство

Причастя

Святий Дух

Хрищення

Покаяння

Віра

Писання

Молитва

НАШЕ ЖИТТЯ ДО НАРОДЖЕННЯ

Дружить з тобою буду я

Якщо не можеш
сам ти ходити,
важко комусь
тебе любити,

Але не мені.

Слова не вимовляєш, як слід, з тебе глузує цілий світ.

Та тільки не я.
Дружить з тобою
буду я, Тебе
любити буду я.

Наш Господь
усіх любив, В біді
нікого не лишив.

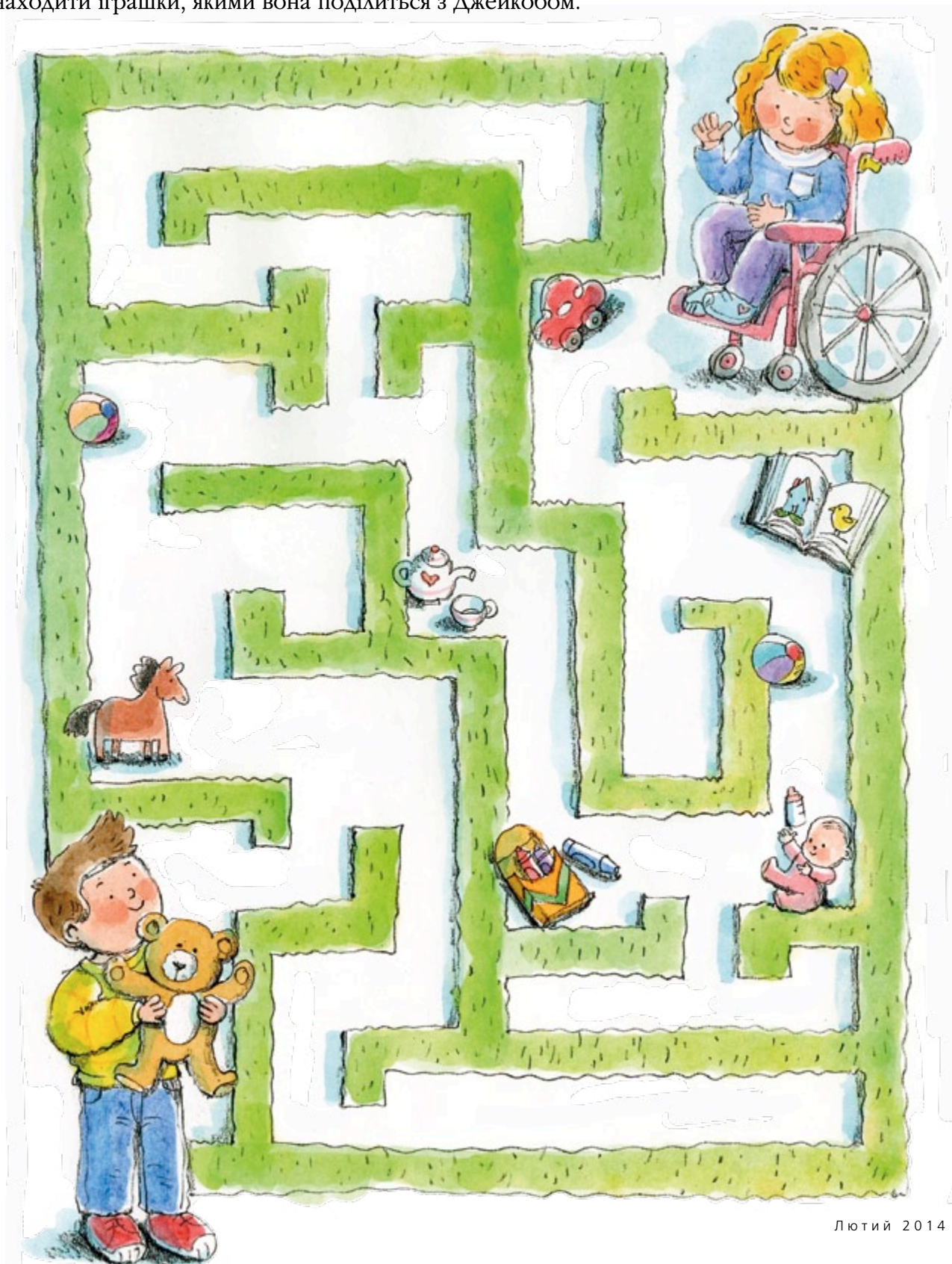

І я так зроблю. ■

Допоможи Еллі знайти Джейкоба

Еллі подобається наслідувати Ісуса, виявляючи любов кожному. Сьогодні вона хоче погратися зі своїм другом Джейкобом. Допоможи Еллі по дорозі знаходити іграшки, якими вона поділиться з Джейкобом.

ЗНАКИ

Джеррі Пік

Як правило, я їду на роботу місцевою автострадою. Це найшвидший і найпростіший спосіб дістатися туди. Я намагаюся виїхати досить рано, щоб уникнути пробок, коли рух уповільнюється і можуть виникати аварії.

Однак одного ранку я вийшов з дому пізніше, ніж завжди, і потрапив-таки в складну дорожню ситуацію. Їдучи автострадою, я думав про уривок з Писань, який вивчав того ранку. Мені здавалося, що я надто зосереджуюся на мирських речах і не приділяю достатньої уваги духовності. Їдучи на роботу, я думав про те, як мені більше зосереджуватися на духовних речах упродовж дня.

Потім на великому електронному табло над автострадою я помітив напис, який попереджав водіїв про аварії або стан дороги. Під'їхавши ближче, я прочитав: "Попереду зіткнення на Меса-драйв—центральної смугу заблоковано". Мені так не хотілося з'їжджати з автостради, тож я думав, скільки ще я можу залишатися на ній, поки мені таки *доведеться* з неї з'їхати.

Потім з'явилася ще одна думка: а якщо я проігнорую знак, чи не опинюся я в

*Я міркував,
скільки разів
я нехтував
своєю духов-
ною безпекою
через те, що
був зосередже-
ний на мир-
ських речах.*

ситуації, що буде загрожувати небезпекою?

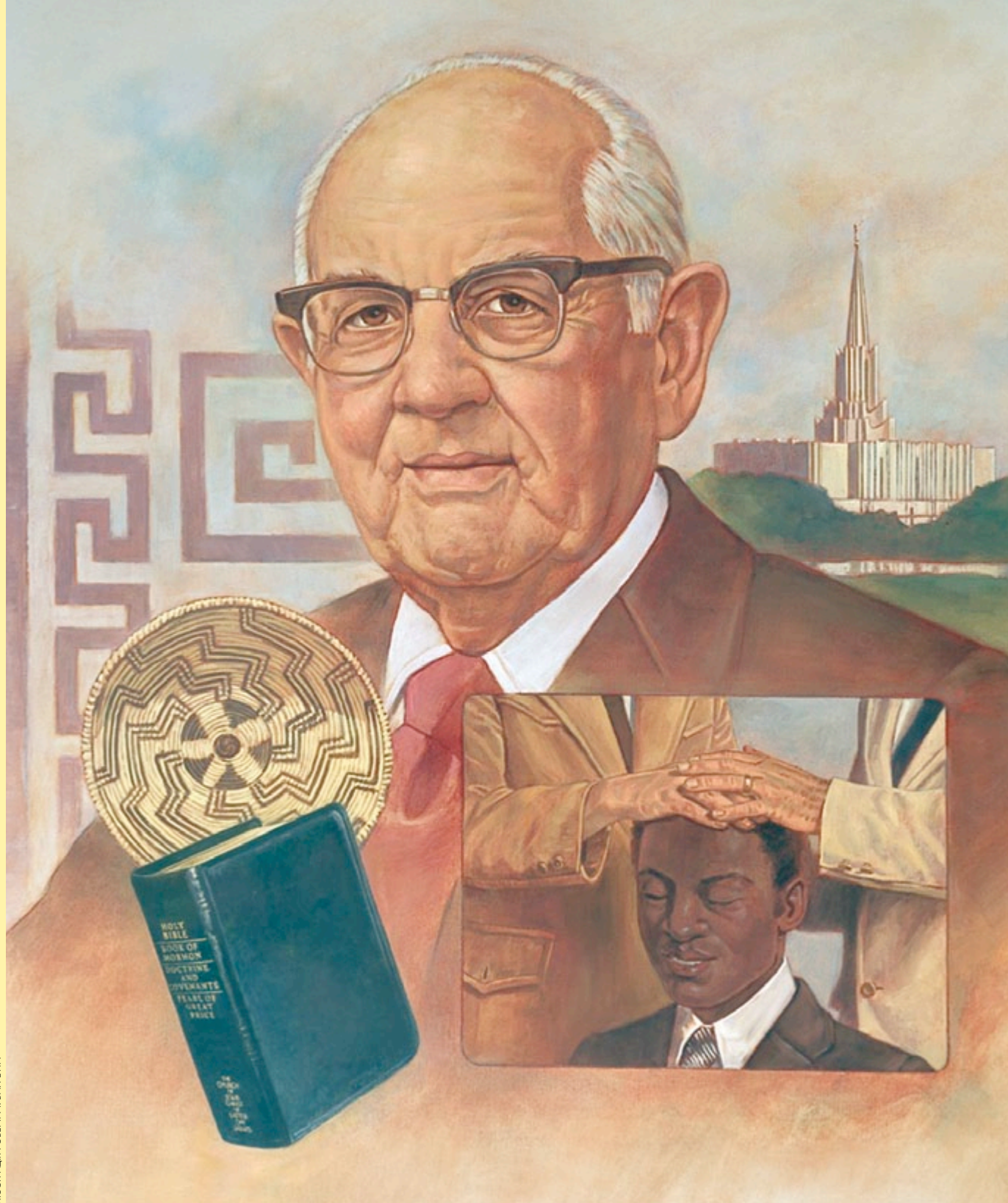
Чи не було так, що я нехтував застереженнями лише тому, що не хотів порушити свій графік? Було зрозуміло, що я був близьким до того, щоб знехтувати застереженнями про фізичну небезпеку; а скільки разів я відкидав застереження про свою духовну безпеку?

Думаючи про те, як бути уважнішим до Духа, я зрозумів, що Небесний Батько ймовірно посилає мені багато повідомлень упродовж дня. Я міркував, скільки разів я нехтував Його повідомленнями, бо не дослухався до спонукань Духа. Я вирішив бути кращим.

Я перевіряв дорогу, змінив смугу і на наступному ж повороті з'їхав з автостради. Я доїхав до роботи міськими вулицями, таким чином уникнувши ризику й небезпеки застрягнути на автостраді, поки не усунуть наслідки аварії.

Я знаю, що Господь любить мене настільки, що посилає Свої послання. Мені лише треба бути налаштованим на духовні підказки, послані Ним. ■

Автор живе в штаті Аризона, США.

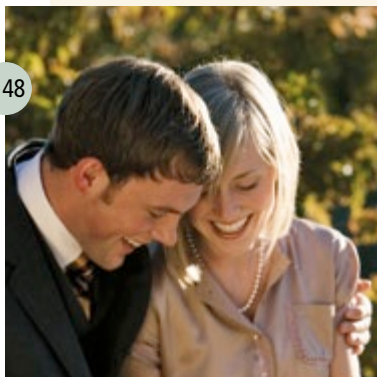
СПЕНСЕР В. КІМБОЛ

Спенсер В. Кімбол любив нащадків ламанійців. Кошик і узор на задньому плані символізують його любов до цієї культури. Коли він служив Президентом Церкви, Церква надрукувала нове видання **Писань**. Він також отримав одкровення про те, що гідні чоловіки можуть мати **священство**. Під час його президентства було освячено або переосвячено більше 20 храмів. Серед них храм **Джордан-Рівер у Юті**.

Також у цьому номері

ДЛЯ ДОРОСЛОЇ МОЛОДІ

с. 48

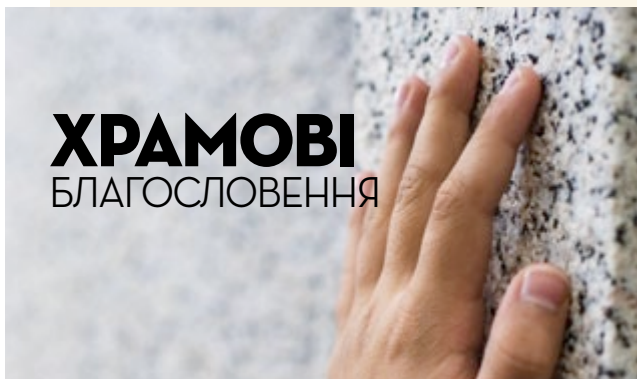

ГОВОРИТИ, СЛУХАТИ І ЛЮБИТИ

Чи добре ви спілкуєтеся зі своїм подружжям?
Розуміння цих трьох видів ведення розмови
може допомогти вам зміцнити ці стосунки.

ДЛЯ МОЛОДІ

ХРАМОВІ БЛАГОСЛОВЕННЯ

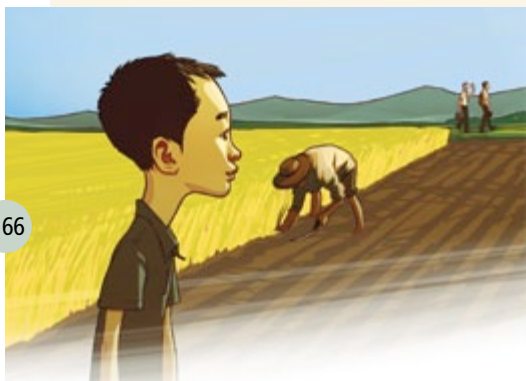

Коли вам треба приймати надзвичайно важливі рішення, які лежать важким тягарем на вашому розумі і серці, то можете прийти зі своїми турботами до храму й отримати духовне спрямування.

с. 52

ДЛЯ ДІТЕЙ

с. 66

Урожай

Дух навіяв мені таку думку: я можу спробувати закінчити збір врожаю до неділі.